

GLASUL BISERICII

FOAIE DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ PENTRU POPOR CU BINECUVANTAREA ȘI
ÎNDRUMAREA ÎNALT PREA SFINȚITULUI PATRIARH NICODIM

S U M A R :

Pastorală I.P.S. Patriarh pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă
Din cuvintele Sf. Scripturi

Mare este apărarea Născătoarei de Dumnezeu, din Omili și Predici de
Ilie Miniat

Hrană pentru suflet	Pr. G. Diclescu
Despre sfințenie	Pr. G. C.
Mama, traducere	Pr. Șt. Coteanu
Adevărata bogăție	Pr. C. C. Matel
Cum ne ispitește diavolul	Pr. E. C. Mithălescu

C R O N I C A I N T E R N Ă

23 August 1946; Intrevederea dintre L. P. S. Patriarh și D-l Prim Ministru
Dr. Pătru Groza; Vizita la Moscova a L. P. S. Patriarh; Schimbări la Can-
celaria Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor; Audiența la L. P. S. Patriarh a
Preoților profesori de religie; Despre serviciile religioase din cimitire;
Școala catehetică dela Parohia Belvedere C. A. M.

C R O N I C A E X T E R N Ă

Conferința de Pace dela Paris

Statutul Bisericii Ortodoxe Ruse, trad. de Pr. Al. N. Constantinescu

C Ă R Ţ I — R E V I S T E

Principiile Educației Creștine, Prof. Dr. V. G. Ispir, recenzie de G. N. S.
Noua Știință și Spiritualismul Creștin, Prof. Diac. Em. Vasilescu, recenzie
de G. N. S.

Cinstește Ziua Domnului; piesă în versuri de Pr. I. și Pr. Părvu, recoman-
dare de G. N. S.

Indrumătorul Eparhial — note — de Pr. G. D.

— Facem cunoscut fraților preoți că pe anul 1946/47 fiecare pa-
rohie va primi câte 6 ex. partea literară și 1 ex. din partea oficială —
având a achita costul a 6 abonamente anuale, partea oficială fiind
cuprinsă în acest preț.

— Facem cunoscut că primim multe plângeri că nu se primește
revista. Noi expedim cu mare grijă coletele fie cărui abonat — restul
nu mai e în puterea noastră. Noi am satisfăcut până acum toate ce-
rerile, de acum încolo nu vom mai lua în considerație reclamații că
nu s'a primit revista, decât pe bază de dovezi, procese-verbale, etc.

— Greutățile de procurare a hârtiei fiind mari, rugăm insistent
pe abonații noștri, să ne achite de pe acum abonamentul, pentru a
ne putea aproviziona cu hârtie.

---

1. Inscrise la Trib. Ilfov Secția I Comercială sub Nr. 50 942.

2. Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Direcțiunii Gen. ral P. T. T. Nr
36509 din 1 Aprilie 1942.

3. Abonamentului Lei 6000: costul unui număr, lei 500.

Nr. 5-8: Lei 1000.

PENTRU AJUTORAREA REGIUNILOR BÂNTUITE DE SECETĂ

NICODIM

*Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Bucu-
reștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Patriarh al
României, Locțiitor al Cesareei, Capadochiei și Pre-
ședinte al Sfântului Sinod.*

*Bincredinciosului cler al sfintei noastre Biserici
Ortodoxe Române, har și pace dela Dumnezeu, Pă-
rintele Ceresc, iar dela Noi arhierescă binecu-
oântare.*

„Cel ce pricepe să facă bine
și nu face, acela are păcat”.

(Iacov, IV, 17)

Iubit cler,

Vremea grelelor încercări pentru poporul nostru nu s'a terminat încă. După anii de suferințe al războiului, după lipsurile de tot felul rămase de pe urma lui, anul acesta o primăvară promițătoare de belșug ne mângâia cu nădejdea unei indestulări obștești. N'a fost însă voia lui Dumnezeu să fie așa.

O secetă, cum de mult nu s'a mai pomenit în această de Dumnezeu păzită țară, a secătuit veslita rodnicie a pământului nostru, amenințând cu foametea ținuturi întregi. Holdele s'au uscat înainte de vreme, pășunile n'au mai odrăslit hrană pentru turmele care aleargă acum flămânde dealungul câmpiilor în căutarea vreunui firicel de iarbă, izvoarele și pâraele au secăt, pământul însuși a deschis

crăpătură ca niște guri însetate îndreptate spre cer, de unde așteaptă ploaia binefăcătoare, iar plugarii, după luni întregi de așteptare zadarnică, cu ochii pironiți spre bolta Cerului golit de nori, își îndreaptă acum privirile rugătoare spre ajutorul fraților lor mai puțin loviți.

Sunt mâini de frate acele care se îndreaptă spre noi. Unii s'au despoiat de tot avutul pentru a-și asigura o băncioară de porumb pentru hrana copiilor. Alții au pornit în bejenie cu toți ai lor. Mai toți însă nădăduesc mila creștină, care nu i-a desamăgit ori de câte ori au fost în nevoi. O tradiție de două ori milenară, începută cu Apostolul Neamurilor, care hrănea provinciile întregi cu colectele făcute în țările creștine și continuată până în zilele noastre, le dau dreptul să nădăjdulască că țara care a fost întotdeauna în fruntea dărnicii întru ajutorarea celorlalte popoare, nu va fi mai puțin darnică cu fiii ei proprii. Și cum ei știu că izvorul milei este Sf. Biserică, iar crainicii milei și vasele prin care se revarsă ea spre cei care o așteaptă sunt slujitorii Sf. Altare, spre voi, iubit cler, se îndreaptă ochii poporului în suferință.

Știm că lipsurile sunt atât de mari, că izvoarele din care ați putea lua, atât de puține, încât numai râvna voastră nu le-ar putea înlătura. Nu sunteți însă singuri la această lucrare de ajutorare. Guvernul Țării face eforturi din cele mai mari în acest scop. Prin hotărîrea sa a luat ființă un comandament unic de ajutorare a regiunilor amenințate de foame. Atâta însemnătate se dă acestei lucrări, încât în fruntea ei a fost pus un ministru. Întregul aparat de Stat va trebui să-și dea partea de contribuție, dar mai ales preoțimii i s'a rezervat un loc de frunte. De acela i-a și adresat însuși Primul Ministru al Țării o chemare aparte, invitând-o la o strânsă colaborare cu organele Comandamentului pomenit.

Lucrarea voastră să fie deci în primul rând una de sprijin neprecupețit al acțiunii generale întreprinsă de orga-

nele de Stat: sprijin prin danii proprii, sprijin prin muncă de colectare și distribuire și mai cu osebire sprijin moral. Fiți fermentul, sufletul, animatorul acestei acțiuni știind că „puțină dospitură, dospește aluatul întreg”, după cuvântul Apostolului. Vouă vă revine în deosebi sarcina de a-i îmboldi la osteneală, prin exemplu propriu și prin îndemnuri, pe cei lângă care sunteți chemați să lucrați, după cum iarăși tot vouă vă revine sarcina de a stimula dărnicia celor avuți. În fața suferințelor poporului, în mijlocul căruia trăiți, cuvântul dumnezeesc rostit de buzele voastre va găsi accentul în stare să răscolească inima ascultătorilor pentru a-i face să-și spună cu toată convingerea cuvintele Apostolului: „Noi, cei tari, datori suntem să purtăm neputințele celor slabi și nu nouă să plăcem, ci fiecare din noi să placă aproapelui său în ceace este bine, spre întărirea sufletească” (Romani 15, 1—2). În felul acesta dărniciilor lor va fi „ca o binecuvântare nu ca un bir” (II Cor. IX, 5) va fi mai mult o manifestare a solidarității creștine. „Prin aceasta vă va cunoaște lumea că sunteți ucenici ai mei, de veți avea dragoste între voi”, a zis Mântuitorul. Dragostea însă se arată prin fapte, căci altfel, după cuvântul Scripturii, „de are cineva îndestulare în lume și, când vede pe fratele său în nevoie își închide inima față de el, cum va rămânea, în acela dragostea lui Dumnezeu?” (I, Ioan, III, 17).

Odată cu grija dobândirii de hrană pentru cei lipsiți, s'o aveți și pe cea a nutrețului pentru animale, ajutoarele de muncă ale plugarilor. Numai în felul acesta va fi asigurată munca ogoarelor pentru anul care vine, iar poporul va putea fi pus la adăpost de lipsuri în viitor.

Iubit cler,

Dela voi să cere și se așteaptă mai mult decât dela toți cei chemați la această lucrare de ajutorare. Ni se cere, ca dela nimeni alții nu numai o colaborare, ci și inițiativă și acțiuni proprii acolo unde efectele acțiunii generale nu

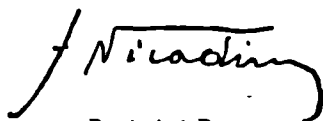
se simt, ori se simt prea puțin. Ca cel care trăiește în mijlocul poporului și-i cunoașteți durerile, îi știți pe cel lipsiți și pe cel mai puțin lipsiți; ca cel care vă bucurați de încrederea lui prin harul pe care l-ați primit de la Dumnezeu de a fi „sarea pământului și lumina lumii”, siliiți-vă a găsi mijloacele de a-i ajuta neîntârziat pe acei cărora împrejurările nu le îngăduie să aștepte ajutorul mai îndepărtat. Ca părinți sufletești ai lor, cunoașteți mai bine mijloacele prin care să vindecați durerile. Experiența trecutului stă dovadă. Fiți la înălțimea chemării și așteptărilor care se pun în voi, știind că „cel ce pricepe să facă bine și nu face, acela are păcat” (Iăcov IV, 17).

Ceeace puteți face prin puteri proprii sau prin organele parohiale, faceți fără întârziere, „căci îndeplinirea acestei slujiri — după cuvântul Sf. Scripturi, nu numai că acopere lipsurile, ci și stârnește în mulți bogate mulțumiri către Dumnezeu, pentru că văzând roadele acestei slujiri, ei proslăvesc pe Dumnezeu, rugându-se pentru voi din dragoste către voi, pentru harul lui Dumnezeu, care este în voi din belșug” (II Cor. IX, 12—14).

Nu uitați însă ca odată cu împărțirea celor trupești să semănați și cele duhovnicești, întărind poporul în credință pentru a nu cădea în desnădejde, ci să aibă cugetul pururea îndreptat spre Părintele Ceresc, de unde vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit.

Mai cu osebire îndemnați poporul să facă rugăcuni, pentruca să se milostivească Dumnezeu să reverse ploale peste pământul însetat, spre mângălerea tuturor.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți.
Amin!

Nicolae

Patriarhul Români

Din cuvintele Sf. Scripturi.

Auzi, Doamne strig cu glasul meu, îndură-te de mine și răspunde-mi.

— Inima mea a zis pentru tine: căutați fața mea! Voi căuta fața Ta, Doamne.

— Nu-ți ascunde fața de mine, nu lepăda în mânie pe robul Tău, Tu ai fost ajutorul meu; nu mă lăsa, nici nu mă părăsi, Dumnezeuul inimii mele.

— Iată ochiul Domnului este peste cei ce se tem de el, peste cei ce nădăjduesc în îndurarea sa, ca să le scape sufletul dela moarte și să-i ție vii în foamete.

— Fie îndurarea Ta Doamne, peste noi, după cum am nădăjduit noi întru Tine.

(Din Psalmi).

— Eu însă vă zic: Nu vă împotriviți celui rău; ci celui ce te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt, și celui ce voește să se judece cu tine ca să-ți ia haina, dă-i și cămașa.

Iar de te va sili cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu dânsul două.

Celui ce cere dela tine, dă-i și celui ce vrea să se împrumute dela tine, nu-i întoarce spatele.

Ați auzit că s'a zis: să lubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Eu însă vă zic: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și vă rugați pentru cei ce vă nedreptățesc și vă prigonesc.

(Matel. V, 39-44).

«După harul ce-mi este dat, vă grăesc fiecăruia din voi; să nu vă socotiți mai înțelepți decât sunteți, ci socotiți-vă cu cumpătare, după măsura de credință ce a dat Dumnezeu fiecăruia.

Căci precum într'un singur trup avem multe membre, dar nu toate membrele au de îndeplinit aceiași lucrare; așa și noi mulți fiind, alcătuind un singur corp în Hristos, iar în deosebi suntem membre unii altora. Având însă felurite daruri, după harul ce ne este dat, să le întrebuițați bine: de ai darul proorociei, proorocește după măsura credinței; de ai slujbă, slujește; de ești învățător, învață; de ești îndemnător, îndeamnă; de ești împărțitor, împarte cu nevinovăție; de ești căpetenic, fă-ți datoria cu râvnă; de ești binefăcător, fă bine cu inimă bună.

Dragostea voastră să fie nefățarnică. Fugiți de rău și vă lipiți de bine. Iubiți-vă unul pe altul, ca niște frați, și vă întreceți a da cinste unul altuia. În sângețenie fiți neobișiți, duhul aprindeți-l slujiți Domnului, Mângâiați-vă cu nădejdea. În necazuri fiți răbdători și în rugăciune stăruitori.

(Ep. Romani, XII, 3-12)

«Căci noi suntem tovarăși de lucru lui Dumnezeu, iar voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.

Eu după harul ce-mi este dat dela Dumnezeu, ca un meșter iscusit, am pus temelie; altul a zidit pe ea; dar fiecare să ia sama cum zidește. Căci nimenea nu poate să pună altă temelie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos.

(Ep. I Corinteni, III, 9-11).

Mare este apărarea Născătoarei de Dumnezeu!

Toți sfinții sunt ajutători ai oamenilor în fața lui Dumnezeu.

— «Dar mai cu seamă Dumnezeu, fiind rugat de ceilalți sfinți, uneori îi ascultă, alteori nu-i ascultă. El este stăpân, ceilalți sunt robi. Cererea lor este un har, care stă în libera voință a lui Dumnezeu să-l facă sau să nu-l facă. Nu l-a rugat Pavel pe Dumnezeu de trei ori pentru un har și Dumnezeu nu l-a ascultat? (II Cor. XII, 8-9). Dar Dumnezeu când este rugat de Prea Sfânta Fecioară, totdeauna o ascultă. El este Fiul ei, ea este Mama lui.

Și nu este un har să îndeplinească Fiul cererea Mamei, ci este o datorie firească. Dumnezeiasca Scriptură spune că la intrarea Virsavei, mama împăratului Solomon, în palatul împărațesc, împăratul s'a sculat depe tronul lui, a eșit s'o întâmpine, i s'a închinat ei și a pus-o să șadă pe alt tron împărațesc în dreapta lui: «și s'a sculat împăratul întru întâmpinarea ei, s'a închinat ei, a pus tron mamei împăratului și a șezut în dreapta lui» (III Impărați, II, 19).

Când mama împăratului i-a spus că vrea să-l roage ceva, i-a răspuns cu mult respect: «Cere-mi, Mamă, orice vrei și nu-ți voi refuza nimic». (III Imp. II, 20).

Foarte înțeleptul Solomon, a cunoscut că, deși împărat,

avea totuși datoria să cinstească pe mama lui ca pe o împărăteasă; că deși împărat avea datoria să-i îplinească orice fel de cerere a mamei lui: «Cere, Mamă, și nu te voi refuza». Acelaș lucru l-a făcut și Dumnezeu cel Prea Înalt cu mama lui, când ea s'a mutat dela pământ la ceruri și a intrat în acel palat al slavei Dumnezești. Gândiți-vă cu câtă cinste a primit-o Unul născut Fiul ei! Noi nu putem s'o înțelegem. Altceva nu bănuim decât ceace a spus dinainte Duhul Sfânt prin gura lui David: «Stătut-a împărăteasa dreapta Ta» (Ps. 44, 11), adică a pus-o să șadă în dreapta lui, pe tronul Dumnezeirei care împărătește, mai presus de toate corurile sfinților și ale fericiților, mai presus de toate cetele ingerilor, arhanghelilor, heruvimilor și serafimilor. Acolo deci pare că Dumnezeu îi spune: «Cere-mi Mamă, și nu te voi refuza». Cu alte cuvinte:

«Maica mea aleasă din toate neamurile, binecuvântată printre toate celelalte femei, dupăcum ai fost plină de har pe pământ, tot așa ești acum slăvită, plină de slavă în rai. Tu ești Mamă, eu sunt Fiu. Este drept ca Fiul să cinstească pe Mamă; este drept ca Mama să împărătească cu Fiul. Șezi dreapta mea și împărătește în cer și pe pământ. Să ți se închine ingerii și oamenii ca împărăteasă și Mamă a lui Dumnezeu. Sunt Dumnezeu, sunt Fiu; Ca Dumnezeu îți dăruiesc slava mea; ca Fiu îți dau inima mea. «Cere-mi deci, Mamă, și nu te voi refuza». Cere-mi orice vrei și eu îți voi face voia ta, ca să cunoască lumea ce fel de Fiu ai și cu adevărat ce fel de Mamă am. Și astfel să te fericească neamurile. Cere-mi, Mamă, Cere sănătate acelu bolnav, ce stă pe jumătate mort în pat. Cere-mi liberarea acelu rob, care poartă de atâta vreme lanțuri; cere-mi ajutor acelu sărac, care a căzut în atâtea nenorociri. Cere-mi mântuirea acelu călător, care este în primejdie pe mare. Numai numele tău să-l cheme cel bolnav și să se facă sănătos! Robul, să se elibereze! Săracul să scape de necazuri! Călătorul pe mare să fie păzit! Cere-mi, Mamă! Te roagă femeia aceia stearpă să-i dăruiești un fiu, fecioara aceia să-i păzești cinstea, soldatul acela să-i dai biruință, corăbierul acela să-l scoți la liman, agricultorului acela să trimiți rod pământului, negustorul acela să-i aduci câștig, să li se îndeplinească cererea lor numai prin mijlocirea ta, Maica mea! Cere-mi, Mamă! Vrei să fie ferit de foamete, de ciumă, de război, de tot felul de dușmani văzuți și nevăzuți, orașul acela, ținutul acela, țara aceea, care te cinstește cu deosebită cinste? Fie! Dar vrei poate și ca acel păcătos, acel nepocăit păcătos care a întărâtat mânia mea, care este vred-

nic de moarte și de iad, să primească o luminare a harului Dumnezeu, să se întoarcă la pocăință, să vină la mântuire? Să se facă voința Mamei. Cere-mi, Mamă, și nu te voi refuza! Sunt Dumnezeu, dar sunt și Fiu. Pot să fac totul, după cum vrei, pentru dragostea Mamei. Să se slăvească Maica mea cu slava mea. Să fie slava mea spre slăvirea Maicii mele».

(din Didahii și Predici de Ilie Miniati).

Hrană pentru suflet.

**Duminica 12-a după Rusalii, 1 Sept. 1946; Matei 19, 16-26.
Comoara cea din cer.**

Istorisește sfântul evanghelist Matei că a venit la Domnul Iisus un tânăr bogat și dornic de a dobândi viața veșnică. După ce a spus el Mântuitorului că din copilărie a împlinit poruncile, zisu-i-au lui Domnul: «De voești să fii desăvârșit, du-te, vinde averile tale și le dă săracilor și vei avea comoară în cer». Dar de oarece tânărul avea avuții multe, nu s'a învoit cu vorba aceasta și s'a îndepărtat de Domnul, lipsindu-se de nădejdea vieții veșnice.

Se înțelege bine din această sf. evangheliie că agoniseala vieții pământești poate folosi omului pentru câștigarea raiului dacă o întrebuițează pentru un trai cuviincios și pentru ajutorarea semenilor cari sunt în sărăcie. Pe de altă parte aceiaș avere duce pe om la pieirea veșnică dacă își lipește prea mult inima de ea, ducând o viață de zgârcenie și nemilostivire. Ci pentru viața veșnică atât se agonisește cât împărțim de po-mană sărcailor din milă și din iubire pentru ei. Aceasta este comoara cea din cer.

Pentru dreapta prețuire a bunurilor pământești, omul cu grije de soarta sufletului său e bine să cugete adânc la sfântul înțeles al următoarelor cuvinte dumnezești:

«Gol am eșit din pânțelele mamei mele și gol mă voiu întoarce în sânul pământului». Iov. 1, 21.

«Nimic n'am adus cu noi în lume și e vădit că nici să luăm ceva nu vom putea» I Tim. 6, 7.

«Ca o umbră trece viața omului, zadarnic este tot zbuciumul său, adună și nu știe cine va culege» Ps. 39,7.

«Dacă averea voastră crește, nu vă lipiți inima de ea Ps. 62, 11.

«Zgârcenia este o închinare la idoli». Col. 3. 5.

Duminică înaintea înălțării sf. cruci; 8 Sept. 1946; Ioan 3, 13-17

Credința cea adevărată.

«Tot celce crede în El (Iisus) să nu piară, ci să aibă viață veșnică»

Sunt unii oameni cari din neștiință, sau cu gând viclean tălmăcesc greșit înțelesul acestor cuvinte. Pentru a îndepărta pe credincioși de sfânta biserică și de la împlinirea datoriilor creștinești ei spun că este de ajuns ca cineva să creadă în inima sa că Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că s'a jertfit pentru răscumpărarea păcatelor noastre.

Acești oameni cată să născocească o religie de vorbe goale, pe câtă vreme adevărata credință creștinească este religia ascultării de Dumnezeu și a iubirii de oameni. În numeroase locuri sfânta scriptură spune că adevărații creștini sunt cei ce împlinesc poruncile, nu cei ce numai le ascultă. Sfântul apostol Iacob grăește lămurit că credința fără fapte este moartă. Iar dumnezeescul Pavel când zice «credința care lucrează prin dragoste» (Gal. 5, 5) vrea să ne spună că numai faptele ce izvorăsc din iubirea creștină dovedesc o adevărată credință.

Deci să înțelegă orișice creștin că adevărata credință este trăirea evangheliei, purtându-ne cu toți oamenii ca și cu niște frați adevărați. Și faptele de milostenie pe cari le facem cu cei săraci să fie izvorite nu din socotelile minții, ci din bunătatea inimii. Intru acest înțeles glăsuște marele apostol al neamurilor: «De aş avea toată credința încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. De aş împărți toată averea mea și de aş da trupul meu să-l ardă, iar dragoste n'aş avea nimic nu mi-ar folosi». I Cor. 13, 2-3.

Deci, bunule creștin, tu să te silești a duce o viață de fapte creștinești, ca la vremea convenită să poți zice și tu ca apostolul: «eu îți voi arăta credința mea din faptele mele» Iacob 2, 18.

Duminecă după înălțarea sf. cruci; 15 Sept. 1946; Marcu 8, 34-38
Despre lepădarea de sine.

Cei dintâi creștini cari și-au împodobit sufletele cu această izbăvitoare virtute au fost sfinții apostoli ai Domnului Iisus.

Când i-a chemat Domnul la slujba apostoliei, ei fără nici o ezitare s'au despărțit de toate legăturile de rudenie și de averi și și-au pus viața la dispoziția Domnului. Dupăce au cunoscut ei bine pe Invățător și dupăce au înțeles rostul «chemării», precum și riscurile, lipsurile și primejdiile cari erau legate de urmarea lui Iisus, ei și mai vârtos și-au închinat viața sfintei slujiri, lepădând dela ei toată grija cea lumească.

Creștinul cel bun, care își toarce firul vieții în lumina învățaturii bisericii, își îmbunătățește sufletul prin sfintele taine și printr'o viețuire împlinitoare a voinții lui Dumnezeu. Cerescul nostru Părinte ne înzestreaază aici pe pământ cu tot felul de daruri și bunătăți. Iar recunoștința noastră către Creator nu ne-o putem arăta altfel decât folosind darurile Lui numai spre fericirea veșnică a sufletelor noastre.

Iar lepădarea de sine a creștinului evlavios aceia este când el prețuește mai mult bogăția sufletească, fiind gata să se lipsească bucuros și oricând de bunurile pământești pentru a-și agonisit fericirea cerească, cea fără de sfârșit.

Duminica 18-a după Rusalii, 22 Sept. 1946; Luca 5. 1-11.

Cuvântul lui Dumnezeu.

«Și când îl îmbulzea mulțimea ca să audă cuvântul lui Dumnezeu, El sta lângă lacul Ghenizaret».

Domnul Iisus Hristos s'a ivit pe pământ în mijlocul unui popor care i-a fost vrășmaș până la sfârșit și într'o lume stăpânită de autoritatea păgână a împărăției romane. Cu toate aceste protivnicii, dumnezeescul duh al «legii celei nouă», a pătruns pe mulți, iudei și păgâni și a făcut din ei nu numai închinători hotărîți, dar și foarte zeloși apostoli, răspânditori îndrăzneți ai Cuvântului lui Dumnezeu. Aflăm din sfânta evanghelie de astăzi că încă de atunci când Domnul își desfășura pe pământ lucrarea Sa mântuitoare «îl îmbulzea mulțimea ca să audă cuvântul lui Dumnezeu». Este folositor pentru noi să știm că mulțimea aceia venind să asculte evanghelia înfrunta cele mai mari primejdii. Ei riscau nu numai să-și piardă averile, liniștea și libertatea, dar erau amenințați să-și piardă chiar viața, din pricină că primeau și mărturiseau pe Hristos. Ba chiar mulți dintr'înșii și-au vărsat bucuroși sângele în chinuri groaznice, și au intrat vitejește în viața veșnică.

Deosebire mare este între darul și sânguința după mântuire

a primilor creștini și între noi, cei de astăzi. Acum când nimic nu ne stă împotriva noi nu numai că nu ne îmbulzim spre biserică spre a auzi cuvântul lui Dumnezeu, dar stăm nepăsători la părinteasca Lui chemare. Din pricina aceasta nu avem pace. Iar cuvântul cel nemincinos al sfintei evanghelii ne spune deslușit: «Hristos este pacea noastră» (Efeseni 2. 14). Deci pe Domnul Hristos să-L căutăm, să-l cunoaștem, să-l ascultăm, să-i facem voia și să ne sfințim viața prin sfintele taine ale Bisericii Sale.

Preotul Gh. C. Dicușescu
București, Bis. Popa Nan

Cuvinte către tineri

Despre sfințenie.

Darul dumnezeesc al vieții, iubiți tineri, cât e el de bogat și de ademenitor, n'are nici un preț dacă nu se sporește cu darul de nemărginit belșug al sfințeniei.

Acest adaus de putere, de frumusețe și de isbândă, al sfințeniei, trebuie să porceadă însă deopotrivă din nesfârșitul izvor al harului dumnezeesc, din tăria voinței și din prinosul jertfei omenești.

Unde sufletul omeneșc se lasă cucerit și rodit de harul lui Dumnezeu, viața e senină, cumpanită, cuminte, netulburată de patimi și nerobită deșertăciunilor, adică neprihănită și sfântă.

Toate strădaniile minții omenești și toate dorurile cugetului omeneșc, spre această țintă, așezată pe culmi, a sfințeniei se avântă.

Visul vieții, deapururi, de când s'a zămislit ea, este sfințenia.

Omul simte puternic în el nevoia de a se desăvârși, adică de a fi mai luminat cu mintea și mai bun cu inima, de a fi mai smerit cu cugetul și mai neînfricat cu voința, de a fi mai îndurător față de cei obidiți și mai jertfelnic față de cei împresurați de lipsuri, de a fi cu sufletul mai aproape de Dumnezeu și de semenii săi.

Povața nemincinoasă și călăuză negreșelnică pe drumul sfințeniei, ni-e în această lume, bântuită de atâta nestatornicie, lumina neasfințită a Sfintelor și Dumnezeștilor Scripturi în care aflăm în totdeauna sfat înțelept pentru toate nedumeririle

vieții și ajutorul prisoselnic în ostenerile noastre, împotriva fărâdelegilor care ne ispitesc și a desmerdărilor pierzătoare și de trup și de suflet, care ne momesc din toate părțile.

Se cuvine, deci, să cercetăm cu luare aminte **Cartea Vieții** și să sorbim cu nesaț din vistiernică ei înțelepciune, pentru a ne înfrăgezi inima, pentru a ne înviora cugetul și pentru a ne întrema astfel întreaga noastră ființă slăbănogită de răutăți și neascultări.

Când cărările vieții s'au pierdut în încâlceala răspântiilor, Dumnezeu s'a arătat aleșilor săi și prin ei a abătut omenirea de pe drumurile rătăcirii și ale primejdiilor.

Minuni au săvârșit proorocii, până ce, plinindu-se vremea, pe Fiul său însăși a trimis ca Solia luminoasă a iubirii care își arată Dumnezeirea Sa, în jertfa de pe Golgota.

Și El ne-a fost Mântuitor prin Cruce, și prielnic nemuririi noastre prin învierea Lui.

Pe urma Lui, sfinți și mucenici în cete fără de număr, cu jertfă au răpus păcatul și au întărit prin credința lor așezământul cel slăvit al bisericii.

Privind acum viața cea de Dumnezeu-zidită și cârmuită a străbunilor noștri sfinți și a căror pomenire Sf. Scripturi și biserica cu cinste o fac, să ne hotărâm și noi pe urmele lor să pășim, viața lor desăvârșită pildă să o avem, ca în acest chip și binecuvântările de care ei s'au învrednicit și nouă spre împărtășire să ni se deie, de către Părintele luminilor a cărui slavă este în veci.

Hrăniți-vă, iubiți tineri, sufletul vostru cu înțelepciunea sfântă a cuvântului lui Dumnezeu și faceți din Sf. Scriptură cartea noastră de căpătâi.

Nici o putere vrășmașe, oricât de întetită, nu va mai îndrăzni să vi se împotrivescă și să vă spulbere idealurile voastre scumpe, în văzduhul zădărniceii.

Incercați numai! Sunt încredințat că nu mă veți blestema pentru sfatul pe care vi-l dau, cu toată căldura iubirii mele de frate.

Pr. G. C.

M a m a.

Gândești, poate că nu sunt prea multe de spus despre mama ta. O vezi deatâtea ori pe zi. Îți pregătește gustarea de dimineață, masa de prânz și cea de seară; îți cumpără îmbrăcămintea de care ai nevoie, ți-o cârpește, o curăță și-ți poartă mare grijă. Intr'un cuvânt, se îngrijește de tot ceea ce este, în general, preocuparea oricărei mame pentru odrăsele sale.

Tu nu cunoști «tot» ceea ce mama ta a făcut pentru odrăsele sale.

Tu nu cunoști «tot» ceea ce mama ta a făcut pentru tine, și cât vei trăi pe pământ, nu vei cunoaște totul.

Dacă ai un frățior sau o surioară, ai putea să-ți faci o idee de nopțile nedormite ale mamei tale, de îngrijirile și temerile sale la ficare boală, de dragostea și miile de gânduri la primejdiile ce-i pândesc odorul la ori ce colț de stradă; ai putea să ai o palidă idee de iubirea maternă, dar nu vei putea să vezi ori să-ți închipui nici a suta parte din realitate, dupăcum nici eu nu pot... și nimeni nu poate...

Mama nu ne spune nouă toate grijile, nădejtile și temerile ce le are pentru noi. Cași Maica Fecioară, ea păstrează în inima ei toate acestea. Cu cât înaintăm cu vârsta și începem să cunoaștem și să fim în stare să prețuim vegherile, temerile, nădejtile și grijile mamei noastre pentru noi, și începem a pricepe —ceva mai bine într'o zi,—străduințele sale pentru a ne da o educație și a scoate din noi ceva bun; cu atât vom înțelege mai ales cât se roagă și nădăjduște ea, nădăjduște și se roagă, pentruca, începând să fim tineri buni și curagioși, să putem deveni cândva oameni de toată lauda.

Ce fericită e mama noastră când îi dăm dovezi că într'adevăr așa vom fi! Cât suferă, dîmpotrivă atunci când vede că am apucat pe căi greșite! Ea nu-și spune această suferință, dar o simte cu-atât mai mult; și chiar când îi aducem cea mai amară desamăgire după atâtea griji și speranțe, ea nu încetează de a ne dori binele.

Un tânăr poate să fie nepăsător și rău, risipitor fără pe-reche, josnic și desfrânat până acolo încât să fie părăsit chiar de tovarășii săi de păcate; ar putea să fie disprețuit și de ultimul său prieten, dar va fi totdeauna o inimă gata să uite toate păcatele sale, două brațe gata să-l primească, atunci când toți

il vor fi isgonit. Dacă lumea îl batjocorește, va fi totdeauna o ființă care să înfrunte și să împartă cu el batjocura lumii; această ființă este mama, care nu-l va alunga niciodată.

Dacă ai o bună mamă, poți să zici că ai cunoscut cel puțin o femeie minunată... Simplul fapt că ea este mama ta, o face prima femeie din lume. Pentru tine, după cum a mea e pentru mine, dupăcum mama oricărui om e pentru el cea dintâi femeie pe pământ.

Fii cu cea mai mare dragoste față de mama ta, pentrucă ai norocul s'o ai cu tine; poate va veni ziua în care nu-ți va rămâne decât doar să te rogi pentru ea. Acum cât este timp, fii cu băgare de seamă în toate treburile tale, pentru a-i face viața mai puțin grea și mai veselă; ușurează-i, pe cât vei putea, orice povară.

Nu alerga după joacă și plăceri, când știi că e ceva de făcut pentru mama ta. Cu cât vei fi mai mărinimos cu ea, cu atât ea va fi mai mult pentru tine; și chiar dacă n'ar fi așa, tu caută să faci tot ceace poți pentru ea...

Va veni o zi când te vei gândi cu mulțumire la tot ceace ai făcut pentru a o vedea fericită; și când te vei gândi la cele mai mici neplăceri ce i le-ai adus, vei vedea atunci că bine n'ai făcut și te vei căi.

Gândește-te serios! Nu mâine, nici peste o săptămână, **azi** chiar, în acest moment, și rânduieste-ți viața ca atare.

Trad. din limba italiană de
Pr. Ștefan Coteanu
Tangâru-Vlașca

Adevărata bogăție.

A trăit acum câțiva ani în urmă, într'o comună nu departe de București, un bun creștin și desăvârșit gospodar, care prin stăruință, muncă și economii, își orânduise cea mai frumoasă așezare gospodărească de prin prejur.

Sătenii îl trecuseră în rândul boierilor, căci învățase multă carte la diferite școli.

Era om cu frică de Dumnezeu, evlavios, puternic în credință, grabnic la faptă bună, lesne iertător, milostiv și bun la suflet.

Pentru viața lui trăită în muncă și în cinste, Dumnezeu l-a răsplătit din destul cu toate bunătățile pământului, încât mulți oameni râvneau la munca și priceperea lui.

Cei din satul lui de se întâlneau cu dânsul, căutau să'l iscoadăscă în ce chip a putut să-și agonisească moșiile și întreaga lui gospodărie, spunându-i mai întotdeauna: «—Bogat și înțelept mai ești cucoane».

Odată tot la o asemenea discuție, el le-a răspuns:

— «Ce tot vă mirați de bogățiile și orânduielele mele gospodărești, pentru că tot ce voi vedeți la mine, nu valorează mai mult ca două sau trei sute de mii de lei». Nedumeriți de asemenea răspuns, l-au rugat să le explice cum toată averea lui valorează doar câteva sute de mij de lei când ei știu prea bine că valoarea întregii lui averi, întrece suma câtorva zeci de milioane.

Și credinciosul cel bogat îndată le-a răspuns, așa ca să înțeleagă.

— «Măi frați creștini, ce tot gândiți în mintea voastră asemenea deșertăciuni! Oare voi credeți că bogățiile agonisite în lumea aceasta trecătoare, le voi lua cu mine în mormânt?...

— «Vă înșelați de credeți astfel. N'ați auzit de prin cărțile bisericesti și nu ați cercetat Sfânta Scriptură, ca să vă luminați la minte și gândurile voastre să nu mai rătătcească pe plaiurile lăcomiei și a iubirei de avuție pământească?....

Ia ascultați ce scrie Cartea Sfântă: «Să nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci adunați-vă comori în cer unde nici molia și nici rugina nu le strică, unde furi nu le sapă și nu le fură». (Matei VI, 19).

Iată care este adevărata comoară; viața ta trăită în fapte bune, vrednice de toată lauda și răsplata cea cerească.

Despre această bogăție eu v'am grăit și nu m'ați înțeles, căci sufletele voastre gândeau la cele pământești, nepuțând a înțelege, că avuția cea adevărată pe care mi-am agonisit-o în ceruri, sunt cele câteva sute de mii de lei, dăruite la ridicarea unui sfânt locaș de închinăciune, precum și alte ajutoare, înscrise în cartea vieții fiecărui muritor.

Aceste adevăruri au fost grăite de către alți cu mult mai înaintea mea, eu numai le amintesc, spre a nu vă depărta de adevărata lumină și rostul trăirii noastre pe pământ, știut fiind, că nimic din cele ale lumii, nu le vom trece în mormânt, căci tot ce este al pământului, pământului rămâne, iar sufletele noastre vor merge către Domnul Sfânt, Cea ce toate le-a creat.

Iată acum vă voi istorisi o întâmplare, ce s'a petrecut în timpurile din vechime, când nu venise încă Domnul Iisus pe pământ:

Trăit-a în vremurile acele un mare împărat, ce stăpânea aproape întreaga lume. Era viteaz, cuceritor în lupte și toate popoarele i-se închinau lui. De bogăție nu vă mai istorisesc, căci bănuți; multă avea încât nici cu gândul nu o puteai cuprinde. Ce doriți mai mult decât toate acestea? Putem a zice în graiul nostru pământesc, că întreaga fericire acolo se sălășluise.

Dar spre sfârșitul anilor vieți sale, se așternu ca din senin, în ochii și în făptura lui întregă, tristețea și neliniștea.

Mergea cu fruntea în jos, cu gândul abătut, slăbit și gârbov, purtat de slugile lui credincioase, privea disprețuitor la toți și toate ale lumii.

S'au adunat atunci toți sfetnicii în jurul lui, iar unul de aceiaș vârstă a cutezat a'l întreba:

— «Slăvite împărate noi îndrăznim a-te 'ntreba, ca să ne dai poruncă, în ce chip să-ți facem orânduiala îngropăciunii, ca unul ce ai fost și ești un împărat slăvit și prea puternic ș'ai stăpânit aproape întreaga lume».

Iar împăratul le-a răspuns...

— «Dorința nu e chiar așa de mare, dar vă poruncesc ca întocmai să o împliniți.

Din casa trupului meu fără viață, să-mi fie scoase mâinile afară și astfel purtat să fie pe străzile orașului unde odinioară am domnit, ca tot poporul să vadă pe împăratul puternic și cu-

ceritor, căci mâinile lui goale sunt și nimic din cele ale lumii, nu ia cu dânsul în mormânt.

Eu gol din pânțele maici mele m'am născut și tot așa de gol mă întorc acolo de unde am venit.

Impărăția, mărirea, precum și toată bogăția, pe care eu mai eri le-am stăpânit, nu sunt decât deșertăciuni și amăgiri cumplite».

Grăind acestea îndată și-a dat duhul.

Iubite cetitor, cred că acum ai înțeles din cele de mai sus, că bogăția cea adevărată, nu este aceia pământească, moșii, averi, arginți, sau alt ceva de acest fel, ci faptele săvârșite în lumina credinței și a dragostei creștine.

Deci ia aminte! Ce bogăție vei agonisi.

O bogăție pământească, te va robi, după cum scris este:

Acolo unde este comoara, va fi și sufletul, iar molia și rugina o va strica și hoții o vor fura.

Nu-ți va rămâne decât, să te îndrepti către bogăția cea cerească pe care nici molia, nici rugina și nici furii, nu o sapă și nu o fură.

Pr. C. C. Matel

Apărătorii Patriei, București

Cum ne ispitește diavolul.

Protivnicul lui Dumnezeu nu doarme. El «știe că are puțină vreme»; deaceia, «cuprins de-o mânie mare» (Apoc. XII, 12) născocoște tot ce-i trece prin minte «pentru a înșela întreaga lume» (vers 9).

Atacurile Satanei din pustiu împotriva lui Iisus nu s'au terminat. Nimeni să nu se înșele și să creadă că odată învins sus pe munte, Satana a renunțat cu desăvârșire la atacurile sale.

Nu. El a fost învins, dar nu s'a dat bătut. Nu se mai prezintă azi în fața lui Iisus să-L atace, dar știe că Iisus a lăsat pe pământ învățătura Sa care-L reprezintă.

Impotriva acesteia dă azi luptă Satana. Dărâmând aceasta, el știe că indirect L-a învins pe Iisus.

Mi-a fost dat să asist la unul din aceste atacuri împotriva învățăturii lui Hristos, condus din umbră de Satana și pus în aplicare de slugile sale.

Și iată despre ce-i vorba.

Intr'una din zilele luni trecute, mă aflam în capitala țării noastre. Pentru a ajunge mai repede la locul gândit, m'am urcat într'un tranvai.

Așteptam să-mi scot biletul.

Din partea cealaltă a vagonului aud un glas răsunător zicând: «Părinte, cine a adus războiul pe pământ?»

M'am ridicat în vârful picioarelor ca să văd bine pe cel ce-a pus întrebarea. L-am văzut.

Deocamdată am ezitat a-i da răspunsul; însă, auzind că din nou întreabă: «Hai, părinte răspunde, cine a adus războiul?» iar cineva de alături mă îndeamnă:

«Răspunde-i părinte dacă știi». Pentru a nu lăsa impresia privirilor zâmbitoare, că nu aș putea răspunde nimic, am zis:

«Războiul l-au adus pe pământ ce-i ce-l fac. El nu este o faptură a lui Dumnezeu, ci o invenție omenească».

Răspunsul se pare că a mulțumit oarecum pe cei ce zâmbiau, dar nici decum pe cel ce-a pus întrebarea, întrucât mi-a reproșat imediat așa: «Nu-i adevărat. Să citești în Evanghelie și să vezi că spune cine l-a adus. Iisus când a venit pe pământ a zis: «N'am venit să aduc pacea pe pământ ci sabia» (Matei X, 34). Ce 'nseamnă cuvântul «sabie» dacă nu războaiele din zilele noastre?».

Cineva din vagon îi răspunde imediat:

— «Hei monșer, habar n'ai de istorie. Nu știi că și înainte de Hristos au fost războaie? Acelea cine le-a adus?».

— «Nu vorbesc de-acelea, ci de acestea din zilele noastre» fu răspunsul.

«Cuvântul sabie, am zis eu, are înțelesul de războiu, dar de un războiu al credinței și-al necredinței, al adevărului și-al minciunii și nici de cum de un războiu de ucidere sau subjugare. Da. Acesta este un nou fel de atac împotriva credinței.

În acest caz, să ascultăm cuvintele Sf. Petru care zice: «Voi deci, prea iubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuți și să vă pierdeți tăria» II Petru III, 17.

Și să ne gândim iarăș la cuvintele Domnului care spune că nici porțile iadului nu vor dărâma Biserica întemeiată de El; lucru adevărat prin faptul că, de 2000 ani de când există Biserica lui Hristos, nimeni și nimic nu au putut-o distruge până acum, ci dimpotrivă ea a crescut mereu și a cucerit lumea. Să ne păstrăm deci credința noastră cu fermitate.

Pr. E. C. Mihăilescu

Cronica Internă

23 August 1946.

— In ziua de 23 August, I. P. S. Patriarh s'a deplasat dela Neamț și a participat la serbarea zilei eliberării naționale, alături de M. S. Regele, Guvern, și popor.

I. P. S. Patriarh binecuvântând și dând mâna cu M. S. Regele

— Cu ocazia acestei întreruperi a concediului său, I. P. S. Patriarh a conferit cu D-l Prim Ministru asupra problemelor bisericești și naționale la ordinea zilei.

— In ultimul timp s'a discutat mult și în cercurile oficiale și în presă, posibilitatea ca I. P. S. Patriarh să dea în urmărire invitației I. P. S. Patriarh Alexei al Moscovei și întregii Rusii, de a face o vizită la Moscova.

Inainte de a pleca la reședința sa de vară dela Mănăstirea Neamțu, I. P. S. Patriarh Nicodim a mutat pe P. C. Pr. Petre Șerpe—Consilierul Cultural—în postul de Consilier Referent la Secția Administrativă-Bisericească I—iar pe P. C. Pr. Gh. Maxim, în postul de Consilier Referent la Secția Administrativă-Bisericească II. P. P. C. C. Preoți C. Coman și Marius Constantinescu—foștii Consilieri la Secțiile Administrative, au trecut în posturile de Consilieri la Secția Culturală—P. C. C. Coman

în locul Păr. P. Șerpe, iar Pr. Marius Constantinescu în postul II de Consilier Cultural, nou înființat prin hotărârea Adunării Generale Eparhiale din 28 Mai 1946.

Acestea în scopul ca P. C. Colaboratori ai I. P. S. Patriarh să se inițieze în toate problemele de cancelarie.

! — În preajma începerii noului an școlar în urma unor măsuri a Ministerului Educației Naționale privitoare la învățământul religios în școlile secundare, o delegație a profesorilor de religie s'a prezentat la I. P. S. Patriarh cu rugămintea de a interveni, prin Sfântul Sinod, la Onoratul Guvern, spre a se reveni asupra acelor măsuri restrictive și a se păstra locul de până acum al religiei în școlile secundare, conform spiritului creștin al neamului și tradiției păstrate în țara noastră dela întemeierea primelor școli de stat.

— Ivindu-se neînțelegeri și reclamații din partea credincioșilor, referitor la unii preoți care fac servicii în cimitire și cer pentru ele sume mari, Sf. Arhiepiscopie a comunicat și prin presă și o face și pe această cale—tuturor credincioșilor care au nevoie de servicii religioase la cimitire, să se adreseze numai preoților de enorie, acei care-și oferă servicii în cimitire, fiind preoți în neregulă cu sfintele canoane și legiuirile bisericesti, cărora autoritățile bisericesti legale, le-a ridicat dreptul de a oficia.

-- Parohia Belvedere C. A. M. a reînceput dela Sf. Petru și Pavel, cursurile Școalei catehetice de Duminică, cu parohienii. Preocupările școalei îmbrățișează patru aspecte ale vieții creștinești: Credința, Sf. Scriptură, Viața creștină și Misiunea. În jurul P. C. Pr. P. Șerpe, parohul și inițiatorul acestei școli, s'au grupat mai mulți distinși preoți și credincioși, între care: Pr. A. Vâlcu, D. Ștefănescu, I. Chirvasie, G. Sterpu, G. Diculescu, și alții — cari lucrează cu zel și dragoste creștinească.

Această frumoasă inițiativă a fost primită cu multă dragoste de credincioși, cari participă regulat, în număr mare, bărbați, femei, și copii. Și nu numai cu prezența, ci cu tot sufletul. Este un frumos exemplu, demn de urmat de cât mai mulți, mai ales azi, când în iureșul transformărilor sociale ce trăim, biserica are mai mult ca oricând datoria de a lămuri pe credincioșii săi și a-i feri de influențele streine, stricătoare de dogmă și de suflete.

CRONICA EXTERNĂ

La Paris, Conferința de Pace a celor 21 națiuni aliate, debata în mod amănunțit și în spirit foarte viu, clauzele din tratatele de pace cu țările foste satelite, în rândul cărora, avem regretul a se găsi și țara noastră.

Nu ne îndoim că înțelepciunea și spiritul de dreptate și umanitate, care animă pe toți, vor găsi mijlocul ca, împacând nevoia de a satisface pe învingători, să nu împiedice țările mici, târâte fără voia lor în luptă alături de Germania, de a se reface și a-și relua locul în rândul națiunilor iubitoare de pace și libertate.

România se bucură în mod deosebit de atenția și bunăvoința tuturor membrilor delegațiilor celor 21 națiuni și nădăjduim că se va ține seama de însemnătatea actului României dela 23 August, cum și de sacrificiile grele ce le-am făcut după aceea, pentru câștigarea războiului de aliați.

Statutul Bisericii Ortodoxe Ruse.

În Biserica Ortodoxă Rusă, cea mai înaltă autoritate—legislativă, administrativă și judecătorească —, în domeniul dogmei, administrației și judecării bisericești, aparține Sinodului Local, convocat periodic, compus din episcopi, clerici și mireni.

I) PATRIARHUL.

1. În conformitate cu Canonul 34 al Sf. Apostoli, Biserica Ortodoxă Rusă are în frunte pe I. P. S. Patriarh al Moscovei și Întregii Rusii și este condusă de el împreună cu Sf. Sinod.

2. Numele Patriarhului se pomenește la slujbe în toate locașurile sfinte ale Bisericii Ortodoxe Ruse, atât în U. R. S. S., cât și peste graniță după următoarea formulă: «Pentru Înalt Prea Sfințitul Părintele nostru (Numele), Patriarhul Moscovei și Întregii Rusii».

3. Patriarhului îi aparține dreptul să se adreseze cu pastorale în chestiunile bisericești către întreaga Biserică Ortodoxă Rusă.

4. Patriarhul, din partea Bisericii Ort. Ruse, poartă legături în afacerile bisericești cu întâi stătătorii celorlalte Biserici Ortodoxe Aut. cefale.

5. Patriarhul, în caz de nevoie, dă Prea Sfințiților Chiriarii sfaturi și îndrumări frățești privitoare la îndatoririle lor și la administrație.

6. Patriarhului îi aparține dreptul să recompenseze pe PP. SS. Chiriarii cu titulaturile stabilite și cu cele mai înalte distincțiuni bisericești.

7. Patriarhul, pentru rezolvarea chestiunilor bisericești însemnate, îndeajuns pregătite, convoacă cu autorizația Guvernului, Sinodul Prea Sfințiților Arhieriei și-l prezidează, iar când trebuie să fie ascultat glasul clerului și mirenilor și există posibilitate externă pentru convocarea Sinodului Local în ședință ordinară, îl convoacă și-l prezidează.

8. Patriarhul este și Chiriarii al Eparhiei Moscovei.

9. Pentru ușurarea Patriarhului în grijile de conducere în treburile generale bisricești, Eparhia Moscovei o administrează Loctiitorul Patriarhal, cu titlul de Mitropolit Krutički, după indicațiile Patriarhului, pe baza drepturilor sale de Chiriarii.

10. În cea mai apropiată conducere a Patriarhului, este în Moscova și Institutul Teologic — cea mai înaltă școală bisericască, având scopul să formeze pe viitorii păstori ai Bisericii și să pregătească profesorii pentru științele teologice.

11. În chestiunile care cer autorizația Guvernului Uniunii R. S. S., Patriarhul se înțelege cu Consiliul pentru Afacerile Bisericii Ortodoxe Ruse de pe lângă Consiliul Comisarilor Poporului al U. R. S. S.

12. În cazul morții Patriarhului sau unei alte pricini care-i fac imposibilă îndeplinirea funcțiunii patriarhale, Loctiitor al Scaunului Patriarhal este rânduit cel mai vechi în hirotonie din membrii permanenți ai Sf. Sinod.

13. În perioada de locotenență patriarhală:

a) Conducerea Bisericii Ortodoxe Ruse aparține Loctiitorului împreună cu Sf. Sinod;

b) Numele Loctiitorului se pomenește la slujbe în toate locașurile sfinte ale Bisericii Ruse;

c) Corespondența către întreaga Biserică Rusă, ca și către întâi stătătorii celorlalte Biserici autocefale emană cu semnătura Loctiitorului de Patriarh.

d) Mitropolitul Krutičkii conduce independent Eparhia Moscovei.

14. La vacantarea Scaunului Patriarhal, Sf. Sinod sub președinția Loctiitorului pune chestiunea convocării Sinodului, pentru alegerea noului Patriarh și stabilește timpul convocării,

nu mai târziu de șase luni după vacantarea Scaunului Patriarhal.

15. Sinodul convocat pentru alegerea Patriarhului este prezidat de Locțiitor.

16. Patriarhul are pecetea și antetul înregistrate de către autoritatea civilă competentă.

II) SFANTUL SINOD.

17. Sf. Sinod se compune din 6 membrii — Chiriarhi, având ca președinte pe Patriarh.

18. Trei membrii ai Sf. Sinod sunt permanenți și trei vremelnici.

19. Membrii permanenți ai Sf. Sinod sunt Mitropoliții din Kiev, Leningrad și Krutițkii.

20. Membrii vremelnici ai Sinodului sunt chemați pentru a lua parte la o sesiune conform listei Chiriarhilor, după vechimea hirotoniei, câte unul din fiecare grupă în câte se împart toate Eparhiile.

21. Anul sinodal se împarte în două sesi: sesiunea de vară (Martie-August) și sesiunea de iarnă (Septembrie-Februarie).

2. Pentru administrarea diferitelor ramuri ale conducerii Patriarhiei, pot să fie organizate pe lângă Sf. Sinod departamente deosebite (școlar, de editură, economic și altele).

III) EPARHIILE.

23. Biserica Ortodoxă Rusă se împarte pe eparhii ale căror granițe trebuie să coincidă cu granițele civile ale ținuturilor, provinciilor și republicilor.

24. În fruntea eparhiei stă Chiriarhul, numit prin ordinul I. P. S. Patriarh și purtând titlul după orașul de reședință.

25. Pe măsura trebuinței se numesc în ajutorul Chiriarhului episcopi-vicari, cu anumite îndatoriri după indicarea Chiriarhului.

26. Chiriarhul este răspunzător ca șef al eparhiei încredințată lui, pe care o conduce fie personal (după condițiunile locale), fie în colaborare cu Consiliul Eparhial, folosindu-se de pecetea și antetul funcțiunii sale, înregistrate de autoritatea civilă competentă. Pe lângă Chiriarh este cancelaria eparhială.

27. Consiliul Eparhial, acolo unde va fi organizat de arhieru, se compune din 3—5 persoane din treapta preotească. In-

datorirea Consiliului Eparhial este să pregătească lucrările pentru arhierasca lor rezolvare, îndrumate fiind în Consiliul Eparhial în acest scop de către Chiriarh.

28. Chiriarhului îi aparține dreptul să se adreseze cu pastorale în marginile Eparhiei.

29. Eparhia se împarte în circumscripții protopopești, având în frunte protopopi numiți de Chiriarh.

30. Protopopul observă activitatea și purtarea preoțimii din circumscripție, vizitând parohiile nu mai puțin de două ori pe an; comunică deservenților supuși lui dispozițiunile Chiriarhului; în caz de nevoie dau frățești îndrumări parohilor și celorlalți membrii ai clerului, se îngrijesc de satisfacerea trebuințelor religioase ale credincioșilor în parohiile care vremelnic sunt lipsite de preoți; intervin la Chiriarh pentru recompensarea celor ce merită încurajare și prezintă raport Chiriarhului, la sfârșitul fiecărei jumătăți de an, despre activitatea lor și de starea circumscripțiilor încredințate lor, iar despre cazurile deosebit de însemnate raportează fără întârziere, și deasemenea observă corectitudinea în latura economică a parohiilor.

31. Chiriarhii prezintă Patriarhului, în fiecare an, o dare de seamă asupra eparhiilor încredințate lor, după un formular stabilit.

32. În eparhiile unde este posibilitate, cu autorizația organelor competente ale autorității, se instituesc Cursuri Pastorale de Teologie pentru pregătirea candidaților la preoție, având programe confirmate de Patriarh.

33. În scopul asigurării bisericilor eparhiei cu cele necesare, slujbelor religioase — lumânări, tămâie și celelalte — în eparhii, având autorizația autorității civile locale, poate fi fondată fabrică de lumânări, cum și pregătirea cununițelor ¹⁾ cruciulițelor ²⁾, rugăciunilor de deslegare³⁾, și altor obiecte asemănătoare.

34. Mănăstirile existente în eparhii se conduc prin Statutul confirmat de Patriarh.

(Continuare în numărul viitor)

de Pr. Al. N. Constantinescu

1) Se pun pe fruntea morților, având inscripția «Sfinte Dumnezeule».

2) Pentru botez.

3) Se tipăresc aparte și se pun pe pleptul morților.

Cărți-reviste

**Principiile Educației Creștine, de Dr. V. G. Ispir, Decanul
Fac. de Teologie din București, București 1946.**

Editată ca a șasea lucrare din cadrul Bibliotecii Seminarului de Indrumări Misionare și Sectologie, de pe lângă catedra al cărei titular este D-l Prof. Ispir, alături de: Bibliografia subiectelor tratate în seminar între 1932—1935; 10 ani de activitate a Asoc. Misionare a Studenților Creștini Ortodocși (1926-1936) de Toma Culcea; Sectele religioase un pericol național și social (1942) de D-l Prof. V. Ispir; Biserica noastră și ecumenismul contemporan (1943), de același și Contribuțiuni la Metodologia Misiunilor Ortodoxe, de G. Sterpu, — lucrarea de față constituie încă o cărămidă la edificiul studiului misionar și social în țara noastră, studiu ridicat la înălțimea unei catedre universitare și seriozități academice, de D-l Prof. V. G. Ispir.

Incepând cu o precizare a rolului educativ al Bisericii, mai cu seamă în epoca contemporană, se desbate apoi rolul și însemnătatea educației în formarea caracterului și mai ales se subliniază hotărâtoarea importanță ce o are idealul creștin, în desăvârșirea educației în general, cu aplicațiuni asupra învățământului religios-moral în școală.

Depășind scopurile formale și normale ale educației în sensul obișnuit, Biserica — prin învățământul religios-moral în școală — va merge mai departe. «Ea va urmări ținta finală, care este pentru pregătirea omului și îndrumarea lui spre viața cea veșnică, spre fericirea eternă». ...«Ea trebuie să creeze acel om nou», membru al împărăției lui Dumnezeu».

Fără aceasta, nici o educație nu poate fi considerată desăvârșită. Căci în pieptul fiecărui copil, bate aceiaș inimă care este neliniștită și mereu nemulțumită ce nu-și găsește popas și alinare decât în cunoașterea și iubirea lui Dumnezeu, aceiaș care face pe Fericitul Augustin să spună «inquietum est cor meum, donec requiescat in te Domine».

Această alinare nu o poate realiza nimeni și nimic atât de fericit ca principiile educative ale creștinismului, pe care D-l Prof. Ispir le cristalizează în următoarele; Credința în Dumnezeu, libertatea personală, iubirea creștină, munca cinstită, sacrificiul, bunătatea sufletească și misiunea.

După cum ușor se poate vedea din enunțarea acestor principii, se înțelege clar că educația creștină nu poate fi o educație individuală cu scop egoist, ci se bazează pe principiul fundamental al dragostei de aproapele, îmbrățișând astfel toate formele sociale ce diriguiesc viața oamenilor.

«A ne ocupa de familie și de școală, Biserică și societate, de syndicate, armată și stat, de organizarea națiunii întregi, este a desprinde sensul adânc al unei educațiuni sociale și prin aceasta a deschide drumul cel mai sigur pentru realizarea idealului creștin».

Aceasta este calea care ne va duce la realizarea aceluia «om nou», pe care D-l Prof. Ispir îl caracterizează astfel: «El va trebui să fie un om senin la suflet, surâzător și bun la inimă — enorm de bun la inimă —, până la complecta generozitate, pentru a determina cooperarea tuturor oamenilor în stăpânirea forțelor naturii. Omul de mâine va fi astfel complet încadrat în comunitate și acțiunea lui morală și socială va fi considerată ca o emanațiune a vieții naționale integrale. Așa a voit Dumnezeu când a făcut pe om, așa îi place lui Dumnezeu».

Sunt lumini noi, perspective noi și fericite, pentru realizarea deplină a idealului creștin, care în fond este și supremul ideal social, spre care tind și militează, — azi, ca și ieri, ca și mâine — toate formele și formulele de reforme sociale. La ce bun deci să încercăm experiențe — de multe ori dureroase și costisitoare, tutuș imperfecte —, când totul ne este dat, cu generozitate și nețărmurită dragoste de oameni, de însuș Dumnezeu-om, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Iată câteva gânduri și concluzii, la care ne conduce cu deosebită pricepere, temeinică documentare, ales discernământ și spirit critic și mai presus de toate, cu adâncă înțelegere a fenomenelor sociale și încadrarea lor în spiritul pur creștin, autorul lucrării.

Această înțelegere este temeinicită prin studiile alese în domeniul misionarismului creștin și științelor sociale, pe care autorul le-a făcut în Anglia, țara în care toate experiențele sociale au fost încercate, sub egida însă a învățaturii creștine, — mai apoi prin contactul permanent cu mișcările sociale din lume, prin vasta experiență căpătată în 25 ani de profesorat și prin inițierea și participarea la operele sociale din țara noastră.

Deaceia cred că luminile și orizonturile ce deschide această lucrare, vor fi de mare folos atât c. preoți — cari sunt și educatori în școala primară și secundară, tuturor celor cari se preo-

cupă de problemele educației și de problemele sociale, cât și tuturor acelor care doresc un răspuns bun, clar și precis, la această problemă a educației, părinți, elevi, creștini drept credincioși și membrii ai comunității sociale românești.

G. N. S.

Noua știință și Spiritualismul Creștin, Prof. diac. Em. Vasilescu, Sibiu, 1946.

Părintele Profesor Em. Vasilescu este bine cunoscut fraților preoți din Eparhia noastră, fiind unul dintre elementele tinere cele mai bine pregătite de Facultatea noastră de Teologie din București, fapt pentru care a și fost chemat la Academia dela Sibiu. Deși profesor nou, are totuș un bogat trecut de scriitor întru ale teologiei și ritmul apariției lucrurilor sale este foarte promițător.

Lucrarea de față atacă o problemă foarte actuală și de mare interes pentru zilele ce trăim. Că trăim vremuri epocale este încredințat fiecare. Că multe trebuiesc schimbate și se vor schimba în lume, este iarăș sigur. Și în domeniul științific schimbările sunt amețitoare. Noua tehnică ce se poate întrevedea pentru epoca energiei atomice, va aduce cu siguranță transformări radicale, nebănuite.

Deaceia a analiza și sintetiza noile tendințe științifice și a le confrunta cu adevărurile veșnice ale spiritualismului creștin, este util și necesar.

Cu toate că în domeniul științific și filosofic-prin noile concepții ce-și fac loc larg încă dela începutul sec. nostru—lupta dintre materialismul dialectic al sec. trecute și spiritualismul creștin, se poate considera câștigată de acesta din urmă,, lupta continuă totuș cu îndârjire pe planul social și economic.

Cum filosofii și savanții sunt elita și avangarda progresului omenirii, este de presupus că rezultatul final al luptei, nu va putea fi schimbat nici pe planurile secundare, însă-pentru întărirea credinței creștine și încrederea în viitor a lumii contemporane — desbaterea acestei probleme în spirit obiectiv, cu probitate științifică, bine documentat și cu suflet credincios, — cum o face Păr. Vasilescu în studiul de față — constituie un mare merit pentru el și o mare bucurie și mângâiere sufletească pentru noi toți.

După ce face o succintă incursiune istorică dela începuturile științei moderne, de acum câteva sute de ani, arată pe

scurt cum nouile descoperiri științifice au dus în secolele trecute la un entuziasm mecanicist-materialist, ce întrecea orice gând al adevăraților descoperitori, făcând din întregul univers o monstruoșitate. Acest entuziasm complet neștiințific, a dus la scoaterea spiritului, spiritualului și chiar a lui Dumnezeu, din lume și din om.

Pe baza câștigurilor verificate ale științei, s'a jonglat apoi cu o serie întreagă de ipoteze și presupuneri—admirabile ca ingenuozitate—însă în fond imposibil de verificat, sau chiar false. Să luăm ca exemplu teoria lui Darwin-Haeckel—admirabilă în construcție, dar falsă în realitatea faptelor—, sau «**Forță și Materie**» a lui Büchner și «**Omul mașină**» a lui La Mettrie—care scoteau complet spiritul și pe Dumnezeu din univers. Univers și om mecanic, inconștient, fără suflet, fără responsabilitate și fără scop, iată ce predica știința secolelor trecute!

Înșiși oamenii de știință s'au speriat la un moment dat, de consecințele dezastruoase spre care mergea lumea. Mai ales însă studierea în profunzime a premizelor atât de ușor acceptate ca sigure și absolute, a dus la o întorsătură cu totul contrarie.

Astfel, dela siguranța absolută că totul este cunoscut și explicat în ceace privește știința și lumea, s'a ajuns ca marele fizician englez Arthur Eddington să scrie o carte despre «**Misteriosul Univers**», iar savantul doctor Alexis Carrel, despre «**Omul-ființă necunoscută**», care au revoluționat lumea.

Pe aceiași baricadă se aliniază nume ilustre ca H. Poincaré, W. James, H. Bergson și alți mulți, care opresc iureșul mecanicist și îndreaptă știința nouă-recunoscându-i limitele cunoașterii ei—din nou spre spiritual, sau chiar—cum spune naturalistul B. Bavink, «**pe drumul spre religie**».

Teoria relativității a lui Einstein, **legea entropiei**, a lui Carnot și Clausius, **teoria expansiunii universului**, a Abatelui Lemaitre și **desagregarea atomului**, din zilele noastre, duc — după expresia profesorului Gaston Bachelard, dela Sorbona, în lucrarea sa «**Le nouvel esprit scientifique**—la o dematerializare a materialismului. Universul începe să se asemene mai degrabă unei mari cugetări, decât unei mari mașini. Intre religie și știința naturii, — spune savantul Max Planck — nu este contradicție, ci dimpotrivă, deplin acord în punctele hotărâtoare.

Susținerea materialismului și mecanicismului a căzut în desuetudine între adevărații oameni de știință și a rămas în patrimoniul celor dela periferia științei, a celor în urmă cu nouile

descoperiri științifice moderne și a celor interesați și de rea credință.

Viitorul va limpezi, fără îndoială, atmosfera, știința și religia vor colabora armonios și atunci materialismul va rămâne o simplă piesă de muzeu, iar noua spiritualitate va forma o lume mai bună și mai fericită.

Iată în câteva cuvinte, problema debătută și concluziile fericite la care se ajunge în lucrarea de față.

Socotim demne de remarcat, din studiul acesta, spiritul fin, puterea de analiză și discernământ, familiaritatea cu problemele grele ce se întretae, logica strânsă a ideilor, claritatea și conciziunea frazei, care fac din Părintele Profesor Emilian Vasilescu, un om cu frumos viitor în teologia românească.

Recomandăm fraților preoți și tuturor binecredincioșilor creștini lucrarea aceasta, în care vor găsi un reazem pentru credința lor și un răspuns temeinic pentru cei ce ar vrea să o atace.

G. N. S.

Pr. Traian și Ion Pârvu — din Com. Dragoslavle jud. Muscel — au compus împreună o piesă religioasă populară într'un act, intitulată «Cinstește ziua Domnului».

Piesa de față, reprezintă o încercare reușită a genului. Fondul religios moral este incontestabil valoros — păstrând nu numai aspect doctrinar creștin ortodox, ci imbinând aci chiar cântări liturgice, ceace este un merit în plus.

Piesa este scurtă, scrisă în versuri într'un stil popular și într'o limbă frumoasă românească. Acțiunea se petrece într'o casă de țăran, având decoruri ușor de realizat și dela încut până la sfârșit se desfășoară atât de ușor și natural încât captează atenția, simpatia și convingerea în adevărul și realitatea celor expuse.

Broșura este frumos tipărită, pe hârtie velină și are 16 pagini, format cărți școlare.

O considerăm deosebit de prețioasă pentru activitatea culturală, morală și religioasă a p. c. preoți, cât și a căminelor culturale sătești și școalelor primare, și o recomandăm cu toată căldura acestora.

Se poate procura dela autori: Pr. I. Pârvu, Com. Dragoslavle-Muscel sau Pr. Tr. Pârvu, Com. Râncezi jud. Prahova.

Indrumătorul Eparhial, an II, Nr. 5, Mai 1946.

Publică părți din cuvântarea P. S. Episcop Athanasie Dincă, ținută la o consfătuire misionară a preoților olteni.

P. S. Episcop Atanasie consideră lucrarea misionară ca cea mai de seamă îndatorire a bisericii, care trebuie să fie «meru prezentă în frământările neîncetate ale vremii». Iată o autorizată părere după care misiunea bisericii nu trebuie mărginită numai la o evlavioasă trudă de tipic și de litanii. «Câmpul și programul lucrării misionare est vast cât lumea întregă și variat cât omenirea însăș». Cu alte cuvinte, aruncați mreața mai la fund, spre «a reînvia credința acolo unde este adormită, a o întări acolo unde este slabă, a îndrepta pe cea rătăcită, a alimenta izvoarele pietății credincioșilor buni, iată ceiace după mine însemnează a face misionarism».

«Să facem din păstoriții noștri creștini luminați!»! O altă lozincă a P. S. Atanasie, care — după a noastră umilă părere, — la ora actuală, este datoria primordială a bisericii. In conjunctura socială pe care o străbatem, scopul imediat al misiunii este catehizarea poporului. Fiecare creștin trebuie să devină cunosător al adevărurilor de temelie ale credinței noastre, pentru a putea înfrunta cu succes atacurile, cari din toate părțile sunt îndreptate împotriva învățăturii bisericii ortodoxe.

Predica orală și propaganda scrisă sunt mijloacele clasice ale oricărei misiuni, căci «fără exagerare s'a zis că toate mișcările religioase, sau politice au fost produsul ideilor comunicate și fermentate de cărți».

Agentul, fără care nu se poate concepe misiune religioasă este «Preotul și trăirea lui». Aci P. S. autor face o caldă și mișcătoare apologie a sfintei și spinoasei noastre chemări: «noi știm că vieța preotului ortodox este o vieță grea, plină de trudă și de necazuri. El nu poate să neglijeze nici nevoile familiei și nici multele și grelele îndatoriri preoțești și cetățenești. Bucuria și odihna sunt flori rare în casa și vieța lui zbuciumată de dimineața până seara. Trebuie să-i venim în ajutor, să-l stimulăm și întărim...».

Infățișem aci numai câteva idei din extrasul conferinței P. S. Atanasie. Desigur că lucrarea va fi tratând problema sub multiplele ei aspecte și de aceia cred că dacă ar publica-o în broșură s'ar aduce cauzei misionare un folos simțitor.

GLASUL BISERICII

FOAIE DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ PENTRU POPOR CU BINECUVANTAREA ȘI
ÎNDRUMAREA ÎNALT PEA SFINȚITULUI PATRIARH NICODIM

Protoeria Circ. ....
Nr. .... din 1946

Intrat la parohia .....
cu Nr. .... din 1946

PARTEA OFICIALĂ

CIRCULARE

SECȚIA ADMINISTRATIVĂ

Ordin Circular Nr. 7845/946.

Către întreg personalul clerical din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Cu onoare vi se face cunoscut adresa Nr. 7105/946 a Onor. Min. Culte, spre conformare și executare.

p. Patriarh (ss) Veniamin

Consilier Referent (ss) Pr. P. Șerpe

Cu adresa noastră circulară Nr. 5447/945, din 19 Octomvrie 1945, s'a cerut ca începând din luna Octomvrie 1945, separat de vărsământul primei de 5% calculat la salariile bugetare, să se verse și reținerea de 5% calculată la sporul de scumpete aferent posturilor înscrise în buget, dându-se și instrucțiunile necesare pentru vărsarea sumelor datorate.

Tot prin această adresă s'a comunicat că pentru a se putea restitui reținerile de 5%, asupra sporurilor de scumpete funcționarilor care au părăsit serviciul, fișele de pensiuine ce se trimit Institutului pentru calcularea capitalului asigurat, vor trebui să cuprindă la rubrica II «Indicațiuni de serviciu» o coloană, în care se va înscrie, începând dela 1 Octomvrie 1945, în dreptul «quantumul retribuțiunii primite» și sporul de scumpete ce a primit lunar funcționarul respectiv.

Constatăm că în prezent continuăm să primim fișele de pensii fără a fi completată coloana în privința sporului de scumpețe.

Cu această ocazie, vă rugăm a lua măsuri ca primele de asigurare de 5% reținute funcționarilor în perioada de timp dela 1 Oct. 1941 până la 31 Martie 1942, să fie specificate la rubrica «Observațiuni Speciale» în întregime, adică suma totală ce s'a reținut pe acest timp și unde au fost vărsate aceste rețineri.

Fișele de pensiuni întocmite conform legii Casei Generale de Pensiuni și completate cu mențiunile arătate mai sus, vă rugăm să binevoiți a dispune să fie trimise Institutului, oficial, imediat ce s'a dat decizia prin care funcționarul a părăsit serviciul pentru orice motiv (punere în retragere, demisie, destituire, deces etc.) aceasta, deoarece calcularea drepturilor de asigurare ale funcționarilor se fac pe baza datelor din fișa de pensiune.

Director General. (ss) **Indescifrabil**

Director, (ss) **Indescifrabil**

Ordin circular Nr. 10071/946.

Către toți P. C. Protoerei din cuprinsul sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Vi se redă mai jos în copie, adresa Onor. Minister al Cultelor — Direcțiunea Contabilității Nr. 40207/946, spre luare de cunoștință și întocmai conformare.

Consilier Referent, Pr. P. ȘERPE

p. Șef de Serviciu, Indescifrabil

COPIE depe adresa Onor. Minister al Cultelor—Direcțiunea Contabilității Nr. 40207/946, înreg. la Sf. Mitropolie sub Nr. 10071/946.

Potrivit dispozițiilor în vigoare, personalul clerical, refugiat din Basarabia și Bucovina de Nord și utilizat în diverse parohii, a început a fi încadrat în noile posturi prevăzute în bugetul pe exercițiul 1946/947.

Fondul pentru plata acestor noi posturi fiind prevăzut la art. bugetar din care se plătesc utilizații, avem onoare a vă ruga să binevoiți a lua măsuri ca, pentru toți cei cari sunt în această categorie să se întocmească state separate, să nu fie în-

globați în statele generale, sau în cele ale utilizațiilor, iar în adresa sau raportul cu care se vor înainta statele, să se arate în mod precis că sunt încadrați, foști refugiați din Basarabia și Bucovina de Nord.

Această precizare este absolut necesară pentru a se evita erori de ordonanțare.

p. Ministru, (ss) *Indescifrabil*.

p. Director, (ss) *Indescifrabil*

Ordin circular Nr. 4482/946.

Către P. C. Preoți din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Ca urmare la rap. Nr. 8/46 al par. ort. rom. Ferești jud. Maramureș, se face cunoscut C. Preoți din această de Dumnezeu păzită Eparhie care au veșminte, obiecte sacre, și cărți de ritual în plus, să ajute sus numita parohie care în momentul de față se găsește lipsită de cele necesare pentru săvârșirea sf. slujbe.

Consilier Referent. (ss) **Pr. P. Șerpe**

Posturi Vacante Preoți-cântăreți

Jud. Muceel, Par. Enculești, vacantă prin demisia titularului. Jud. Prahova, Par. Melicești, vacantă prin transferarea titularului. Jud. Prahova Par. Tisa vacantă prin transferarea titularului. Jud. Dâmbovița Par. Meri, vacantă prin pensionarea titularului. Jud. Teleorman, Par. Traian II vacantă prin pensionarea titularului; Par. Strâmbeni II vacantă prin transferarea titularului. Jud. Vlașca Par. Palanca idem.

Ocuparea posturilor de mai sus se va face prin concurs, ce se va ține la 15 Octombrie 1946, la Cancelaria Sf. Arhiepiscopii Secția Administrativă.

Cererile pentru înscrierea la concurs vor fi însoțite de toate actele regulamentare și vor fi depuse la protopopiile respective, până la data de 10 Oct. 1946. Cererile care nu vor fi însoțite de toate actele regulamentare, nu vor fi luate în seamă.

Protopopiile vor depune cererile candidaților la cancelaria Arhiepiscopiei, cel mai târziu în ziua de 12 Octombrie 1946.

Consilier Referent, **Pr. P. ȘERPE**

Cântăreți

Post. II cântăreț Parohia Merii Petchi. Prot. III Ilfov. Post. I cântăreț parohia Măneciu-Ungureni, Prot. IV Prahova. Post. II cântăreț parohia Băsești, Prot I Teleorman. Post. I cântăreț parohia Urziceanca Ilfov, Post. II cântăreț, Par. Ap. Patriei I.

Posturile de cântăreți vacante la parohiile din cuprinsul Protoieriei II Găești-Dâmbovița.

1. Parohia Bogați, Postul 2; Parohia Baloteasca Postul 2; Parohia Boțești Postul 1 și 2; Parohia Chițești, Postul 2; Parohia Crânguri de Jos, Postul 2; Parohia Crânguri de Sus Postul 2; Parohia Cojocaru, Postul 2; Parohia Croitori Postul 2; Parohia Cacova, Postul 2; Parohia Glâmbocata, Postul 2; Parohia Gura Foi, Postul 2; Parohia Gherghești, Postul 2; Parohia Hulubești, Postul 2; Parohia Ionești, Postul 2; Parohia Jugureni, Postul 1 și 2; Parohia Ludești, Postul 2; Parohia Mărcești Bogați, Postul 2; Parohia Mătășaru I, Postul 1 și 2; Parohia Mătășaru II, postul 2; Parohia Mogoșani, Postul 2; Parohia Morteni II, Postul 2; Parohia Mislea, Postul 2; Parohia Mânăstioara Jugureni, Postul 2; Parohia Meri, Postul 2; Parohia Petrești, Postul 2; Parohia Puroinica I, Postul 1; Parohia Puroinica II, Postul 2; Parohia Potlogeni, Postul 2; Parohia Râscăeți Postul 2; Parohia Telești, Postul 1; Parohia Uliești Postul 2; Parohia Valea Mare, Postul 2; Parohia Valea Zimbrului Postul 2; Parohia Vișina I, Postul 2; Parohia Zăvoiuil Orbului Postul 2.

Protopop, Ec. St. Mih. S. Ionescu

Protoieria Circ. I Prahova, Ploești, publică concurs pentru ocuparea posturilor de cântăreți vacante din Circa acestei Protoierii.

1. Postul I dela par. Buna Vestire Ploești; 2. Postul II dela Par. Sf. Vineri; 3. Postul II dela par. Sf. Treime Ploești; 4. Postul I dela par. Sf. Nicolaie Vechi Ploești; 5. Postul II dela par. Sf. Apostoli Ploești; 6. Postul II dela par. Maica Precista Ploești; 7. Postul I dela par. Sf. Gheorghe Nou Ploești; 8. Postul I dela par. Sirna Prahova.

Protoiaretu. V. Ilescu

SECȚIA ECONOMICĂ

Ordin Circular Nr. 8332/1946.

Către toate oficiile protopopești și stăreții din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Vi se comunică în copie adresa Nr. 17.905/1946 a Onor. Minister al Cultelor privitoare la plata salariilor personalului retribuit de Stat și vă invităm să vă conformați dispozițiilor date.

Patriarh (ss) VENIAMIN

Consilier referent, (ss) Pr. C. Dincescu

Referindu-ne la adresa I. P. S. Voastre Nr. 3918/1946, avem onoare a vă face cunoscut că potrivit dispozițiilor art. 125 din legea Contabilității Publice, salariul constituind un drept personal convenit numai aceluia, care deține o funcțiune publică, nu se poate aproba propunerea de a se plăti salarii altor persoane decât celor ce au fost trecute în state, chiar dacă acestea, părăsind posturile, serviciul a fost prestat de altcineva.

În consecință, salariile celor ce n'au prestat serviciu trebuie vărsate la Stat iar chitanțele respective se vor înainta Ministerului.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

p. Ministru, (ss) *Indescifrabil*.

p. Director, (ss) *Indescifrabil*

Ordin circular Nr. 9700/946.

Către Administratorii instituțiilor eparhiale centrale, Protopierii (parohii) și Mănăstiri din cuprinsul Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei.

Revenind la ordinul nostru circular nr. 4991 din 9 Aprilie 1946, vă îndatorăm a lua urgente măsuri, ca lucrările de inventariere pe exercițiul financiar 1945/1946, cu toate actele enumerate în imprimatul trimis, să ni se depună până la 15 Septembrie a. c., termen fixat de onor. Minister al Cultelor cu ordinul nr. 38.292 din 1 August a. c.

Vă atragem atenția, că neprimirea lucrărilor în termen, va fi comunicată de noi Ministerului pentru sancționarea celor vinovați.

Din Înalt ordin.

Consilier Referent, Pr. C. DINCESCU

Publicațiunii

Concurs public pentru pictarea bisericii «Sfântul Erarh Nicolae» din orașul Giurgiu jud. Vlașca.

În conformitate cu Legea și Regulamentul pentru pictura bisericească se instituie concurs public pentru pictarea din nou a pereților interiori ai bisericii «Sfântul Erarh Nicolae» din orașul Giurgiu, jud. Vlașca.

Termenul acestui concurs expiră la ora 6 seara în ziua de Vineri 20 Septembrie 1946 când urmează a se depune la Mănăstirea Radu-Vodă din București... următoarele probe pe lângă ofertă:

1. O frescă pe panou mobil de un metru pe un metru și patruzeci cm. reprezentând «Cina dela Emaus».
2. Un desen stilizat în mărime de execuție reprezentând «Un Sfânt în picioare».

Pictura se va face în frescă după programul iconografic indicat de Comisia Superioară pentru pictura bisericească, executându-se treptat pe sectoare, după aprobarea desenerilor la mărimea de execuție a sectoarelor respective și după recepționarea sectoarelor precedente.

Iau parte la concurs pictorii bisericești autorizați.

Concursul va fi judecat de Comisia Specială pentru pictura bisericească, luând parte și Părintele Paroh al bisericii, precum și un delegat al Parohiei.

Premiile se vor acorda conform Legii.

Atât problemele concursului cât și ofertele se vor depune sub motto.

*

Instituirea celui de al doilea concurs public pentru pictarea bisericii din parohia Podul bărbierului județul Dâmbovița.

Intrucât lucrările prezentate la primul concurs instituit pentru pictarea bisericii din parohia Podul bărbierului, Comuna Răcari, județul Dâmbovița, nu au fost suficiente, Comisia specială pentru pictura bisericească și Ministerul Cultelor, în conformitate cu Legea și cu Regulamentul pentru pictura bisericească, instituie al doilea concurs public pentru pictarea acestei biserici.

Iau parte la acest concurs pictorii bisericești autorizați.

Termenul acestui concurs expiră la ora 6 seara în ziua de Duminică 20 Octombrie 1946.

Până la această zi și oră, concurenții trebuie să depună următoarele, la Mănăstirea Radu-Vodă din București:

1. O probă de frescă, cu subiectul «Femeia păcătoasă—când femeia unge picioarele Mântuitorului cu ulei», executată pe un panou mobil de aproximativ un metru pe un metru și jumătate.
  2. Un desen reprezentând «Un prooroc» în mărime de execuție.
  3. Un plic închis cuprinzând oferta.
- Cele cerute se vor prezenta sub motto.

Proces-Verbal Nr. 355.

Astăzi 10 Iulie 1946, comisia specială pentru pictura bisericească s'a întrunit la Școala Superioară de pictură bisericească de pe lângă Sfânta Patriarhie, pentru a examina și judeca proiectele prezentate la concursul instituit pentru pictarea bisericii din Parohia Podul Bărbierului, comuna Răcari, jud. Dâmbovița.

Au luat parte: Președintele Comisiei Profesor Universitar I. D. Ștefănescu, pictorii Gheorghe Popescu și Traian Bilțiu-Dâncuș, Directorul Ion Pașa din Ministerul Artelor, Preotul N. Dumitrescu Parohul Bisericii și D-nii N. M. Popescu-Răcăreanu și D. Jianu, reprezentanți ai Consiliului Parohial.

Comisia a constatat că la acest concurs s'au prezentat trei proiecte având ca motto:

- a) «C. M.» b) «Nicodim» c) «Proorocul Iona».

Înainte de a se începe judecata lucrărilor prezentate la concurs, delegații parohiei au cerut să se institue un nou concurs cu termen de o lună, din pricină că la acest prim concurs s'a prezentat numai trei concurenți iar delegații parohiei au nădejdea că la un nou concurs s'ar putea prezenta proiecte mai multe și mai interesante. Domniile lor doresc aceasta, fiindcă este vorba de o biserică mare de proporții monumentale.

După această expunere, Comisia a trecut la judecarea proiectelor prezentate și a constatat că nici unul din proiecte nu întrunește calitățile care se cer artistului chemat să decoreze un ansamblu monumental de importanța bisericii din Răcari, cu o suprafață de pictură de 1.675, 50 metri pătrați.

În deplină înțelegere cu delegații parohiei, Comisia hotărăște să se publice un nou concurs pentru pictarea acestei biserici, a cărui dată va expira la 20 Octomvrie 1946.

La acest concurs se cere o probă de frescă cu subiectul «Femeia păcătoasă (când femeia unge picioarele Mântuitorului cu ulei)»; această frescă se va executa e un panou mobil de aproximativ un metru pe un metru și jumătate și se va depune

până la ora 6 seara în ziua de Duminică 20 Octomvrie 1946, la Sfânta Mănăstire Radu-Vodă din București, împreună cu un desen reprezentând un prooroc în mărimea de executie.

Comitetul parohial oferă celor trei artiști cari s'au prezentat la primul concurs, câte o despăgubire, după cum urmează:

- a) Pentru proiectul cu motto «C. M.» una sută mii lei,
- b) Pentru proiectul cu motto «Nicodim» una sută mii lei,
- c) Pentru proiectul cu motto «Proorocul Iona, șapte zeci mii lei.

Aceste despăgubiri se oferă drept compensație pentru cheltuielile și munca depusă de cei trei concurenți.

Cu acest prilej Comitetul parohial și-a exprimat dorința de a căpăta lucrările acestui prim concurs, în păstrarea Parohiei.

În urmă s'a procedat la deschiderea ofertelor depuse de cei trei concurenți, spre a se constata numele autorilor.

a) Proiectul cu motto «C. M.» este opera pictorului Constantin St. Gheorghiu, Str. Inginer Zablovschi Nr. 84, București II, cu oferta de 150.000 lei m. p.

b) Proiectul motto «Nicodim» este opera pictorului Ion Musceleanu, Str. A. Parcul Cornescu Nr. 35 București, cu oferta de 160.000 lei m. p.

c) Proiectul cu motto «Proorocul Iona» este opera pictorului Gheorghe Raicu cu oferta de 180.000 lei m. p.

Președintele Comisiei, (ss) **I. D. Ștefănescu**

Parohia Sf. Dumitru, din Com. Vlad-Țepeș jud. Vlașca, publică concurs pentru reparația picturii în părțile stricate de cutremur, și spălarea întregii picturi a bisericii.

Concursul se va ține în ziua de 15 Sept. a. c. la cancelaria parohială.

Pot concura numai pictorii autorizați de Comisia de Pictură Bisericească. Caetul de sarcini și orice lămuriri se pot obține dela parohie.

Preot Paroh, (ss) **Ion Chivu**

GLASUL BISERICII

FOAIE DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ PENTRU POPOR CU BINECUVANTAREA ȘI
ÎNDRUMAREA ÎNALT PEA SFINȚITULUI PATRIARH NICODIM

„Amin, amin grăesc vouă...”

S U M A R :

Cuvintele I. P. S. Patriarh despre prietenia sovieto-română.
Din cuvintele Sf. Scripturi

I. P. S. Nicodim, Patriarhul României, ca Apologei. *Pr. Al. N. Constantinescu*
Hristos, calea cea adevărată . . . . . *Pr. A. Lupea*
Recreatiile tineretului . . . . . *Pr. Gr. Cr.*
Cunoașterea și împlinirea . . . . . *Pr. G. Diculescu*
Călcarca poruncilor este defălmarea lui Dumnezeu. *din „Hristologia”*
Rugăciune — versuri . . . . . *Pr. Tr. Pârou*

C R O N I C A E X T E R N Ă

Statutul Bisericii Ortodoxe Ruse, trad. de Pr. Al. N. Constantinescu
Plecarea la Moscova a I. P. S. S. Patriarh Nicodim.

C R O N I C A I N T E R N Ă

Pelerinaj la Mănăstirile Neamțului și la Piplirig.
reportaj de . . . . . *Gr. Spiru*

— Facem cunoscut fraților preoți că pe anul 1946/47 fiecare parohie va primi câte 6 ex. partea literară și 1 ex. din partea oficială — având a achita costul a 6 abonamente anuale, partea oficială fiind cuprinsă în acest preț.

— Facem cunoscut că primim multe plângeri că nu se primește revista. Noi expedim cu mare grijă coletele fie cărui abonat — restul nu mai e în puterea noastră. Noi am satisfăcut până acum toate cererile, de acum încolo nu vom mai lua în considerație reclamațiile că nu s'a primit revista, decât pe bază de dovezi, procese-verbale, etc.

— Greutățile de procurare a hârtiei fiind mari, rugăm insistent pe abonații noștri, să ne achite de pe acum abonamentul, pentru a ne putea aproviziona cu hârtie.

---

1. Inscrisă la Trib. Ilfov Secția I Comercială sub Nr. 50 942.

2. Taxa postală plătită în numerar conform ap:obărei Direcțiunii Gen rat P. T. T. Nr. 3509 din 1 Aprilie 1942.

3. Girant responsabil; Pr. GEORGE N. STERPU.

4. Abonamentului Lei 8000: costul unui număr, lei 500.
Nr. 7: Lei 500.

Cuvintele I. P. S. Patriarh cu ocazia sărbătoririi prieteniei Sovieto-române dela 20 Octombrie a. c.

Iubit Cler și dragi fii suhietești,

Acum câteva zile am aflat, că frunțașii Țării noastre voesc să statornicească ca ziua de 20 Octomvrie să fie sărbătoarea prieteniei ruso-române.

Aducându-mi aminte din Istorie, că în trecut între poporul român și poporul rus au existat veacuri întregi de legături prietenești, atunci am zis: bine se face că se reia firul acestor legături, pentrucă ele sunt folositoare și pentru prosperitatea și pentru siguranța ambelor popoare.

Fiindcă eu mi-am făcut studiile în Rusia și cunosc poporul acela și sentimentele lui față de poporul român, deaceea vreau să scriu câteva rânduri în legătură cu acestea.

Când am terminat eu seminarul teologic din Iași, atunci m'a chemat fericitul Mitropolit al Moldovei Iosif II cel Sfânt, care m'a ajutat în seminar, și mi-a zis: «Tu știi că eu trimit tineri să studieze Teologia în țările ortodoxe ca: Rusia, Grecia și aiurea. Pe tine te trimit în Rusia, la Academia Teologică din Kiev, înființată de un mare compatriot al nostru, Petru Movilă, Mitropolitul Kievului. Să te duci acolo și să înveți Teologie, cât te vor ajuta puterile. Dar să nu pierzi din vedere un lucru: Să răscolești literatura teologică rusească, să alegi cele mai bune lucrări din ea și, când vei termina studiile, să te apuci să traduci, ca să le publicăm și să îmbogățim limba românească cu scrieri teologice ortodoxe, ca să aibă tineretul teologic ce citi, ca să se formeze cât mai bine.

Atunci eu m'am dus la Kiev și am intrat în Academia Teologică de acolo. Colegii mei mă întrebau: Dar la voi nu sunt școli teologice de ai venit să studiezi aici? Eu le răspundeam zâmbind: Ba sunt, că doar școala asta e întemeiată de un român, poate, și după modelul școlilor dela noi. Eu însă am venit din dragoste pentru el. Dar și din dorința de a lega prietenie cu tineretul studios rus, cum sunteți voi, și prin el cu Biserica rusă, cu Clerul și cu Poporul rus. Doar mica mea Românie, vecină cu marea Rusie, a trăit veacuri întregi, în trecut, în legături de prietenie cu dânsa. Eu deasemenea socot că acele legături trebuie să se păstreze și în viitor, pentrucă ele sunt folositoare, cum am zis, și pentru prosperitatea și pentru siguranța ambelor Țări.

M'am apucat apoi să pun în practică sfatul fericitului Mitropolit Iosif. Am cutreierat bibliotecile și librăriile Kievului și am adunat o bibliotecă de cărți teologice, pe care le-am procurat tot cu ajutorul Mitropolitului Moldovei. Iar după întoarcerea mea în Țară, m'am apucat și am tradus peste o sută de lucrări teologice și literare, din care unele în mai multe tomuri. Așa bună oară lucrarea, care am terminat-o anul trecut — Istoria Biblică — în șase tomuri mari. Iar cea pe care am început a o traduce apoi e în douăsprezece tomuri mari. Cei ce află zâmbesc și zic: Ce, acum după cei 81 de ani împliniți, vrea să trăiască să termine încă și lucrarea asta? Eu însă voiu lucra cât voiu trăi, iar apoi o va continua altul.

Eu și după aceea am mai fost în Rusia. Așa când eram Episcop la Huși, am fost trimis la Moscova de Sfântul Sinod la un congres religios. Atunci am stat acolo mai bine de o lună de zile. Am legat atunci prietenii cu ierarhi, cu fruntași ai clerului și ai poporului și am putut constata din toate părțile sentimente de prietenie și aleasă bunăvoință în genere din partea tuturor pentru poporul nostru. Și ceace am constatat atunci despre poporul rus se vede și astăzi, din legăturile în care ne găsim de prietenie și dragoste reciprocă, temeiuri destul de puternice pentru reluarea firului istoric.

IUBIT CLER ȘI DRAGI FII SUFLETEȘTI,

În urma tuturor constatărilor mele din umblarea mea prin Rusia, doresc să faceți tot ce se poate, ca sărbătoarea prieteniei ruso-române să fie cât mai largă, dacă se poate îmbrățișată de toată suflarea. Și din ambele tabere să se audă numai strigătul de bucurie:

Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inimă senină,
Și între noi să nu mai fie
Decât flori și omenie!.

Nicodim
Episcopul României

Din cuvintele Sf. Scripturi.

Fraților, chiar când va cădea cineva, fără de veste, într'o greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândetilor, luând seama asupra ta însuți ca să nu fii și tu ispitit. Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Christos.

Pentru că dacă gândește vreunul că este ceva, de și nu este nimic, se amăgește pe sine însuși.

Cerceteze-și fiecare faptele și atunci va avea cuvântul de laudă, dar numai în inima sa și nu prin asemănare cu altul. Căci fiecare va purta partea lui de răspundere.

Nu vă amăgiți: pe Dumnezeu nimeni nu-l păcălește. Ceea ce va semăna omul, aceea va și secera.

Cel care seamănă în carnea sa: din carnea sa va secera putreziciune, iar cel care seamănă în Duhul, din Duhul secera-va viața veșnică.

Să facem mereu binele, fără să ne lenevim, căci dacă nu ne lenevim, vom secera la timpul potrivit.

Deci, dar, până când avem vreme, să lucrăm cele bune față cu toți și mai vărtos față cu ai noștri cei de o credință. (Galateni, VI 1-10).

«Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc, binecuvântați-i și nu-i blestemați. Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng.

Năzuiți aceleași lucruri unii pentru alții; nu năzuiți la cele înalte, ci lăsați-vă duși spre cele smerite. Nu vă țineți de înțelepți pe voi înșivă.

Nu întoarceți nimănui răul cu rău. Purtați grijă de cele bune față cu toți oamenii. Dacă se poate, cât stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii.

Nu vă răsbunați singuri, iubitorilor, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu, căci scris este: A mea este răsbunarea; eu voi răsplăti — zice Domnul.

Deci dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i de mâncare, dacă îi este sete dă-i să bea, căci făcând aceasta grămădi-vei cărbuni de foc pe capul lui.

Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele.

(Romani, XII, 14-21).

I. P. S. Nicodim, Patriarhul României ca Apologet.

În anul 1905, la Tipografia «Gutenberg», Joseph Göbl, din București (lângă biserica Kalinderu) s'a tipărit în românește Nr. 2 din Publicațiile «Societății Culturale «Viitorul» din Iași, intitulat «Cuvântări Apologetice». Aceste cuvântări apăruseră în rusește, având de autor pe Dr. Sergiu, arhiepiscop de Vladimir, care se specializase în problemele ce vor frământa sufletul omenesc în toate timpurile. Căci ce muritor n'ar dori să cunoască origina divină a omului și date despre vechimea lui pe suprafața globului pământesc, sau cum poate fi cunoscut Dumnezeu în opera sa, în natură, ea însăși un miracol, sau cari sunt dovezile că sufletul este nemuritor, sau cum s'au adeverit proorociile Vechiului Testament despre Iisus Hristos, sau că Evangheliile sunt documente istorice, sau că Biserica Ortodoxă este cea curat apostolică!

Asemenea subiecte de veșnică actualitate au fost traduse în românește de Prea Cuviosul Arhimandrit Nicodim Munteanu, Patriarhul de azi al României.

Se constată deci că între cele dintâi preocupări ale sale, ca tânăr magistrul în Teologie dela Academia Teologică din Kiev au fost problemele apologetice, nu numai prin tipărirea operei amintite mai sus dar, și prin rostirea unei părți din acele «cuvântări» în catedrala mitropolitană din Iași, fapt despre care amintește pe coperta cărții (prima ediție). Simțind și cundcând preocupările unui oraș universitar ca Iași, unde era firesc să bată în urechile tineretului tot felul de curente, i-a dat la timp hrana care-i trebuia. Profesorii universitari și studențimea au ascultat acele cuvântări, urmărindu-le cu tot interesul.

Cu câtă sete nu urmăresc tinerii să-și deslege problemele mari ale existenței lumii și a omului! Știm cu toții că de modul în care cineva și-a deslegat aceste probleme atârnă întreaga lui viață, fericirea sau nenorocirea lui. Deaceea ei provoacă la atâtea discuții profesorii de diferite specialități și toate acestea nu se petrec numai în seminarii, ci în toate școlile secundare și în universități, fiindcă la vârsta corespunzătoare tinerii sunt întrebători, iscoditori.

Cât îi privește în special pe seminariști, având materialul necesar de consultat, chiar dacă îi întâlnești în magistratură, în

corpul avocaților în corpul ofițeresc, în cel medical, sau în profesoratul laic, ei păstrează o duioșie în suflet și dela o anumită vârstă se adaogă și un regret că vocația le-a cerut să-și deschidă în viață alte căi de activitate mai atrăgătoare, în timp ce hirotonia le-ar fi dat mult teren de luptă. Asemenea stări sufletești au fost mărturisite de către oameni cu înalte situații sociale din diversele categorii amintite mai sus, căci la baza culturii lor generale este adevărul teologic.

Dar nu numai opera menționată aci răspunde unor asemenea cerințe sufletești, ci întreaga operă a I. P. S. Patriarh Nicodim.

În Colecția sa de tipărituri, intitulată «**Ogorul Domnului**», care în prezent numără 32 de volume mari, între care **Cuvântărilor Apologetice** le-a păstrat tot locul al 2-lea, — respectând ordinea cronologică în apariție, — a urmărit acelaș scop, ca adevărul creștin să fie cât mai documentat și a lucrat necontenit, ca o albină, fără să obosească. De o cinste deosebită s'au bucurat în ochii săi doi renumiți teologi, un englez Farrar și un rus Lopuhin, ale căror opere cinstit traducându-le în românește.

Despre primul povestește în «**Lămuriri**», anexă la vol. III, intitulat «**Primele zile ale Creștinismului**»:

«În timpurile nouă, apăru în Europa apuseană raționalismul, care declară creștinismul mit curat. Raționalismul veni în aureola noutății și în numele științei. Lumea apuseană, obosită de prozaismul vieții simți adiind dinspre raționalism un oarecare duh de viață și se năpusti cu sete la isvorul cel nou. Curând toată literatura apuseană fu inundată de scrieri raționaliste critice.

«Teologia creștină rămase uluită în fața noului protivnic al creștinismului. Abea mai pe urmă se desmetici și începu să răspundă, însă fragmentar, așa că superioritatea era de partea raționalismului. Pentru dărâmarea lui se cereau opere capitale și de mare erudiție. Cinstea de a fi dat asemenea opere aparține literaturii engleze și adevărate perle între ele sunt scrierile lui Farrar: «**Viața lui Iisus Hristos**», «**Viața și operele Apostolului Pavel**» și «**Primele zile ale Creștinismului**».

«Când au apărut aceste opere, au fost primite cu adevărat entuziasm nu numai în lumea engleză, ci și în toate părțile celelalte ale lumii. «**Viața lui Iisus Hristos**» în scurt timp a obținut 30 de edițiuni în englezește și a fost imediat tradusă, în rusește, în nemțește, în grecește, etc., etc. Apoi în Anglia apărură și

ediții populare, cum și ediții luxoase în miniatură, minunat ilustrate.

«Am fost martor, ca student la Kiev, la entuziasmul provocat în Rusia la apariția acestor opere în traducerea rusească. Un grup de studenți, printre cari se afla și Hrisostom Papadopol, eruditul Mitropolit al Atenei¹⁾, ne întovărășisem să cutreerăm regulat pe fiecare săptămână librăriile Kievului, ca să aflăm noutățile literare. Și când am dat de operele lui Farrar traduse proaspăt în rusește, a fost între noi sărbătoare». (pag. 431—432).

Din acest pasaj vedem un entuziasm tineresc, înțelegător profund al stărilor de lucruri, căci rezultatul apariției operelor teologului englez Farrar fu eclipsarea operelor critice ale germanului Strauss și ale francezului Renan, ambii declarați de conașionalii lor drept «genii»!

Cât de nestătătoare este slava deșartă pe acest pământ!, mai ales când preinșii ei posesori și-au căpătat-o cu îndrăzneala de a se fi măsurat cu însuși Dumnezeu!

Dar preocupările apologetice ale I. P. S. Patriarh Nicodim n'au fost numai în anii tinereții, ci în tot cursul vieții sale, căci aproape toate scrierile lui Farrar, traduse de I. P. S. Sa au acest caracter.

Unii, necugetând prea mult asupra fondului, au încercat să subestimeze redarea acestor opere în românește, zicând că trebuiau să fie traduse **direct din limba engleză**, nu din rusește!

Un exemplu dat de I. P. S. Sa la timp, a spulberat imediat această obiecțiune: «Răposatul mitropolit Iosif Gheorghian, a tradus din franțuzește lucrarea lui Didon: «Viața lui Iisus Hristos», și a cerut autorului învoirea să o tipărească cu mici rectificări. Dar pater Didon n'a voit să dea învoire la asta și lucrarea nu s'a tipărit. Și atunci a venit preotul profesor C. Nazarie, a tradus-o din traducerea rusească, în care era publicată cu îndreptările cerute de deosebirile confesionale și a publicat-o așa în românește». (Ibidem, pag. 433).

Deci pentru a nu se strecura în mintea cititorilor ortodocși erorile confesionale nu era altă cale decât de a traduce operele teologilor apuseni din limba rusă, întrucât între Rusia și țările apusene neexistând o convenție literară «traducătorii puteau traduce operele autorilor străini cât și cum voiau».

Numai datorită acestei libertăți de acțiune avem în limba

1) Astăzi decedat. not. n.

română atâtea opere teologice apusene, fără conținutul lor de propagandă confesională. Cine ar fi îndrăsnit ortodox fiind, să dea în mâna credincioșilor cărți, cari puteau să dărâme în loc să zidească? Ar fi trebuit imediat tipărite alte cărți cari să explice greșelile confesionale ale autorilor, și astfel li s'ar fi știrbit autoritatea cărților ce apăreau.

Cât privește, autorul rus A. Lopuhin, — care a primit mijloace materiale suficiente pentru a colinda tot orientul apropiat, — redat acum în românește în «**Istoria Biblică**», din care au apărut 4 volume, iar al cincilea este sub tipar, operă ce va cuprinde în total 6 volume mari, este pentru **Ortodocși**, în domeniul descoperirilor științifice, ceea ce este Vigourux pentru **Catolici**.

Dar nu numai traducerile din acești doi mari teologi au acest caracter apologetic, ci tot ce a tipărit I. P. S. Patriarh Nicodim, atât în colecția «**Ogorul Domnului**», cât și în zecile de broșuri, peste 60, ieșite din teascurile Tipografiei Mănăstirei Neamțu, este scris în acelaș scop de a apăra mărgăritarul ceresc ce a fost descoperit lumii: **relegia creștină**.

Îată de ex., ce spune între altele, predicând despre Iarnă:

«Venirea iernei la noi arareori nu e însoțită de furtuni și întunecime, care ne amintesc acel haos primitiv, din care a fost scoasă cândva această lume. Cine s'a întâmplat în acest timp pe câmp sau pe mare, acela cunoaște toată asprimea unor asemenea momente. Acesta e timp de grozăvie și de pustiire! Putem noi oare să ne așteptăm în acest haos la oarecare economie și rânduială? Cu toate acestea în timpul acestor furtuni nu cade din cer niciun singur firicel de zăpadă, care să nu fie, — mai întâi — îngrijit, bine făcut și chiar împodobit cu toată îngrijirea, și căruia — al doilea, — să nu i se fi arătat pe fața pământului un anumit loc și o anumită legătură cu celelalte firicele de zăpadă asemenea lui.

«Pentru a vă încredința de toate acestea n-aveți decât să prindeți cu îngrijire câteva firicele de zăpadă, care cad în aceste zile întunecoase cu milioanele și să le supuneți unei amănunțite cercetări cu ajutorul sticlelor măritoare. Ele vă vor pune în mirare prin regularitatea și frumusețea formei lor. Variațiunea în amănunțimi este nemărginită, este forma unei stele, căreia îi servesc de bază două linii așezate una pe mijlocul celeilalte, adică **crucea!**

«Putem noi oare acum să negăm existența unei mâini meștere, care în timpul furtunii și viscoalelor preșară întotdeauna

peste noi această minunată mulțime de cruci înstelate? S'ar părea, că aici n-ar fi nici o nevoie de asemenea formă însemnată pentru orice creștin, căci cine-și întoarce luarea aminte la forma și alcătuirea acestor firicele de zăpadă ce cad din nouri, afară de un mic număr de învățați? Dar dreapta cea atotputernică a Făcătorului este așa fel, încât dintr'însa nu poate eși nimic fără însemnătate și fără senz»... (Ogorul Domnului, vol. VIII, pag. 263—264).

Așa de generalizat în tot ce a publicat este scrisul apologetic al I. P. S. Patriarh Nicodim, încât până și în memoriile și adresele mai dezvoltate adresate autorităților se vede convingerea celui ce apără o cauză dreaptă. Să citească oricine broșura intitulată «Mănăstirile, Vatra Neamului Românesc» și se va convinge că ceea ce s'a scris în prezentul articol nu este decât un modest omagiu pentru ceea ce Înalt Prea Sfința Sa a dat și continuă să dea Țării Românești pe calea tiparului, făcând apologia celei mai principale instituțiuni din viața statului: Biserica strămoșească.

Pr. Al. N. Constantinescu
Biserica Sf. Ilie-Rahova București

Hristos calea cea adevărată.

Din ziua când omul își dă seama de faptele sale și ajunge să aleagă binele de rău, două căi i se deschid; una, care aduce omului mântuirea și aceasta este calea cea adevărată a Domnului Hristos, iar alta, la capătul căreia strejuieste păcatul și acesta este calea pierzării.

Amândouă se întretaie cu firul vieții noastre punându-ne adesea pasul în incurcătură. Care din ele să fie cea adevărată, aceasta sau aceia?...

Ce n'ar da călătorul lumii aceștia încurcat în multe patimi și dureri dacă la această răscruce de drumuri, ar întâlni pe cineva și să-l întrebe, pe care cale trebuie să apuce?! Cât de bine ar fi dacă la răspântia lumii acesteia ar fi o tăbliță care să indice unde duc cele două căi ce se deschid înaintea noastră...

Zilele trec și cu ele se deșiră și firul vieții. Grijele și necazurile ne copleșesc, ispitele se ivesc la tot pasul încărcându-ne viața cu fel de fel de patimi.

Ingândurați incotro trebuie să apucăm, ca să ne fie bine în lumea aceasta și în cealaltă, din fața Sfințelor Altare se aude glasul Divinului Mântuitor, zicându-ne: «Eu sunt Calea, Adevărul și Viața». (Ioan XIV,6) Eu sunt lumina lumii, cel ce vine după mine nu va umbla în întunec ci va avea lumina vieții. Umblați până când aveți lumină, ca să nu vă apuce întunerecul, căci cel ce umblă pe întunec nu știe încotro merge. (Ioan VIII, 12). Având la tot pasul călăuză Evanghelia Domnului, nu vom mai greși drumul vieții.

Domnul Hristos cu învățatura Sa Sfântă este calea adevărului și a mântuirii noastre.

Cine se hotărăște să meargă pe ea, trebuie să înfrunte cu hărbăție toate durerile, necazurile, patimile și ispitele, să ducă o viață curată, luminată de lumina Sfintei Evanghelii. «In lume veți avea necazuri zice Domnul, dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea». (Ioan XVI, 33). Acolo unde pătrunde Iisus cu învățăturile Sale, acolo înfloresc credința și faptele creștine. Învățătura Domnului aduce lumină, înseninează fețele cele mai posomorite și sălășluiește numai bucurie și nădejde. Mâna pe care Domnul ne-o întinde la tot pasul este mâna mântuitoare, iar păcatul și moartea sunt neputincioase în fața Stăpânului vieții și al morții, căci însăși a zis: «Eu sunt învierea și viața. Cel ce va crede în mine va fi viu, chiar dacă va muri. (Ioan XI, 25).

Alungând din sufletul nostru tot ce este rău, o lumină se stinge și apare în locul ei Soarele Dreptății, Hristos Mântuitorul lumii. Dacă în viață am avut diferite bucurii lumești și nu am fost în stare să dobândim pe Iisus, nimic n'am folosit, dar dacă L-am dobândit pe El, am câștigat cea mai mare comoară, pe care nimeni și niciodată nu poate s'o mai răpească. Mântuitorul a venit în lume, «ca lumea să aibă viață și mai mult să aibă», și «să șteargă toată lacrima dela toată fața». El este poarta prin care vom intra în calea adevărului și a vieții, căci însăși a zis: «Eu sunt ușa prin mine de va intra cineva se va mântui. (Ioan X, 9). Cine se apropie de Mântuitorul va intra nu în viața de o zi, în viața pe care ne-o oferă pământul, ci în cea veșnică și fericită făgăduită de Cer.

Iată ceea ce trebuie să căutăm și să dorim. Să trăim prin Iisus și cu Iisus și El se va sălășlui deapaururi întru noi. Să lăsăm căile pierzării și să ne apropiem de Domnul Hristos, care ne chiamă, prin glasul Său ce răsună de veacuri, zicându-ne: «Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pre voi». (Matei XI, 28). Acolo unde este Domnul Hristos,

totul este plin de lumină și de bucurie. Fără El sufletul tânjește se obosește și moare. Chiar viața fără El este un iad, este o adevărată deșertăciune, o viață fără de nădejde.

Răbdarea, blândețea, pacea, statornicia, dragostea între oameni și bunavoință, toate acestea sunt roadele unei vieți trăite cu Hristos. Cunoașterea Lui, a acestui Soare veșnic merit a îmbrățișa pământul, este pentru fiecare creștin adevărat, o poruncă. Cine nu trăiește după învățătura Domnului și nu cu noaște poruncile Lui, acela trăește în rătăcire și se pierde în negura păcatelor, apucând calea pieirii. Una singură este calea cea adevărată «Hristos». Pe orice alte căi va apuca omul va rătăci și nu puțini sunt aceștia, căci «Largă este poarta și încăpătoare calea ce duce la pieire și strimță este poarta și îngustă calea ce duce la viață și puțini sunt cei care o află. (Matei VII, 13).

Omul poate să străbată lumea întreagă, să cerceteze totul și în cele din urmă se va convinge, că nici un drum nu duce la fericirea vieții acesteia și a celei viitoare decât trăind cu Hristos.

El este bucuria și nădejdea învierii. Nimeni să nu fugă de El.

Mântuitorul ne-a dat pildă de curaj și suferință. Așa că, orice alte dorinți și preoșupări ale noastre, în afară de calea Domnului, sunt o adevărată rătăcire. El a suferit totul și a purtat Crucea tot pentru noi. Deaceia ne cere zicându-ne: «Pocăiți-vă, lăsați păcatul și fugiți de moarte; întorceți-vă la viață și adevăr, căci. «Eu sunt Calea, Adevărul și Viața». Cine nu vrea să ia în seamă aceste cuvinte și să le înțeleagă, merge în întunec și moartea va pune sigur stăpânire pe el, pentru veșnicie. Nimeni să nu-și piardă credința în bunătatea Lui Iisus. Să ne întoarcem cu toții azi către El și către Sf. Lui Biserică. El ne așteaptă. Să mergem căci mila și bunătatea Lui se va revărsa peste noi. Să părăsim drumul rătăcirii noastre pământești pe care am mers până acum și să pornim pe un drum nou. Cu lumea și fără credință, pierim. Dacă-L avem în suflet pe El trăim și pășim siguri pe calea mântuirii, iar în viață nu vom cunoaște decât numai bucurii și biruinți. Cine pierde pe Iisus nu mai are nimic bun, cine-L află pe El, află isvorul de Apă Vie, care va destula întreaga noastră ființă.

Acolo unde nu este Domnul, stăpânește diavolul cu toți ingerii lui cei răi; și cât de mare este puterea celui viclean pe pământ în vremea noastră... Faptele cele rele, fărădelegile de tot felul, uciderile care se întâmplă la tot pasul, ura, vrajba mânia,

toate se fac, pentrucă oamenii trăiesc în întunec și'n umbra morții. Toți cei cari își urzesc firul vieții pe una din acestea se macină singuri, ca fierul de rugină și roade nu dau. Pe urma unora ca aceștia nimic nu-i bun, totul e numai pustiire, blesteme și moarte. În schimb, omul intrat în împărăția iubirii Domnului Hristos, împrăștie în juru-i rodul bunătății creștine. Să ne unim cu El căci împărăția Lui e clădită pe iubire, pe dreptate și adevăr și este aducătoare de pace, de bine și sănătate.

Neînțelegerea, mânia și vrajba din lume, aduc cu ele poporul de suferințe și nenorociri. Adăogând la acestea boalele, morții și sărăcia din vremea noastră, se va înțelege îndeajuns prețul păcii și trăirea cu Hristos.

El este păstorul cel bun al nostru al tuturor. Deacea se cade să-L mărturisim oricând și oriunde nu numai cu gura ci și cu credința, cu faptele. Bun este Domnul, îndrăsniți și vă apropiați de El și de Sfânta Lui Biserică, de Sfintele Altare și veți afla ceace n'ați cunoscut până acum... pe Hristos Domnul iertării, calea mântuirii noastre.

Pr. Sachelar Aurelian Lupea
Moreni-Prahova

Recreațiile tineretului.

Problema e de o seducătoare actualitate. Dureroasele experiențe ale părinților și duhovnicilor, au dat strigătul de alarmă: tinerii nu știu să-și trăiască tinerețea, tinerii își bat joc de tinerețea lor, tinerii sunt victima curenților bolnave ale vremii.

Tovărășiile rele sunt școala în care-și fac ucenicia cei mai mulți tineri.

Povața părinților nu mai are autoritate.

Sfatul duhovnicilor e intermitent și fără ecou. «Camarazii» inițiați sunt azi pedagogii copiilor noștri, pedagogii vițliului, instigatori depravării.

Cârciuma, bodega și cabaretul oferă ospitalitate tineretului dornic de petrecere, dornic de variație, dornic de «recreație». Escapadele nocturne, sunt tot atâtea înfrângeri morale pe care le suferă tineretul. Emanciparea pripită a tineretului de sub ocrotirea și îndrumarea părinților, echivalează cu însăși demoralizarea lui.

Jocurile de noroc sunt o ispită foarte frecventă. Desfrâul este interpretat ca semn de maturitate, disciplina familială ca tiranie căzută în desuetudine, anarhia morală ca dovadă de personalitate și independență, toate acestea compromițătoare pentru vremurile «moderne».

Tineretul având iluzia că se recrează, în realitate se isto-vește până la degenerare.

Viața nocturnă îl desobișnuiește de realitatea vieții trăite la lumina zilei și în răspunderile aspre ale muncii.

Viața nocturnă e artificială și năucitoare—e o viață cu oarecare aparență de iresponsabilitate și cu oarecare garanții de impunitate. Deaceia noaptea cu toate nălucirile ei e preferată zilei și trezviei pe care ea o cere.

Marile capitale, în deosebi, ne oferă cu un lux infiorător aspectul demenții nocturne și ambulatorii—în frigurile căreia se sbat mai ales tinereții ademeniți de viții și de discreția întunerecului în care ele se satisfac de predilecție

Sunt aproape în toate orașele mai mari biblioteci publice cu porți generos deschise celui ce vrea să studieze sau să se recreeze.

Faceți o anchetă și veți vedea câți oaspeți au ele la o oră, când totuși nici o bodegă nu e silită să-și tragă obloanele din pricina lipsei de clienți.

Din această permanentă clientelă, din nenorocire nu absentează nici tinerii.

Cabaretul face concurență școlii, face concurență bisericii, face concurență tuturor idealurilor.

La fiecare pas dai de o cârciumă, dar trebuie să mergi kl. întregi ca să întâlnești o școală și ce folos.?

Orașul modern e un oraș de bodegi. Inchipuiți-vă ce înseamnă acest lucru? Atâtea orașe tot atâtea depozite de alcool și de mizerie umană. Să începem prin a desființa cârciumile și paralel să începem a le desființa din mentalitatea și deprinderile tineretului.

Atunci numai ne vom putea gândi să organizăm recreații sănătoase și înălțătoare pentru tineret.

Ce folos, că după ședințele lor culturale publicul merge aproape în corpore, la o «bere» sau la «un vin», la care el stăruie de obicei ceva mai mult, de cât la ședințele culturale.

Recreațiile tineretului? Da! Dar am organizat noi în deajuns munca lui? Am înfipt noi suficiente forturi de rezistență în

conștiința lui și de care să se sfarame ispitele care li asediază în legiune din toate părțile.

For nebiruit, până acum, s'a dovedit a fi numit Iisus Hristos. Să-l zidim neîntârziat în voința tineretului și vom izbândi cu certitudine. ✓

Pr. Gr. Cr.

Cunoașteți și împliniți.

Din firea sa omul este iscoditor și dornic să afle rosturile ascunse ale fapturii văzute și mai ales se trudește fiecare să pătrundă cu mintea tainele care sunt dincolo de simțurile sale. Datorită acestei înclinări a sufletului omenesc lumea a putut să propășească, să se civilizeze, făcând descoperiri științifice cu nădejdea unui trai mai bun al oamenilor. Dar cu cât roadele cercetărilor au fost mai importante, cu atât vieța lumii a devenit mai anevoioasă, din pricină că mai toate descoperirile sunt pricini de zavistie și mijloace de distrugere.

Bunăstarea oamenilor rar de tot este înfrățită cu tihna și mulțumirea lor. Pentru că grija de trebuințele trupului e cu mult mai mare decât grija de suflet. Din pricina aceasta, omul, fără să-și dea seama de ce, nu se simte mulțumit, ci neîncetat tânjește cu dorul după mai bine.

Atotputernicul Dumnezeu a zidit pe om ca ființă armonioasă, din trup și din suflet, și se cade ca de amândouă aceste părți ale ființei sale omul să se îngrijească în măsura cuvenită fiecăreia. Numai așa se poate desvolta omul spre scopul adevărat al vieții sale, care este desăvârșirea morală. În chipul acesta fiecare ins va avea pace lăuntrică și va trăi în bună înțelegere cu semenii săi.

Pentru a ajunge la această stare de fericire, creștinul evlavios trebuie să-și pue ținta vieții cât mai sus, spre Dumnezeu. El, Atotputernicul Părinte, a pus lege lămurită, pe care fiii Săi păzind-o, să poată trăi viață de mulțumire pe pământ și de fericire în cer. Și pentru trup și pentru suflet a rânduit Creatorul cale de urmat. În vederea aceasta îndatorat este fiecare să-și pue întreaga sa ființă sub semnul ascultării de Dumnezeu. Numai cei robiți diavolului, sau cei fără minte, nu cugetă așa despre menirea vieții lor. Spre a nu face și noi parte din catego-

ria acestor nemintoși se cade să ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu, care întru acest chip glăsuște: «Nu fiți nepricepuți, ci siliți-vă să cunoașteți care-i voia lui Dumnezeu». (Efeseni 5, 17). Să luăm aminte dar, să nu fim nepăsători, și să nu așteptăm mură' n gură, ci fiecare om să-și dea silința să afle care este voia lui Dumnezeu. Și să știe tot creștinul că voia lui Dumnezeu este «ca tot omul să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie». Iar legea adevărului mântuitor a adus-o din Cer pe pământ Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos. Această lege este cuprinsă în sfânta evanghelie pe care Biserica o păstrează, o tâlmăcește și o răspândește curată și neschimbată, așa cum a primit-o. Ci silința noastră să fie întru a învăța Cuvântul Domnului ascultând și supunându-ne Bisericii, dupăcum zice sfânta Carte: «Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii ce au să dea socoteală de ele». (Ebrei 13, 17).

Puțin folos sufletesc ar dobândi cineva dacă s'ar mulțumi numai să cunoască legea, iar nu să o și îplinească. Si creștinul bun se nevoiește neîncetat să îplinească voia Domnului, în toată purtarea vieții sale. De aceia nu odată, ci de multe ori scrie la Cartea Cărților: «Impliniți voia lui Dumnezeu din tot sufletul, ca niște robi ai lui Hristos» (Efeseni 6, 6). Iar fericitul apostol Iacob și mai deslușit învață: «Fiți împlinitori ai cuvântului, și nu numai auzitorii lui, amăgindu-vă pe voi înși-vă». (1, 22).

Drept aceia, cinstite cetitorule, silește-te ca mintea și inima ta deopotrivă să cunoască și să îplinească voia lui Dumnezeu. Ferice va fi de sufletul tău și aici și în veșnicie, dacă înainte de orice faptă a ta te vei întreba în cuget: fac eu voia lui Dumnezeu, făcând cutare, sau cutare faptă? Și spre ajutorul nevoițelor tale să știi că mult bine îți vei agonisi dacă vei ceti și sfânta evanghelie trăită, adică «Viețile Sfinților».

Petrecerea pe pământ a acestor plăcuți ai lui Dumnezeu, n'a fost alta decât împlinirea în fapte a voinței lui Dumnezeu. Așa că «Viețile Sfinților» sunt un model neîntrecut de trăire creștinească. Așa făceau bătrânii noștri, ceice au trăit și au murit în dreapta credință. Ei, cari abia buchiseau bucoavnele, nu puneau capul pe pernă până nu citeau la lumina candelii câteva pagini din «Viețile Sfinților», din Psaltire, sau din Ceaslov. De aceia erau ei sănătoși și la minte și la trup, fiindcă trăiau vieța cu rânduială creștinească. Ei cunoșteau și îplineau pra-

vila. După tihna și după fericirea vieții lor oftează astăzi lumea toată.

Să ne silim chiar de acum să cunoaștem și să facem și noi voia lui Dumnezeu. Și să luăm bine aminte că «celce va pătrunde în legea desăvârșită a libertății și va stărui în ea, ca un împlinitor cu fapta, iar nu numai ca un ascultător uituc, acela va fi fericit pe urma faptelor sale». (Iacob 1, 25).

Preotul Gh. C. Diculescu
București, Bis. Popa Nan

Călcarea poruncilor este defăimarea lui Dumnezeu.

«Din «Hristoitia»

Incetați fraților de a mai călca poruncile lui Dumnezeu, căci cu această călcare necinstiți pe însăși Dumnezeu cel ce a dat poruncile, precum zice Pavel: Prin călcarea legii necinstiți pe Dumnezeu. (Rom. 2, 23); căci chiar de veți păzi toate poruncile și numai una de veți călca, vă numiți călcători și prin urmare ocărători de Dumnezeu. Fiindcă cel ce a dat pe celelalte porunci, El a dat și pe aceia pe care voi o călcați precum zice Iacov fraatele lui Dumnezeu. Cel ce a zis: să nu curvești a zis și să nu ucizi. Și de nu curvești dar ucizi, te-ai făcut călcător legii. (Iac. 2, 11). Pentru aceia de s'ar întâmpla să vie vreun strein din alt loc să vă vadă pe voi creștinii și să socotească bine abaterile voastre dela poruncile lui Dumnezeu, pe care le faceți și reaua viețuire, cu adevărat n'ar socoti că mai sunt alți vrășmași ai lui Hristos mai răi de cât voi creștinii și ucenicii Lui, precum zice Sf. Ioan Gurădeaur. «Că dacă cineva ar veni de undeva de afară la noi, și ar vedea cu amănuntul neliniștea și deosebirea dintre poruncile lui Hristos și a viețuirii noastre, nu știu dacă ar socoti pe alții mai mult de cât pe noi, că suntem vrășmași ai lui Hristos».

Incetați de a mai călca poruncile lui Dumnezeu, căci prin călcarea aceasta vă faceți protivnici mărimii celei prea înalte a lui Dumnezeu. Răpiți Dumnezeiasca stăpânire cea prea înaltă, pe care el o are firește ca un judecător asupra voastră și vă arătați că ziceți lui Dumnezeu acele cuvinte îndrăsnețe și protivnice care le zicea și necredinciosul în cartea lui Iov. Depărtea-

ză-te dela mine, eu nu voiesc să știu poruncile tale, eu nu mă voi supune la legea ta, nici voi să te cunosc de Stăpân al meu. «Și au zis Domnul lui: depărtează-te dela mine, că nu voiesc să știu căile tale». (Iov 21, 14). Ce să grăesc multe? Călcarea poruncilor lui Hristos este un ascuns ateism, precum mărturisește Ioan cel iubit.

Rugăciune.

Doamne, drept judecător,
Către tronul Tău în zbor,
Azi venim în choruri mii,
Ingeri, serafimi... a-Ți cere
Pentru morți și pentru vii,
Indurare... mângăere!...

Pe ogor, ca eri... și mâine,
Varsă roua și belșugul;
Ploi mănoase spele plugul.
Din noroi, țâșnească pâine!...

La jivine... cuci... cărsteii....
Să le 'nparți tainul tot:
Soarbă cerul, bând, vițeei,
Din stubeie bot-în-bot!...

Iar zăzanica neghină
Ce pe suflete stă clae,
Sfânta-Ți Slavă de Lumină
S'o aprindă vâlvătae!...

Pr. Traian Pârvu
Râncezi-Prahova

«Nimeni să nu vă amăgească cu cuvinte deșarte, căci pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu pentru fiii neascultării. Deci nu vă faceți părtași cu ei». (Efeseni, V, 1-1, 6-7).

CRONICA EXTERNĂ

Statutul bisericii ortodoxe ruse.

(Urmare din numărul trecut)

IV) PAROHIILE.

35. In fruntea fiecărei comunități parohiale de credincioși stă parohul bisericii, numit de Chiriarh pentru conducerea spirituală a credincioșilor și administrarea clerului deservent și a parohiei.

36. Parohul bisericii este răspunzător înaintea Chiriarhului pentru corecta săvârșire a serviciului divin, conform tipicului bisericesc și pentru stricta executare a dispozițiilor Chiriarhului în legătură cu conducerea spirituală a clerului deservent și a comunității parohiale. Parohii bisericilor în special sunt obligați să urmărească nu cumva aranjamentul și planul de viață al parohiei să împiedice pe parohieni dela îndeplinirea obligațiilor civile. de ex. în localitățile sătești, în perioada muncilor agricole, serviciul divin trebuie să se săvârșească numai în ceasurile libere de muncile gospodărești sătești și altele asemănătoare.

37. Comunitatea parohială poate să fie organizată după consimțământul liber al credincioșilor, prin înregistrare la autoritatea civilă locală, pe baza declarației dată de ei.

38. Predarea bisericii sau a casei de rugăciune către comunitatea parohială a credincioșilor se produce ca răspuns la declarația credincioșilor către organele competente ale autorității civile în înțelegere cu Chiriarhul, care supraveghează la o împărțire justă a bisericilor și parohiilor pe teritoriul eparhiei.

39. Comunitatea ortodoxă parohială, în prezența grupei credincioșilor (nu mai puțin de 20 de persoane) primește dela autoritatea civilă locală biserica și inventarul ei, în întrebuințare fără plată, potrivit unei convenții speciale și încredințează supravegherea și păstrarea bunurilor bisericesti primite organului executiv ales de comunitate din mijlocul ei, comous din 3 persoane și parohul bisericii, cari și răspund împreună cu semnatarii convenției în fața autorității vicile, pentru integritatea bunurilor.

40. Parohul bisericii este prin funcțiunea sa membru ne-

lipsit al comunității parohiale și președinte al organului ei executiv (Consiliul bisericesc), care se compune din 4 membrii: pe lângă parohul în funcțiune, — din epitrop, ajutorul lui și casier (toți trei aleși de adunarea parohială generală, sau — dacă comunitatea parohială se organizează din nou, — de către grupa credincioșilor din mijlocul lor, cari au primit biserica în întrebuințare fără plată.

41. Organul executiv al comunității credincioșilor, sub nemijlocita conducere și supraveghere a parohului bisericii și cu răspunderea înaintea autorității civile pentru păstrarea locașului și bunurilor bisericii, conduce gospodăria bisericească, se îngrijește de întreținerea, încălzirea, luminatul și reparația bisericii și tuturor obiectelor, de înzestrarea bisericii cu tot ce e necesar pentru săvârșirea serviciului divin și anume: vestminte, cărți de ritual, tămâe, cununite de îngropare, rugăciuni de deslegare, cruciulițe de botez și altele; depune sumele necesare pentru procurarea elementelor necesare Sf. Mir, prin Chiriarh la Patriarhie; dispune cu răspundere de mijloacele bănești ale parohiei și urmărește legala dare de seamă și întrebuințarea acestor mijloace; face plăți și defalcări din mijloacele parohiale pentru nevoile bisericești și patriotice, pentru întreținerea clerului, dacă dupăconvenție clerul primește în schimb pentru munca sa un salariu fix dela biserică; depune sumele trebuitoare la întreținerea Chiriarhului, și Cancelariei sale, a Cursurilor Pastorale-Teologice eparhiale, cum și la nevoile generale bisericești: administrația Patriarhiei și întreținerea așezămintelor școlare de pe lângă Patriarhie.

42. Adunarea generală parohială alege Comisia de cenzori compusă din 3 persoane. Comisia de cenzori a comunității parohiale are continua supraveghere de starea bunurilor bisericești și mișcarea fondurilor bisericești și odată pe trimestru face revizie în scripte la zi a bunurilor bisericești și sumelor, cum și asupra regularității cheltuelilor efectuate, iar concluziile sale și propunerile le supune verificării adunării generale a parohienilor, sau grupei credincioșilor, cari au primit biserica în întrebuințare fără plată. Pentru reaua întrebuințare și lipsuri în bunurile sau mijloacele bănești Comisia de cenzori încheie proces-verbal, pe care îl înaintează Sovietului local orășenesc sau sătesc.

43. Veniturile bisericești se compun din daruri benevole ale credincioșilor cu ocazia purtării discului în timpul slujbei, ca și

din darurile pentru prescuri, lumânări și altele, în genere din cele jertfite pentru trebuințele bisericii.

44. Veniturile bisericești se depun spre păstrare la bancă, sau la cassa de economie pe numele bisericii respective și se primesc prin cecuri cu iscălitura parohului și casierului parohiei. Fondurile parohiale se operează în registrele de contabilitate.

45. Darea de seamă asupra veniturilor și cheltuelilor fondurilor bisericești se prezintă Chiriarhului semestrial de către parohul bisericii.

46. În cazul unor acțiuni nelegale ale Organului Executiv în întregime sau ale unor membri separați, parohul bisericii raportează despre aceasta Chiriarhului, care după imediată cercetare, sau prin protopop, în înțelegere cu Consiliul Executiv pentru Afacerile Bisericii Ortodoxe Ruse de pe lângă Consiliul Comisarilor Poporului, propune adunării să schimbe cu noi persoane pe membrii necorecți ai Organului Executiv.

47. În cazul morții parohului sau transferării lui la altă biserică, Organul Executiv încheie proces-verbal de verificarea averii bisericești, potrivit căruia noul paroh intră în colaborare cu organul executiv în conducerea acestei averi.

48. Parohul bisericii are pecetea și antetul înregistrate de către autoritatea civilă competentă.

(Traducere din «Pravoslavnâi Tercovnâi Kalendar» pe 1946).

Pr. AL. N. CONSTANTINESCU

I. P. S. Patriarh Nicodim a plecat la Moscova.

În dimineața zile de 23 Oct., 1946, la orele 8, I. P. S. Patriarh Nicodim, însoțit de P. S. Nicolae Episcopul Oradiei Mari, P. S. Justinian vicarul Mitropoliei Moldovei, P. C. I. Vasca, secretarul general al Cultelor, ca reprezentant al Guvernului, a plecat cu un tren special, din gara Băneasa, pentru a face o vizită I. P. S. Patriarh Alexei, la Moscova.

I. P. S. Sa a fost salutat la plecare de membrii Guvernului Român în frunte cu D-l G. Tătăărăscu, un grup de ofițeri sovietici, de membrii ambasadei U. R. S. S., precum și de un numeros grup de preoți în frunte cu P. P. C. C. Consilieri ai Patriarhiei și Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Această vizită va reînvi vechile și istoricele legături spirituale dintre biserica ortodoxă română și biserica ortodoxă rusă.

Cronica Internă

Pe'erinaj la Mânăstirile Neamțului și la Pîpirig.

Intr'un cadru de aleasă smerenie, Prea cucernicii protopopi din cuprinsul Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, în frunte cu P. C. Preoți Consilieri ai Arhiepiscopiei, au făcut un pelerinaj la Mânăstirile din jud. Neamț și în satul natal al I. P. S. Patriarh Nicodim, — la Pîpirig.

Au participat la această impunătoare manifestație religioasă p. c. preoți consilieri: Nicolae Cosma, Petru Șerpe, Const. Coman, Gh. Maxim, Marius Constantinescu, Pr. Dr. Gh. Soare, Revizor-Eparhial, Protopopii: Alex. Ionescu, Gh. Ilescu-Isvoarele, Dr. Traian Costea, Daniil Ilescu-Roșiori-de-Vede, Nicolae Georgescu-Câmpina, Dumitru Posmoșeanu, Mihail Ionescu-Găești, Ion Serghie-Giurgiu, N. Balotescu-Prahova, Gh. Stăiculescu-Teleorman, N. Nicolescu-Muscel, Parnia Corvin-Târgoviște, C. Dinulescu-C.-Lung, Bădărică-Vlașca, Voicu-Dâmbovița, Victor Ilescu-Ploești și dl. Grigore Spiru, șeful serviciului de Presă.

Pelerinii s'au deplasat în frumoasa regiune a Cheilor Bicalului, ajungând la Mânăstirea Neamțu, unde soborul călugăresc al renumitei așezări voevodale în frunte cu P. C. Arhim. Mitrofor Melhisedec Dimitriu, stareț, Arhim. Consilier Victor Ojog, Arhim. Teofil Boghian, Arhim. Demosten Tibeica, Arhim Vladimir Muscă, le-a făcut o caldă și entuziastă primire. In sunetele clopotelormânăstirii, așa cum numai voevozii și marii ctitori erau întâmpinați, P. C. Consilieri și Protopopi ai Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor, au pășit în incinta mânăstirească și s'au închinat la mormântul marelui Stareț Paisie. Apoi în corpore, demnitarii bisericii s'au prezentat la Palatul de reședință al I. P. S. Patriarh Nicodim, înfățișând Inaltului-Păstor Spiritual al Bisericii, expresiunea cea mai adâncă a respectului, a admirației și spiritului de credincioșie ce-i stăpânesc.

CEAHLĂUL SPIRITUALITĂȚII: I. P. S. S. NICODIM.

In numele demnitarilor bisericești a vorbit Pr. Consilier Const. Coman, care în cuvinte inimoase a arătat dorința P. C. Consilieri și protopopi din Arhiepiscopia Bucureștilor, de a veni

la Neamțu să se adape din harurile duhovnicești ale marelui îndrumător al Ortodoxiei, I. P. S. Patriarh Nicodim.

«Am întâlnit în calea noastră în drum spre Neamțu—, a glăsuț P. C. Pr. Consilier Coman,—Ceahlăul, mărețul munte al Moldovei, care spintecă cerul. Și am ajuns aci la umbra creațoare a unui alt Ceahlău: Ceahlăul spiritualității românești care sunteți I. P. S. Voastră.

CUVANTAREA I. P. S. PATRIARH NICODIM.

Intr'o înaripată cuvântare I. P. S. Patriarh Nicodim a răspuns P. C. Preot Consilier Coman, declarând printre altele: «Vă mulțumesc din toată inima pentru bucuria ce mi-ați făcut vizitându-mă aci în locurile de baștină și în casa mea. Această Mănăstire, Neamțu, a fost în viața poporului românesc o citadelă de cultură și de spiritualitate creștină. La umbra acestor

I. P. S. Patriarh Nicodim stând de vorbă cu un grup de pîrigeni.

ziduri străvechi, s'a plămădit învățați mari, domnitori, boeri și prinți ai Bisericii. Iar din tiparnița Neamțului a țâșnit isvorul de cultură românească care s'a revărsat până hăt departe peste muntele Ceahlăului și coama Carpaților, ajungând până în Eparhia Mitropolitului Șaguna. Răsfoind arhiva mănăstirii, am găsit scrisori de ale lui Șaguna care cerea cărți de cultură și de trăire românească și creștinească. Și s'au trimis cărți peste așteptările și cerințele lui Șaguna. Tot arhiva m'a lămurit că Mănăstirea din cărțile ce le tipărea teascul tiparniței, răspândea peste 75%

în mod gratuit. Apoi aci, între zidurile chilioarelor călugărilor învățați ai Neamțului, și-a însușit învățătura cărții Ștefan cel Mare, care a avut de dascăl pe Teoctist, Țamblac și pe pustnicul Daniil. Și marele Domnitor al Moldovei drept recunoștință a înălțat biserica măreață de aci, unde C. Voastre ați ascultat slujba de azi. Și tot aci a starețit Paisie, care a ridicat călugărismul la mare nivel de cinstire. Iată dar că Neamțu e o așezare monahicească care a încrustat pe răbojul vremurilor brazdă adâncă de rodire pe tărâmul Ortodoxiei și al Românismlui.

Eu mă străduiesc din toate puterile, întovărășit în lucrarea mea de soborul mănăstirei, să redau acestui locaș măcar în parte strălucirea și menirea lui de altădată.

Am lucrat în această direcție cu spor până acum și voi osteni în lucrarea mea câtă vreme Dumnezeu mă va învrednici cu puteri și viață», — și-a încheiat cuvântarea Sa I. P. S. Patriarh.

LA SEMINAR.

Dela Palatul de reședință, P. C. Consilieri și Protopopi au asistat la o slujbă în istorica biserică a lui Ștefan cel Mare și apoi călăuziți de I. P. S. Patriarh Nicodim au vizitat impunătoarea clădire a Seminarului, unde Înaltul Păstor i-a lămurit pe colaboratorii Săi asupra rostului școalei mănăstirești, aducând elogii arhimandritului Demosten Tibeica, Directorul Școalei, pentru buna orânduire gospodărească și școlărească realizată la Seminar.

Neobosit și plin de voie bună, I. P. S. Patriarh Nicodim a purtat pe P. C. Consilieri și Protopopi prin toate impunătoarele săli de clasă ale seminarului, în capelă, sala de festivități, coridoare și cerdacuri, dându-le prețioase lămuriri asupra modului cum a fost construită măreața clădire.

De pe un cerdac larg cu vederea spre «Branște», I. P. S. Patriarh a arătat oaspeților pelerini imensa plantație de pomi, fructiferi, făcută și organizată de I. P. S. Sa.

Seminarul e o adevărată cetate de cultură, înconjurat cu parcuri frumoase împodobite de flori, îi dă un aspect de basm.

Dela Seminar, I. P. S. Patriarh Nicodim s'a retras la Palatul de reședință, iar pelerinii conduși de P. C. Arhim. Stareț Melhisedec, au vizitat Tipografia Mănăstirii, condusă cu multă pricepere de P. C. Arhim. Vladimir Muscă și Fabrica de che-
restea.

VIZITAREA SATULUI NATAL AL I. P. S. PATRIARH.

«Doriți să vedeți satul meu?» «Atunci mâine mergeți la Pipirig!...» glăsu I. P. S. Patriarh Nicodim P. C. Consilieri și Protopopi, veniți în pelerinaj în frumoasa așezare a Neamțului.

A doua zi, pe băncile camionului mănăstirii nu se mai găsea nici un loc disponibil, nici măcar pentru părintele Ghedeon, care amarnic mai tânjea să ne însoțească ca ghid prin regiunea și pădurea unde cuvioșia sa multă vreme a hăituit. Și am purces spre Pipirig, lăsându-l pe părintele Ghedeon pe alea de lângă

I. P. S. Patriarh Nicodim în satul natal.

Agheasmatar, urmărindu-ne cu privirea până dincolo de drumul «Vovideniei». Prin perdeaua colbului, deslușeam figura dolofană a călugărului care jinduia galeș după drumul Pipirigului. În urechi încă îmi suna urarea domoală, dar pornită din inima caldă a părintelui Ghedeon: «Apoi dacă n'am loc, mergeți cu ghine»!... Și mult am fi dorit să-l avem pe sfătoșul călugăr între noi. E bun de snoavă, veșnic cu gluma în vorbă și are în grăirea sa ceva din povestirea lui Creangă. Asta-i și pricina că prietenia sa fi căutată de toată lumea care vine în voevodala Mănăstire. Și casa Sf. Sale veșnic e deschisă mai dihai ca la arhondărie. Mașina trecu pe sub poarta mănăstirii și o lua domol

spre Braniște. Un cârd de vrăbii care se hârjoneau în colbul drumului o sbughiră în sbor sperios spre crâng. «Ei, iacă semn de ploae», — se auzi glasul Arhimandritului Melhisedec, din cabina mașinei. Și într'adevăr, dinspre muntele Hălăuca se înalță aburi din pădure ca un caer de lână țigaie.

PIPIRIG 12 Km...

...indică săgeata îndreptată la o încrucișetură de căi, spre un drum umbros prin pădure ca un tunel prin frunzarul verde al copacilor. Ținem capetele mai aplecate, fiindcă unele crengi nu păstrează rânduiala disciplinei și ne-ar putea reteza creștetul. Iaca în partea dreaptă rânduie niște șuri de stof cu țarcuri largi. E stâna mănăstirii. Doi dulăi se desprind din cârdul oilor și furioși dau spre drum, gata să apuce de cauciucuri. Dar ajunși la șanțul drumului încep a se gudura prietenoși ca niște cătălandrii alintați. Il recunoscuse pe stareț. Mașina gonește numai prin pădure și numai din când în când, câte un petec alb de lumină pătează umbra întunecoasă a frunzarului. E răcoare, iarba verde, aeru proaspăt ca după o burniță. P. C. Protopop Dumitru Posmoșanu, răsufală cu gura plină. «Ce faci părinte Mitică?» întreabă protopopul Ion Serghie dela Giurgiu. «Apoi bre, fac provizie de aer să am și la București», — răspunde cu graiul său domol, moldovenesc, protopopul Ilfovului, de baștină din Rosnovul Neamțului.

Când am trecut de Lipan, la orizont începuse a se profila masiv muntele Hălăuca. Iar în vale, ca într'o găoace uriașe de scoică sălășluia Pipirigul.

«SATUL MEU».

Din urmă ne ajunge Lincoln-ul I. P. S. Patriarh Nicodim. Merge încet prin dreptul nostru să nu se stârnească colbul drumului. D-l Arsenie D-tru, permanentul însoțitor al I. P. S. Patriarh, deschide un geam și Șeful Bisericii ne arată cu mâna spre poala unui holm de munte, unde se înșiră ca niște mărgele casele Pipirigului.

E zi de lucru—Joi—așa că lumea forfotește după treburi. Pe șoseaua care taie Pipirigul ca o felie de harbuz, întâlnim cârduri de fete robuste, pline de bărbăție în ținută, care lucrează la prundișarea drumului. Se opresc din treaba lor și privesc cu

nedumerire și curiozitate după mașina noastră. Prea multe brăie roșii...

Iar când intrăm în Pipirig, ne surprinde iarăși lipsa bărbaților. Numai femei cu fuioarele de lână și cu furca în brâu, torc și când merg pe drum, urmate de câte un țânc scâncind, agățat de poala fustei. Socotim că bărbații vor fi în pădure la lucrul lemnului. Sunt mulți și în codru, dar o bătrânică căreia îi mărturisisem nedumerirea mea, mă lămuri, rostind odată cu un oftat scos dureros din foii plămânilor: «Războiul maică, bătut-l'ar focul gheenei»... Da, războiul. Câte văduve, câți orfani, câte mame care au rămas doar cu amintirea celor plecați pentru totdeauna. De pe prispa casei câte o femeie punând mâna stra-

I. P. S. Patriarh Nicodim. Înconjurat de P. P. C. C. Consilii-1 și Protopopii cu ocazia vizitei acestora la Mănăstirea Neamțu și Pipirig.

șină la ochi mai aruncă câte o privire în zarea drumului. Dar el nu vine. Și nu va veni niciodată. De pe la mijlocul satului șoseaua face o cotitură care duce la «Catedrala munților», biserica înălțată de I. P. S. Patriarh Nicodim în satul de baștină. Când ajungem acolo, I. P. S. Nicodim sfătuia vesel cu pipirigenii săi dragi, dându-le sfaturi duhovnicești și lămuriri în ce privește lucrul la biserică. Și tare fuduli se arătau pipirigenii în apropierea consăteanului lor, Patriarhul Țării.

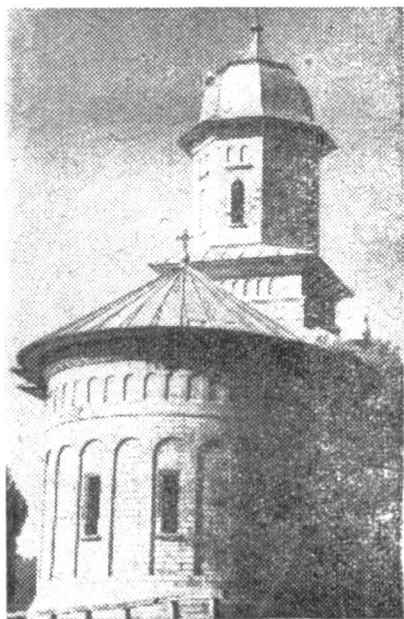
«Ei, iacă ați ajuns în satul meu», ne întâmpină I. P. S. Patriarh Nicodim. Și adresându-se apoi consătenilor ce-L înconjurau, le grăi: «Dragi pipirigeni Cucerniciile Lor sunt protopopii Eparhiei Bucureștilor. Să le arătăm rezultatul, ostenelelor noastre și ceia ce am temeinicit noi aicea».

«CATEDRALA MUNȚILOR»...

... așa cum pitoresc a denumit I. P. S. Patriarh măreța biserică, este zidită pe o stâncă masivă care face parte din muntele Hălăuca.

Și I. P. S. Patriarh povestește în chip minunat istoricul stâncei ce-și trage vâna din holmul muntelui.

Împreună cu I. P. S. Patriarh oaspeții au vizitat lucrările ultime ce se fac în interiorul bisericii. În incinta locașului a vorbit P. C. Protopop Gh. Iiescu-Isovoarele, care a declarat că P. C. pro-

Biserica din Pipirig „Catedrala Munților”,
ridicată prin osârdia I. P. S. Patriarh Nicodim.

topopi au venit cu toată dragostea să vadă mărețele realizări ale I. P. S. Patriarh Nicodim, temeinicite pe meleagurile Neamțului.

A răspuns I. P. S. Patriarh care a mulțumit pentru vizita făcută și pentru urări. «Mă bucură că ați venit aici să vedeți regiunea Neamțului și să constatați că și aci ca pretutindeni, credincioșii lucrează cu toată râvna și cu tragerea de inimă pentru a zidi asemenea cetăți ale duhului care sunt bisericile. Eu la început aveam de gând să înalț aci o casă a mea, dar apoi mi-am

zis că ai mei se vor sfădi la împărțeală. Și dece să las eu pricină de gâlceavă?. M'am gândit atunci să fac o biserică. Și am făcut acest paraclis; și pentru ca să-i mângâi și să-i măgulesc pe dragii mei pipirigeni, am numit-o «CATEDRALA MUNȚILOR». Am zidit-o pe această stâncă între munți pentru ca cei ce vor trece pe aci să aibă o oază de mângâiere și de alinare sufletească», a încheiat grăirea Sa I. P. S. Nicodim.

Vreme îndelungată s'a ostenit Ozana — șarpele de apă argintie ce curge pela poalele muntelui, să macine stâncă. — dar zadarnică i-a fost munca. Și atunci Ozana, ca un luptător ce simte forța superioară a adversarului, și-a îndreptat cursul, rușinoasă, spre hătul celălalt al văii. Lupta dusă însă între apă și stâncă se observă pe toată scobitura Ozanei. O răvășală de bolovani imenși, stânci colțuroase țâșnite din maluri, valuri de prundiș și nisip, trădează că aci s'au încăerat doi coloși. Poate mii de ani s'au luptat. Și Ozana s'a retras ostenită parcă din luptă, spre malul celălalt al văii. Timidă oarecum, șerpuește acum printre pietre și abia hăt departe, la ieșirea din sat, sare sprintenă de pe o stâncă în vid... Dar Ozana n'a fost totuși învinsă.

Pe stâncă care s'a războit cu Ozana, se înalță acum falnic «Catedrala Munților». Ea a fost zidită prin osteneala pipirigenilor în frunte cu marele lor consătean, Patriarhul de azi al Țării.

În marginea satului era un deal de piatră care stânjenea vederea către zare. Pipirigenii l-au ridicat de acolo și au făcut din el biserică. Toată munca, salahoria de zi și de noapte, cărăușia cu animale, a fost făcută de pipirigeni din dragoste și din suflet, fără plată de argint...

Cinste lor...

LA CASA DE NAȘTERE.

Iată-ne în fața unei modeste case așezate pe un dâmb așternut cu un covor verde de troscot. E casa unde s'a născut I. P. S. Patriarh Nicodim acum 81 de ani. Intrăm întâi într'o tindă unde stau adăpostite lucrurile de gospodărie: o covățică, cofe de apă, donița de muls vaca. Pătrundem apoi în odaia de locuit, cu laițe acoperite bogat, cu covoare colorate viu, iar într'un colț lângă sobă rânduită până în tavan zăstrea unei străne-poate a I. P. S. Patriarh. Bogată zestre; covoare țesute, plăpumi de lână veritabile, casânci, cearceafuri, strae fel de fel. Nimic de celofibră. O nepoată a I. P. S. Patriarh, Varvara, a-

leargă să ne servească măcar c'o ulcică de apă proaspăt scoasă dela fântână. E femeie gospodină și are și un boț drăgălaș de fată cu capul bălai. Tătâne-său e un om așezat, cu oi în staul și are portul locului: cămașe, ȋtari și mijlocul strâns într'un chimir lat de piele. Ne povestește lucruri interesante din viața I. P. S. Patriarh și din neamul Muntenilor.

Pe peretele dela intrare s'a așezat o placă, care lămurește că în această casă s'a născut I. P. S. Patriarh Nicodim în anul 1864. Data nașterii ne-a umplut de nedumerire, fiindcă chiar I. P. S. Patriarh, în povestirile sale a precizat că s'a născut la anul 1865.

La plecare ne-am fotografiat în fața casei din Pipirig, rânduindu-ne pe o prispă de lut. Evuța fetița nepoatei Varvara, s'a

Casa în care s'a născut
I. P. S. Patriarh Nicodim.

indesat și ea să iasă în poză. Și ca să iasă mai bine, s'a opoșit în poala unei mătușe.

Imi amintesc că cu ani în urmă, am mai vizitat odată această casă istorică. Pe atunci trăia «moș Haralambie», un frate al I. P. S. Patriarh Nicodim, care ajunsese pe atunci în vârstă de 80 ani, iar două surori ale șefului Bisericii, Ioana și Maria depășiseră și ele vârsta de 75 de ani. Sunt de atunci 7 ani. Moș Haralambie a trecut mai an țărt în lumea fără de întoarcere. Dar îmi amintesc ce mândru era uncheașul când l-a văzut pe I. P. S. Patriarh.

«Fratele meu Patriarhul», îmi grăia el arătându-l fudul pe I. P. S. Nicodim.

Din Pipirig ne-am slobozit în vale pe cursul Ozanei, până la drumul Secului, unde Ozana a intrat între două stânci. Deacolo i-a rămas doar albia pustiită, cu nisip și prundiș. Se-

cătuită de apă, n'a mai avut putere să străbată valea spre Târgul Neamțului. Dar când plouă în munți, Ozana se rostogolește în vale ca altă dată, în vremuri de belșug și ploae. Seceta a răzbit și izvoarele ei.

Dela «Catedrala Munților», I. P. S. Patriarh Nicodim, s'a retras la reședința Sa dela Mănăstirea Neamțu, iar P. C. Preoți Consilieri și protopopi au mers la Mănăstirea Secu-Neamțu unde s'au închinat la mormântul lui Varlaam și au oficiat apoi un parastas pentru pomenirea și odihna sufletului marelui Mitropolit al Moldovei.

P. C. Arhim. Vasian, starețul Secului, înconjurat de soșorul călugăresc, le-a făcut pelerinilor o aleasă primire. Apoi în autobuze, P. C. Preoți Protopopi s'au deplasat la Mănăstirile de maici Agapia și Varatec. În Agapia au avut fericitul prilej de a vizita muzeul de acolo, unde eminentul profesor I. D. Ștefănescu, le-a dat prețioase lămuriri asupra istoricului relievelor ce se găsesc adunate cu grijă acolo.

LA HUMULEȘTI LUI CREANGĂ.

La încrucișarea drumului spre mănăstirea Agapia și Varatec, sălășluște satul răzășesc Humulești, care-i despărțit de Tg. Neamț numai prin albia Ozanei.

P. C. Consilier Nicolae Cosma, de loc din Humulești, a propus pelerinilor să viziteze în trecere pe acolo și «bujdeauca» din acest sat, a marelui povestitor moldovean Ion Creangă.

O casă nu prea arătoasă ca aspect, dar înstărită cu cele trebuitoare unei gospodării și trai îndestulat. La intrare în casă ne întâmpină un miros tare de leventică și busuioc.

Odaia, unde a locuit Ion Creangă, modest mobilată. Ca la țară. Într'un colț e biblioteca bogat înzestrată cu cărți, în special volume de ale lui Creangă, abecedare și cărți școlare redactate chiar de mare șlefuitor de slovă, care fusese în viață și dascăl.

Pelerinajul de la Neamțu va rămâne viu în amintirea tuturora. Amintirea clipei petrecute acolo, ne va coplesi totdeauna, când vom avea prilejul a ne ocupa în scris sau în grai, de măreața personalitate a I. P. S. Nicodim și de marele Sale realizări gospodărești și spirituale, temeinicite la Neamț, la Iași și în tot locul unde a păstorit I. P. S. Sa.

Grigore Spiru

I. P. S. PATRIARH NICODIM în mijlocul P. P. C. C. Consilieri Referenți și Protopopi ai Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, cu ocazia vizitei făcute de aceștia la Mănăstirile din Jud. Neamț și la Pipirig, satul natal al I. P. S. Patriarh.

Cu această ocazie toți colaboratorii I. P. S. Sale dela București, au putut să vadă mărețele realizări ale I. P. S. Patriarh la Mănăstirea Neamț precum și impunătoarea „Catedrală a Munților” ridicată la Pipirig.

GLASUL BISERICII

FOAIE DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ PENTRU POPOR CU BINECUVANTAREA ȘI
ÎNDRUMAREA ÎNALT PREA SFINȚITULUI PATRIARH NICODIM

Protoeria Circ.	Intrat la parohia.....
Nr..... din..... 1946	cu Nr..... din..... 1946

PARTEA OFICIALĂ

SECȚIA ECONOMICĂ

Ordin circular Nr. 10939/946,

Către toate Protoierile, oficiile parohiale și Stărețiile din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Vi se comunică în copie, pentru a lua notă și a vă conforma adresa Onor. Minister de Finanțe, Direcțiunea Generală a Bugetului și a Contabilității Generale a Statului, Serviciul Controlului Financiar Nr. 34.437/946.

p. Patriarh (ss) VENIAMIN

Consilier Referent, (ss) Pr. N. Cosma

COPIE după Adresa Ministerului de Finanțe Direcțiunea Generală a Bugetului și a Contabilității Generale a Statului, Serviciul Controlului Financiar nr. 34437 înreg. la nr. 43.232/946

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că prin art. 9 din legea nr. 516 pentru modificarea și complectarea dispozițiilor legii pentru așezarea contribuțiilor directe asupra veniturilor și unor dispozițiuni din alte legi publicată în Monitorul Oficial nr. 101 din 1 Mai 1946 au fost abrogate dispozițiunile art. 30 lit. a. alin. 2. din Codul Funcționarilor Publici privitoare la reimpozabilitatea și urmărirea indemnizației de scumpete.

Față de prevederile legii nr. 316/946, rezultă că nu se mai poate face aplicația dispozițiilor art. 12 alin. 2 din Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 485/946, care prevede că jetonul de prezență cu indemnizația fixă lunară stabilită de Ministerul

Finanțelor în baza art. 11 din acel jurnal pentru retribuirea membrilor din Comisiuni, consilii de administrație sau comitete de direcție se pot socoti 50% dreptspor de scumpete.

În consecință indemnizația de scumpete formează un tot cu indemnizația de activitate și începând dela 1 Mai 1946 este impozabilă.

Vă rugăm să binevoiți a lua măsurile necesare ca sumele plătite în plus membrilor din comisiunile, consiliile sau comitetele ce funcționează pe lângă acea instituție, pe lunile Martie-Iulie a. c., prin neaplicarea impozitului asupra cotei de 50% socotită drept indemnizație de scumpete să se rețină din indemnizații ce se vor plăti pe luna August a. c., și să se facă venit la Stat articolul de întâmplătoare.

p. Ministru (ss) *Gheorghiu*

Ordin circular nr. 10075/946,

Către toate oficiile protopopești și parohiale din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Vi se comunică, în copie, spre cele legale, adresa nr. 1557 din 1946 a Onor Președinții a Consiliului de Miniștri privitoare la menținerea exceptării dela rechiziționare a locuințelor preoților.

p. Patriarh (ss) **VENIAMIN**

Consilier Referent, (ss) **Pr. C. Dincescu**

COPIE de pe adresa Președinției Consiliului de Miniștri, Direcția Coordonării și Planificării Nr. 1557/946, înreg. la Consiliul Central Bisericesc sub Nr. 2878/946.

În urma adresei Dvs. nr. 2377/946, avem onoare a vă aduce la cunoștință că s'a aprobat menținerea exceptării locuințelor preoților dela rechiziționare, lucru despre care am sesizat Comisia de Rechiziții spre a dispune.

Consilier tehnic
(ss) **Doctor Gh. I. Arghiropol**

SECȚIA CULTURALĂ

Ordin circular Nr. 6903/946.

Către toți P. C. Protoerei și Preoți din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Vi se face cunoscut că I. P. S. Patriarh Nicodim a binevoit să dea înalta aprobare de a vă recomanda spre desfacere în parohii, în mod benevol, o serie de icoane și iconițe, tipărite de Tipografia Cărților Bisericești, cu aprobarea Sf. Sinod.

Aceste icoane reprezintă următoarele chipuri de sfinți și prasnice Impărătești: Mântuitorul, Maica Domnului, Sf. Ecaterina, Sf. Gheorghe, Sf. Dumitru, Sf. Voevozi, Sf. Impărați Constantin și Elena, Sf. Spiridon, Cuvioasa Paraschiva, Sf. Trei Ierarhi, Sf. Nicolae, Sf. Treime, Sf. Apostoli Petru și Pavel, Învierea Domnului, Botezul Domnului, Buna Vestire, Sf. Ioan Botezătorul, Sf. Pantelimon, Adormirea Maicii Domnului, etc.

Icoanele sunt tipărite pe carton, în 4-5 culori, în formatele și la prețurile de mai jos:

1. Format mare 27/40 mm. lei 1.200; 2. Format mijlociu 18/27 mm. lei 800; 3. Format c. poștală 12/15 mm. lei 500.

Din prețul de mai sus se acordă un rabat de 5% pentru protoerii și 15% pentru parohii. Icoanele primite se consideră în consignatie, primindu-se retur cele nevândute. Cheltuelile de transport se fac de către Tipografie, care va expedia fiecărei protoerii numărul de exemplare dorit.

Considerăm că aceste icoane vor împlini o mare lipsă în parohii, punând la îndemâna fiecărui credincios imagini de sfinți și evenimente din viața Mântuitorului, de nuanță pus ortodoxă și suntem convinși că toți p. c. protoerei și preoți vor aprecia rostul lor și vor da tot concursul pentru difuzarea lor în număr cât mai mare între credincioși.

Se ve face cu aceasta o însemnată operă religioasă și misionară, contracarând influențele streine de biserică noastră, care caută pe toate căile să submineze biserică, pe lângă realizarea unui fond de propagandă misionară, care deasemeni nu este de neglijat în situația actuală.

Condițiunile în care se oferă sunt destul de convenabile și nu ne îndoim că fiecare dintre P. C. Voastre, le veți aprecia ca atare.

Noi îndeplinim cu bucurie porunca I. P. S. Patriarh, care a apreciat lucrarea frumoasă ce face cu aceasta Tipografia Cărilor Bisericești, e linia marilor realizări culturale bisericești din trecutul său, recomandându-vă, călduros P. C. Voastre, să sprijiniți această operă, pentru a realiza ca în fiecare cameră din casa fiecărui creștin, să se afle la loc de cinste, câte o icoană frumoasă de nuanță pur ortodoxă.

Comenzile se vor face prin raport scris către Secția noastră Culturală, care le va transmite centralizate Tipografiei, spre executare.

p. Patriarh, (ss) VENIAMIN

Consilier Referent, (ss) Pr. C. Coman

P u b l i c a Ț i i

Concurs public pentru pictarea bisericii «Sfânta Treime» din orașul Brăila.

În conformitate cu Legea și Regulamentul pentru pictura bisericească se institue concurs public pentru pictarea din nou a pereților interior a bisericii Sfânta Treime din orașul Brăila, a cărei Tâmplă este gata pictată.

Termenul acestui concurs este de 2 săptămâni dela publicarea lui, iar lucrările cerute concurenților trebuie deuse în ziua de 1 Iulie 1946, la Mănăstirea Radu-Vodă din București.

Pictura se va face în frescă după programul iconografic indicat de Comisia Superioară pentru pictura bisericească, executându-se treptat pe sectoare, după aprobarea desenurilor la mărimea de execuție a sectoarelor respective și după recepționarea sectoarelor precedente.

Iau parte la concurs pictorii bisericești autorizați cari pe lângă ofertă trebuie să depună:

1. O frescă pe panou mobil de un metru pe un metru și patruzeci cm., reprezentând Sfânta Treime sub chipul Ingerilor la Mawvri.

2. Un desen stilizat în dimensiunile un metru și treizeci cm. pe șaptezeci cm. reprezentând portretul Mântuitorului.

Suprafața de pictat a bisericii este de 722 (șapte sute douăzeci și doi metri).

Concursul va fi judecat de Comisia Specială pentru pictura bisericească luând parte și Părintele Paroh al Bisericii precum și un delegat al Parohiei.

Planurile bisericii se pot consulta la Ministerul Cultelor.

Pictura se va face în frescă sau tempera.

Comitetul își rezervă dreptul de a încredința lucrarea—pictorului care va prezenta cea mai bună încredere că va executa pictura bisericii în cele mai bune condițiuni.

Președinte Preot paroh, Pr. SPIREA POPESCU

Vice președinte (ss) Ingg. M. Constantinescu

Primar (ss) Teodor Popescu

*

Biserica parohială a satului Botești, comuna Botești, județul Dâmbovița, aduce la cunoștința Domnului pictor și zugrăvi bisericești autorizați că primește până la 15 Iunie 1946, ofeste pentru complectarea pe o suprafață de circa 260 metri pătrați și renovarea picturii degradate din cauza cutremurului.

Ofertele se primesc la cancelaria parohiei.

Paroh. Preot **Gheorghe Lăzărescu**

Parohia Surlari, com. Chiselet, jud Ilfov, publică licitație, cu oferte închise, pentru pictarea tâmpiei bisericii, în ziua de 20 Octombrie a. c.

Dacă la această dată nu se prezintă nici un concurent, licitația se amână cu 8 zile, iar în caz că nici atunci nu se vor prezenta concurenți, parohia va angaja un pictor prin bună învoială.

Locuri de casă

Parohia Bisericii Sf. Elefterie din București, vinde 2 parcele de teren și anume: parcela A în suprafață de 300 m. p. și parcela B în suprafață de 282 m. p., situată una lângă alta în str. Sf. Elefterie Nr. 15 A.

Vânzarea se face prin licitație publică pentru mărirea fondului terminării lucrărilor la noua Biserică. Cumpărătorii vor prezenta oferte închise și sigilate în ziua de Sâmbătă 22 Iunie, orele 5 după amiază în locașul vechii Bisericii Sf. Elefterie în fața Epitropiei.

Paroh. Preotul M. BULACU

Mulțumiri

Parohia Atârnați Comuna Șoimari jud. Prahova, mulțumește pe această cale Domnului Constantin I. Mihăilă care a donat Bisericii Parohiale din mica sa proprietate circa 1¹/₂ Ha. pământ. Acest teren s'a transcris pe seama Bisericii în registru de proprietăți al Tribunalului Prahova cu Nr. 1652 din 26 Martie 1946.

Totdeauna mulțumește și bunilor creștini, Ilie N. Bănică, Aurel Popescu, Gheorghe N. Drăjneanu Nicu Mihăilescu, Gheorghe C. I. Drăjneanu cari în timpul de azi, au împodobit strana Bisericii cu câte un Mineiu precum și celorlalți ienoriași cari au avut suflete mărinimoase, ajutând după puterile lor, la cum-părarea tuturor cărților de slujbă.

Tu Doamne, binecuvintează pre cei ce iubesc odoaba casei Tale!

Paroh. Pr. IOAN LIȚESCU

*

«Parohia Golești Bratia I com. Poenița jud. Mușcel, aduce și pe această cale, mulțumiri călduroase doamnei Cornelia Prislopeanu, proprietară din această comună pentru următoarele donații și reparații făcute acestei sf. Biserici:

1) Una icoană mare de argint reprezentând «Isvorul Tămăduirii»; 2) Una candelă de argint; 3) două preșuri pentru așternut în biserică; 4) Una față de masă.

A tencuit interiorul soclului bisericii care căzuse din cauza igrasiei. A astupat cu mortar de ciment crăpăturile ce apăruseră la amvon din cauza cutremurului din 1940.

Toate aceste donațiuni și reparații se ridică la suma de lei (două milioane treisutecincizeci mii).

Dumnezeu care este martor al tuturor faptelor bune, să răsplătească fiecărui după sfânta sa voe».

*

Preotul Paroh împreună cu toți enoriașii din parohia Crevedia Ilfov, mulțumește din toată inima Atelierelor Grivița C. F. R. Secția Locomotive în frunte cu Domnul Director Bârsu și Maistorul N. Jianu, care au împlinit cererea locuitorilor din această parohie, returnând clopotul Bisericii în mod gratuit pentru folosul Sf. Bisericii și al enoriașilor ei.

Dumnezeu să le răsplătească pentru gândul și fapta frumoasă ce nea împlinit.

Parohia Râscăeți din comuna Râscăeți jud. Dâmbovița.

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 30 Iulie a. c. ora 10 dimineța se va ține licitație publică pentru darea în antepriză a lucrărilor de restaurare a stricăciunilor cauzate de cutremur și lucrările de întreprindere la biserica parohială «Cuvioasa Paraschiva», com. Râscăeți, jud. Dâmbovița, conform devizului și planului întocmite și aprobate de Onor. Comisiunea Monumentelor isorice — biserica fiind monument istoric prin vechimea ei — cu ordinul Nr. 1661/1945 urmat după al Sf. Mitropolii Nr. 10.619/1945.

Valoarea lucrărilor după devizul estimativ, este de lei 21.000.000. Licitația se va ține în localul primăriei Râscăeți. Concurenții vor depune oferte închise și sigilate la comisia de licitație în ziua arătată mai sus. Ofertele vor fi însoțite de garanția legală de 10% din valoarea ofertei, în numerar. Lucrările vor fi executate de maeștri calificați și pricepuți sub directa conducere și supraveghere a D-lui Stoian Popa din Găești, care a mai supravegheat asemenea lucrări. Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile legii contabilității publice, iar planul cu devizul respectiv se pot vedea în fiecare zi la parohie. Dacă în ziua și ora fixată mai sus, nu se prezintă concurenți, licitația se va ține fără alte formalități, în ziua de 15 August la aceeași oră și în același local.

Comitetul de Construcție al bisericii din parohia Pietroșani II Vlașca din Com. Pietroșani aduce la cunoștința celor interesați, că în ziua de 29 Iunie 1946 orele 10 dim., se va ține în localul Căminului Cultural «Aurel Vlaicu» — din Com. Pietroșani-Vlașca, Licitație publică — pentru lucrările de pictură a bisericii, Conform devizului întocmit de D-l Pictor Ion Dogărescu, București.

D-nii Pictori autorizați de Sf. Mitropolie și Ministerul Cultelor — vor depune oferte închise la Cancelaria parohială—până la data de 29 Iunie a. c., precum și garanția de 5 la sută.

Dacă la prima dată fixată, Licitația nu se va putea ține, se amână a doua oară la data de 7 Iulie 1946, în același loc și la aceeași oră.

Planul, devizului și caetul de sarcini se pot vedea oricând la Cancelaria parohială.

Posturi de cântăreți vacante:

Se publică pentru ocupare cu termen de 15 zile următoarele posturi de cântăreți vacante.

Postul I cântăreț Par. I Principele Carol Prot. I Capitală; postul II cântăreț Par. I Cervenia, Prot. III Teleorman; post I cântăreț. Par. Adormirea-Roșiori de Vede, Prot. II Telcorman; post. I cântăreț. Par. Sf. Haralambie Giurgiu Prot. I Vlașca; post. cântăreț. Par. Mihăești Prot. I Muscel; post. cântăreț. Par. Plopu, jud. Prahova; post. cântăreț, Par. Laloiașca jud. Prahova; post. cântăreț. Par. Călugăreni I jud. Prahova; post. I cântăreț. Par. Clinceni Prot. I Ilfov; post. I cântăreț. Par. Sf. Ioan Umba Slănic Prot. IV Prahova; post. I cântăreț. Par. Sf. Ioan Văleni de Munte, Prot. IV Prahova; post. cântăreț. Par. Vărbilău, Prot. IV Prahova.

Cererile însoțite de actele reglementare se vor depune în termen la protopopiile respective.

GLASUL BISERICII

FOAIE DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ PENTRU POPOR CU BINECUVANTAREA ȘI
ÎNDRUMAREA ÎNALT PREA SFINȚITULUI PATRIARH NICODIM

„Slavă întru cei de sus
Lui Dumnezeu
Și pre pământ pace,
Între oameni bunăvoire.

Luca, II, 14.

S U M A R :

Pastorală I. P. S. Patriarh Nicodim	
Intru mulți ani Stăpâne	<i>Glasul Bisericii</i>
Din Cuvintele Sf. Scripturi	
Prin nașterea lui Iisus Hristos la renașterea su-	
ffletului nostru	<i>Pr. Gr. Cr.</i>
La nașterea Domnului	<i>G. N. Sterpu</i>
Staulul din Bethleem	<i>Pr. A. Lupea</i>
Darul lui Artaban	<i>Pr. St. Orleanu</i>
Nu era loc pentru el	<i>Pr. St. Coteanu</i>
Schitul Sf. Pantelimon	<i>† Veniamin</i>
Rugăciunea	<i>Pr. I. Chiroaste</i>
Amintește-ți de moarte	<i>Pr. A. D. Ene</i>

C R O N I C A I N T E R N A

Vizita la Moscova a I. P. S. Patriarh	<i>G. S.</i>
Membrii guvernului în vizită la I. P. S. Patriarh. <i>Gr. Spiru</i>	
Ploasă amintire.	<i>G. S.</i>

Ș T I R I Ș I F A P T E

Noul titular la Ministerul Cultelor

Biserica și statul

Serbarea zilei de 6 Decembrie la biserică Belvedere C. A. M.

— Se face cunoscut tuturor cititorilor revistei că începând de la 1 Ianuarie 1947 revista va apare numai într'un număr redus de exemplare — câte unul pentru fiecare parohie — în ea se vor desbata toate problemele religioase, morale, sociale, misionare, ce interesează cinul preotesc.

— Pentru popor vor apare săptămânal foi de zidire sufletească după modelul celor deja apărute. Până la 1 Aprilie se va distribui fiecăruia abonat câte un exemplar din fiecare număr apărut — în locul revistei obișnuite — în contul abonamentului plătit.

— Pentru tipărirea acestor foi pentru popor — toți frații preoți buni condeieri sunt invitați a trimite manuscrite (2 pagini de coală bătute la mașină) la Secția Culturală. Act vor fi citite de o comisie specială, care va aproba tipărirea celor mai bune, autorul beneficiind de 5% drept de autor.

---

1. Inscrisă la Trib. Ilfov secția I Comercială sub Nr. 30.942.

2. Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. Nr. 3606 din 1 Aprilie 1942.

3. Girant responsabil; Pr. GEORGE N. STERPU.

4. Abonamentul Lei 6000: costul unui număr, lei 500.

Nr. 8-9 Lei 1000.

† *Nicodim*

*Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Bucureștilor,
Mitropolit al Ungro-Vlahiei Patriarh al Ro-
mâniei, Locțiitor al Cezareei Capadochiei și
Președinte al Sfântului Sinod.*

*Tuturor binecredincioșilor fii ai Sfintei noastre Biserici Or-
todoxe Române, har și pace dela Dumnezeu, Părintele
Ceresc, iar dela Noi arhierescă binecuvântare.*

*„Nu vă temeți! căci iată vă vestesc
bucurie mare, care va fi pentru tot
poporul”. Luca, II, 10.*

IUBITII MEI FII DUHOVNICEȘTI,

În atmosfera plină de temeri și de neliniști, care turbură sufletele tuturor, iată sosind din nou slăvita sărbătoare a Nașterii Domnului. O așteptăm ca pe un popas de bucurie într'un pustiu de întunecate griji. Sunt griji cășunate de neînțelegerile dintre popoare, griji pentru soarta care se hărăzește acestui Neam în aceste zile hărăzitoare pentru așezarea stărilor din lume, dar mai cu osebire sunt grijele pe care ni le pricinuesc lipsurile de tot felul care au lovit pe fii acestui neam.

Glasul ingerului care a înseninat în noaptea minunii din peștera Bethleemului pe păstorii cei „înpălmântați foarte” va răsuna însă și pentru înpălmântații zilelor noastre, zicându-le: „Nu vă temeți! căci iată vă vestesc

bucurie mare, care va fi pentru tot poporul". Strigarea îngerească va întoarce privirile tuturor dela cele ce ne neliniștesc spre bolta luminoasă a cerului, de unde ne vine toată darea cea bună. Ea ne arată acolo pe părintele Ceresc, Care orânduiește totul: mersul lumii, destinele popoarelor, ca și pe cel a fiecărui om în parte, căci nu în mâinile puternicilor pământului e soarta popoarelor, după cum nu în slabele noastre puteri e cea a fiecăruia din noi, ci totul e condus de înțelepciunea și atotputernicia celui de Sus.

Ceeace ne vestește îngerul înlătură teama prin bucurie. El ni-l arată pe părintele Ceresc atât de plin de iubire pentru noi oamenii în cât pentru mântuirea noastră, Il trimite chiar pe Fiul său iubit ca să se facă om pentru ca astfel să-i facă pe oameni asemeni lui Dumnezeu. „Astăzi în cetatea lui David pentru voi s'a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul". Luca, II, 11.

Deaceea și sărbătoarea Nașterii Domnului este zi de deosebită bucurie pentru toată creștinătatea. Pregătiri deosebite se fac în toate casele creștinești. Cu săptămâni înainte mici și mari, tineri și bătrâni, așteaptă să audă sunetul clopotelor vestind Nașterea pruncului Iisus, care să reverse asupra noastră darurile și binecuvântările Sale. Să fim pregătiți, să-L primim cu vrecinicie. Cum?

Mântuitorul nostru este un Dumnezeu al păcii și al iubirii. Așa l-au vestit prorocii, cu multe veacuri înainte de a veni: „Domn al păcii". El se apropie cu harurile și binecuvântările sale numai de acei a căror inimă este un loc și un sălaș al păcii și al iubirii.

IUBITE CLER ȘI POPOR,

Cum poate însă sălășlui pacea în inima noastră, atâta vreme cât frați de ai noștri se sbat în grele suferințe? Unde-i iubirea noastră, dacă nu le întindem fră-

țească mână de ajutor? Căci zice Sf. Scriptură: „De are cineva indestulare în lume și, când vede pe fratele său în nevoi își închide inima față de el, cum va rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu“ I Ioan, III, 17. Crăciunul, altă dată sărbătoare de belșug obștească, îi găsește acum pe mulți lipsiți până și de pâinea cea de toate zilele. Ogoarele țării acesteia, uscate de seceta pustiitoare, n'au mai hrănit anul acesta pe toți muncitorii lor. Ținuturi întregi sunt în suferință. Dinspre ele, priviri înlăcrimate se îndreaptă rugător către cei ce au putința să ajute.

Sunt priviri de prunci, care își așteaptă și ei partea de bucurie la sărbătoarea Pruncului din Betleem.

Sunt priviri îndurerate de mamă, care adastă să se reverse și peste odraslele lor dărnicia tradițională a sărbătorilor Crăciunului.

Sunt priviri istovite de bătrâni care nu și-au pierdut nădejdea în roadele „bunei învoiri între oameni“ cântate de îngeri în noaptea sfântă a Nașterii Pruncului Iisus.

Toți cei lipsiți îndreaptă rugă fierbinți spre Dumnezeu ca să deschidă inimile fraților lor mai indestulați, pentru ca din prisosurile lor să le fie ușurate suferințele.

Nădejdiile lor sunt mai arzătoare acum în preajma sărbătorilor Nașterii Domnului, pentru că știu că nici într'un alt timp al anului dărnicia românească nu-i mai inbelșugată ca la acest Praznic Sfânt. Nu-i desmințiți! Gândiți-vă la durerea aceluia care au fost obișnuiți să întindă mâna ca să dăruiască, iar acum cer să li se dăruiască. Gândiți-vă la durerea mâinii întinsă, care se retrage goală îndărăt.

Și pentru că nimeni nu simte mai cu tărie bucuria acestui praznic sfânt de cât copiii, gândiți-vă la bucuria pe care o puteți aduce în aceste inimi plăpânde prin darurile voastre.

Dăruți din plin și din toată inima „pentru că pe dătătorul de bună voie îl iubește Dumnezeu“ I Cor.,

X, 7. Ostenitori ai strănerii darurilor vor veni pe la casele fiecărui din voi. Dați ce puteți: alimente, cereale, lucruri de îmbrăcăminte, sau bani.

Ochii celor pe care îi veți bucura vor căta spre eer rugându-se pentru binefăcătorii lor, iar Mântuitorul nostru, a cărui slăvită sărbătoare a Nașterii o așteptăm, va revărsa peste voi harurile sale cele bogate, de care face Dumnezeu ca toți să vă invredniciți și în felul acesta toată suflarea creștinească, cuprinsă de bucurie va cânta „Hristos se naște, Slăviți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pre pământ, înălțați-vă!“, cântați Domnului tot pământul și cu bucurie lăudați-L noroadelor, că s'a proslăvit.

Nicolae
Patriarhul
României

Intru mulți ani Stăpâne!

Inalt Prea Sfințitul nostru Patriarh Nicodim a implinit la 6 Decembrie, de Sf. Nicolae 81 ani. Viața lui cuvioasă și bogată în fapte bune, pe de o parte, și activitatea lui neobosită de peste cincizeci de ani în slujba bisericii lui Hristos și a neamului nostru, de altă parte, încununează fruntea albită a blândului arhipăstor cu un nimf de glorie neplătoare.

Blând sfătuitor, neîntrecut conducător de suflete, dărz apărător al ortodoxiei și mai presus de toate mare cărturar, scriitor a peste o sută de opere neprețuite pentru zidirea sufletească a fiilor săi duhovnicești, încă în viață și în plină putere fizică și creatoare, Inaltul Arhipăstor a intrat de mult, cu glorie, în rândul marilor figuri istorice ale neamului.

I. P. S. Patriarh Nicodim și D-l Dr. Petru Groza, admirând o minunată icoană primită în dar la Moscova.

Ca iubitori fi duhovnicești, modești admiratori ai marele ierarh și umili colaboratori ai I. P. S. Sale la măreața operă ce întreprinde, noi cel dela această revistă ținem să subliniem această venerabilă aniversare și dorim din toată inima Inaltului nostru părinte, ca bunul Dumnezeu să-l înmulțească zilele și puterea încă mulți ani, pentru propășirea și slava sfințel Sale bisericii și binele neamului nostru românesc.

Să ne trăiți intru mulți ani Inalt Prea Sfințite.

„GLASUL BISERICII”

Din cuvintele Sf. Scripturi.

Domnul omoară și învie; El pogoară în iad și iarăși scoate.

Domnul sărăcește pe om și tot El îl înbogățește; El smereste și El înalță. El ridică pe cel sărac din pulbere și din gunoi pe cel lipsit punându-i în rând cu boierii și dându-le scaunul mării, căci ale Domnului sunt temelile pământului și el întemeiază lumea pe ele.

Pașii sfinților săi el îi păzește, iar nelegiuții vor peri într-un tineric, căci omul nu prin putere e tare.

Domnul va zdrobi pe cei ce se împotrivesc lui; tuna-va din cer asupra lor. Sfânt este Domnul, să nu se laude cel înțelept cu înțelepciunea sa și cel puternic să nu se laude cu puterea sa, nici cel bogat să nu se fălească cu bogăția sa; ci cel ce voește să se laude, cu aceia să se laude, că știe și cunoaște pe Domnul și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

I. Regi Cap. II, 6-9.

Când ridicați mâinile voastre către mine, eu îmi întorc ochii aiurea, și când înmulțiți rugăciunile voastre nu le ascult. Mâinile voastre sunt pline de sânge, spălați-vă curățiți-vă.

Nu mai faceți rău înaintea ochilor mei. încetați odată.

Învățați să faceți binele, căutați dreptatea, ajutați pe cel apăsător, faceți dreptate orfanilor, apărați pe văduvă.

Isaia I, 15-17.

Nimeni nu pune la haină veche, petec dintr'o bucată nouă, căci plinitura aceasta trage din haină și se face o ruptură și mai rea.

Nici nu pun oamenii vin nou în burduful vechi; altminterlea burdufurile crapă; vinul se varsă și burdufurile se nimicesc, ci pun vin nou în burdufuri nouă și amândouă se păstrează împreună.

Matei IX, 16-17

Când ești chemat de cineva la nuntă nu te așeza în fruntea mesei, ca nu cumva vreunul mai de cinste ca tine să se afle poftit și el de gazdă.

Și venind cel ce te-a chemat pe tine și pe el, să-ți zică: Dă acestuia locul. Și atunci cu rușine te vei duce să cuprinzi locul cel mai de pe urmă.

Ci când ești poftit te așează în cel din urmă loc, așa încât când va veni cel ce te-a chemat, el să zică: Prietene, urcă-te mai sus. Atunci vei avea cinste în fața tuturor mesenilor ce sunt cu tine.

Fiindcă oricine se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește pe sine se va înălța.

Luca XIV, 3-11.

Prin nașterea lui Iisus Hristos la renașterea sufletului nostru.

Acum aproape trei mii de ani, s'a născut într'o peșteră din Betleem, Fiul lui Dumnezeu.

Intr'un cadru de o neașteptată paupertate s'a îmbrățișat lumina care purcedea de sus cu negurile care învăluia ca un zăbranic lumea ostenită a pământului.

A fost un moment de imperială descindere în mijlocul celei mai crase umilințe. Nu era un gest artificial, o concesie aristocratică, o condescendență calculată, menită să apropie pentru o clipă de solemnitate, extreme între care se întindeau depărtări infinite-ci realizarea palpabilă a unui adânc și vast sentiment de iubire care trebuia să realizeze ființa noastră morală pierită în volbura de pulbere a păcatului.

Alaiul mistic al slăvilor, neatinse decât de armonii odihnitoare.

„Pace pre pământ și înțelegere între oameni“...

În zările încețoșate ale lumii înmugurește un licur de nădejde...

Conștiința își trimite ambasadorii ei smeriți: sunt păstori care au intuiția minunii, pentru că sunt «săraci cu duhul».

Rățiunea smulge pe magi din promontoiul sterpelor socoteii zodiacale și al înșelărilor inevitabile ale științei și-i mână spre staulul revelației integrale.

Și în lăuntru peșterei umede, desmorte anevoie de răsufletul dobitoacelor adăpostite întâmplător în ea, inundă în țâșniri neoprite lumina unei descoperiri minunate.

Mândra înțelepciune a veacurilor își înconvoae genunchiul dârz și crede în puterea tainei.

Umilința își închină și ea prinosul profetic: pârga oilor.

Aurul prefăce stănoaga necioplită în estradă de sanctuar și smirna miresmește fânul slăvit nepotolitului instinct animalic.

În timpul acesta Irod premeditează crima, chinuit de însonnia grozavă cu care îl străpunge o gelozie absurdă.

Sufletul lui barbar e în clocot. Vede aievea o mare de sânge și cugetul lui se îneacă sleit în geamățul valurilor ei.

Mii de prunci asfințesc rețezați de iataganul nebuniei dar Hristos trăește! Așteaptă biruința! Visează crucea!

Crucea e arma Lui. Căci prin brațele ei stropite de sângele mâinilor lui stropșite de piroane, El vrea să înfrățească — lumea asmuțită de patimi nedomolite.

Au trecut 2.000 ani de atunci. Peștera din Betleem e azi o somptuoasă capelă vizitată de hagii creștinătății ecumenice.

Crăciunul e azi în sărbătoare oficială, iar sufletul nostru e în așa hal oficializat și el, în cât mai că nu simte adâncă semnificație morală a praznicului sfânt.

Pentru cei mai mulți din noi ziua Nașterii Domnului se traduce cu cel mai modern grai: vacanță, husur, cu alte cuvinte: exces de indisciplină — deoarece crăciunul renașterii noastre sufletești, obligatorii, câtă vreme serbăm Crăciunul Nașterii lui Hristos, e o simțire care n'a răzbit încă blindajul de inconștiență al sărmanei noastre ființe morale.

Ni-e atât de suficient Crăciunul vulgar al rutinei gastronomice.

Superficialitatea vieții noastre morale e atât de convenabilă.

Logica elastică și atât de contemporană a compromisului e atât de liniștitoare. Rațiunea bineînțeleș, fără orientarea unei eroice conștiințe morale e totdeauna foarte indulgentă față de animalul căruia îi place uneori să se numească om. Cât de mult ne-am depărtat de Betleem.

Cu fiecare pas făcut spre o așa zisă civilizație care artificializează cu atâta meșteșug ființa și arta, ne înstreinăm tot mai mult de rosturile adânci și mari ale vieții noastre. Trăim într'un secol de furioasă civilizație tehnică.

Ne facem viața din ce în ce mai comodă și în acelaș timp din ce în ce mai de nesuferit. Inebunim după ideal și perim asfixiați de materie.

Țipăm după echilibru și ne desechilibrăm din ce în ce mai în mediabil.

Aceasta e singura certitudine smulsă întru dureri prometeice celor două milenii de istorie a civilizației umane.

Mântuitorul ne vorbește azi răsplat în faptele care invălmășesc viața noastră socială. Omenire din veacul XX-lea fără mine nu poți face nimic».

Erudiția ta e precară, civilizația ta e peritoare, trufia ta e inconstientă.

Iubirea și mila singure sunt creatoare și vecinice. Ele cresc din credință, înfloresc nădejde și rodesc mângâiere în totul durerilor lumii.

În ziua în care tu te-ai deprins să-ți amintești de nașterea mea, hotărăște-te să renunți la deprinderile tale neghioabe: și amintindu-ți de nașterea mea renaște-te și tu prin mine, la o viață nouă.

Eu azi mă nasc pentru tine, ca să te naști și tu pentru mine. Eu mă nasc pentru jertfa. Și tu vrei să trăești pentru păcat?

Ai infipt pretutindeni crucea mea, dar tu nu trăești după pilduirile ei,

O închipui pe piept, dar n'o simți strivindu-ți umerii și mlădiindu-ți cugetul.

Nu te-a încredințat nici smerenia, nici sângele, nici biruința mea că nu-ți e de nici un folos dobândirea lumii dacă fți perzi sufletul.

Te va convinge însă negreșit mormântul care se deschide în fiecare zi pentru fii tăi. Abdică azi dela imperiul nestatornic al lumii și încetățenește-te în împărăția smerită și biruitoare a celor ce slujesc lumii ca slujitori ai lui Dumnezeu.

Toate celelalte bunuri după care gonești azi buimacă, îți vor veni fără zăbavă.

Și azi când prăznuești nașterea mea fii mai cumpătată ca ieri, ca să-ți poți aduna și hrăni mai mult sufletul și ca să fii mâine destoinică și mai înălțată de cât azi.

Acesta e Crăciunul care-mi place.

Oricare altul mă face să sufăr adânc.

«Cine are urechi de auzit să audă»...

Pr. Gr. Cr.

La Nașterea Domnului

„Slavă intru cei de sus lui Dumnezeu
și pe pământ pace și între oameni bună
învoire”.

Peste veacuri și milenii, cântarea îngerească ce anunța lumii nașterea celui fără de început, a lui Hristos Domnul Nostru, din nou răsună acum în urechile noastre prin dangătul clopotelor, cântările Crăciunului și versurile colindelor.

Ascultând-o astăzi, ca oarecând păstorii Bethleemului Iudeii, se cuvine a ne concentra câteva clipe gândurile asupra ei și asupra minunii pline de haruri ce o enunță și să luăm aminte la cele ce ne învață această naștere minunată și cântare cerească.

Umilința locașului în care Mântuitorul se naște trebuie să ne fie nouă exemplu, nouă care ne numim creștini. Să ne dăm seama că nu în cele ale pământului stă fericirea și mântuirea noastră. Nu bogăția și puterea cea lumească ne-o poate da. El s'a născut ca cel mai umil fiu al pământului și totuș a cucerit lumea. Nu prin forță, nici prin vicieșug, nici prin arginți, ci prin puterea cuvântului și mai ales prin nemărginita lui dragoste față de om.

Toată puterea pământească, toată bogăția și gloria, rămân aici și omul nu ia cu el decât faptele cele bune. Și împăratul și sluga, bogatul și săracul, cel puternic și cel umilit, în fața morții și în fața lui Dumnezeu, sunt la fel.

Modestia fără margini a Sf. Fecioare Maria și a bătrânului Iosif, ne poate învăța că nu întru gloria părinților stă meritul și valoarea unui om. Amândoi erau oameni săraci și muncitori, cu toată viața lor strălucită de fii ai lui David. Toată viața lor au trăit în aceeași stare modestă. Totuși cel ce s'a născut, a întrecut în măreție și putere pe cei mai puternici împărați ai pământului.

În eslea sărăcăcioasă a staulului din Betleem, înfășurat în fân și pae, pruncul cel nou născut s'a bucurat totuși de mari onoruri. O stea minunată strălucea deasupra lui, mai puternic de cât orice candelabru, coruri îngerești i-a cântat imne de laude mai frumoase de cât orice cor de operă.

Înțelepții pământului-Magiți dela răsărit — cât și cei mai umili — păstorii din Betleem —, i s'au închinat Lui ca unui împărat.

Să ne învățăm dar și noi ca să nu ne descurajem în modestia sau sărăcia noastră. Blândul Iisus pentru noi s'a născut și s'a jertfit și pe noi pe fiecare ne îmbrățișează cu căldura dragostei sale de oameni, care nu caută la neamul, sau haina, sau fața omului, ci la curăția inimii și la frumusețea faptelor ei.

El însuși spune că în împărăția sa cea veșnică, vor fi cei dintâi pe urmă și cei de pe urmă întâi. A fi la urmă în Ierarhia lumii, nu împiedică pe nimeni a fi printre primii, în împărăția cerurilor.

Umilitul prunc al Mariei s'a dovedit a fi însăși Mesia, Fiul lui Dumnezeu, acela despre care au vorbit profeții „Mielul lui Dumnezeu, care a ridicat păcatele lumii”, pentru totdeauna. Prin El și noi ne putem mântui și deveni cu adevărat fii ai lui Dumnezeu.

Acest lucru ne este posibil dacă și noi, întru nevinovăția cugetului și curăția inimii, vom da „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu” și ne vom strădui, fiecare în parte și cu toți la o laltă, să realizăm „pace pe pământ și între oameni bună învoire”, așa cum au trâmbițat-o odinioară corurile îngerești și cum ne învață și astăzi Biserica lui Hristos.

Numai astfel pacea va putea domni pe pământ în veci. Orice neînțelegere dintre oameni și popoare va putea fi rezolvată prin dragoste, bună voință și conștiința frățietății tuturor, întru Domnul nostru Iisus Hristos.

G. N. STERPU

Staulul din Bethleem.

De mii de ani spre Bethleemul Iudeii se îndreaptă gândurile milioanei de credincioși care se străduiesc, să înțeleagă, că acest orașel în care s'a născut Pruncul Iisus, Mântuitorul lumii, nu este numai locul unde s'a făcut cunoscută omenirii bunătatea dumnezeiască, ci este însăși sălașul și crezul de totdeauna al vieții noastre creștinești.

Era târziu din noapte... Cerul albastru, înveșmântat în stele de o nespūsă strălucire, veghea peste pământul adormit. O tăcere sfântă ce nu se poate îmbrăca în vorbe, stăpâna întreaga fire, pentruca în liniște Tatăl Ceresc să-și spună Cuvântul, acum la plinirea vremii.

Deodată tăcerea se intrerupe. De sus din înălțime, raze de lumină împletite cu cântece de Heruvimi și Serafimi coborau, legând pentru totdeauna cerul cu pământul.

Staulul se luminează. Ingerii apar vestind Nașterea Pruncului Iisus, trimis de a face cunoscut lumii pe Dumnezeu, de a așeza pace pe pământ și bună înțelegere între oameni. În peșteră, lângă iesle unde vitele mâncau liniștite, Sfânta Fecloară păzea pruncul așezat pe fânul miroșitor al Staulului gazduitor de oaspeți. Alături de Bătrânul Iosif sta nedumerit de această minune, aducându-și aminte de cuvintele Proorocului Mihela care spunea că, „În Betleem se va naște povățuitorul lumii”. Păstorii care păzeau turmele au prins rostul minunii și au fost primii care au venit și și-au depus smerita lor închinăciune. Lângă ei, cei trei Crai dela răsărit cad în genunchi și depun darurile aduse noului Împărat spiritual: aur, smirnă și tămâie. Ei vin dela mare depărtare. După multă oboseală vin la urmă pentru că ei sunt Regii Inteligenței, ai științei, filosofi neîntrețuși, care sfârșesc la fel cu cei mai simpli muritori. Cred în pruncul Iisus, se închină Lui, depun toate comorile strănse, arătând prin aceasta că cea mai puternică stăpânire omenească este acela care se smerește înaltea Slavel Lui Dumnezeu

Deatunci Staulul din Bethleem a devenit locul sfânt, căci aci s'a petrecut cea mai mare minune, Nașterea Mântuitorului Hristos. El, Fiul Lui Dumnezeu, a venit pe pământ ca să ridice pe omul căzut în păcat și să l'impacé fărăși cu Creatorul. Din Staulul dela Bethleem a isvorit lumina care luminează pe tot omul ce vine în lume. De aci a venit mântuirea. Nașterea Domnului este punte aruncată de Cer pământului ca și noi pământeni să devenim locuitori ai Cerului. Slava Lui Dumnezeu și pacea între oameni, vestită de ingeri la Nașterea Domnului, sunt adevăruri la care nu ne duc decât, minunea din Bethleem.

Omenirea care se găsește astăzi în mare turburare să privească către Cel ce s'a născut în peștera din Bethleem, să creadă în El și va avea pacea, căci „El este pacea noastră. (Ef. II, 14).

Pacea noi o dorim cu toții și nu va fi decât cu Iisus și prin Iisus.

Pr. A. LUPEA
Moreni-Prahova

Povestire de Crăciun

Darul lui Artaban

De bună seamă, micul și blândul Iisus, când s'a născut, a primit și El daruri. Niște păstori i-au adus lapte și caș dulce, iar magii i-au dat pietre scumpe și strălucitoare.

Și, dacă a crescut, i s'au dat alte, multe multe, nesfârșit de multe, daruri. Puține din ele le-a primit el în mână. Cele mai multe le-au primit alții. Dar, și acestea au ajuns tot la Iisus.

Când s'a născut El— Mântuitorul— multe s'au schimbat în fapăturile lui Dumnezeu! Dar, mai ales s'au schimbat oamenii; s'a schimbat sufletul lor, în care s'a născut ceva nou: iubirea.

În legătură cu aceasta, iată ce spune o povestire creștină, despre un al patrulea mag, cu numele Artaban, care toată viața l-a căutat pe Mântuitorul și care — cel dintâiu poate — a iubit cu adevărat pe Dumnezeu și pe aproapele.

Artaban era un mare înțelept și cercetător de stele, din țările de răsărit. Deci, văzând el că s'a ivit pe cer o stea nouă și strălucitoare, a înțeles că s'a născut un împărat mare pe pământ. De aceea, a pornit să-l caute, ca să i se închine, luând pentru Dânsul și daruri: trei pietre scumpe.

Și, iată că, trecând printr'o pădure, s'a întâmplat să dea peste un om răpus de boală. Artaban rămase pe gânduri. Ce să facă? Dorința de-a afla cât mai repede pe împăratul nou născut îl îndemna să plece, iar mila față de omul căzut în nenorocire îl ținea pe loc. În cele din urmă birui mila. Astfel, a ridicat pe bolnav, l-a dus la o casă, unde vânzând una din cele trei pietre scumpe, l-a îngrijit până s'a făcut sănătos.

Atunci, a plecat el mai departe și, peste puține zile, a ajuns la Betleem. Totuși, aici a sosit târziu. Sf. Fecioară cu micul Iisus, fugise în Egipt. În urma lor, pe străzile orașului, se dádea un măcel groasnic: ostașii lui Irod ucideau copiii. Chiar sub ochii săi, Artaban văzu câțiva ostași, cum trăgeau dela sânul mamei un copil, ca să-l omoare. Femeia disperată se ruga să-l scape. Atunci, Artaban nu mai putu

de milă. El scoase a doua piatră și o întinse comandantului, care porunci să cruce pe copil.

Nu-i mai rămase decât o singură piatră. Cu ea, cutreeră multe țări, ca să găsească pe noul împărat. Pretutindeni însă, nu afla nici o știre de Dânsul.

Trecură astfel peste 30 de ani. Atunci auzi de Mântuitorul că este în Ierusalim. Plecă numaidecât și într'acolo. Dar, și aici sosi tot târziu. Căci tocmai atunci fariseii îl duceau pe Mântuitorul la Golgota, ca să-l răstignească. Artaban nu stătu deloc pe gânduri, ci se avântă pe urmele lui.

N'a făcut însă decât câțiva pași și o altă întâmplare îi încercă din nou mila. Niște soldați duceau o fată nespuse de frumoasă, ca s'o vândă roabă, pentru niște datorii rămase dela tatăl său. Fata plângea, sbătându-se în brațele vâjnoase ale soldaților. Văzând acestea, inima lui Artaban se induiosă; iar o voce lăuntrică, față de care se simțea prea slab ca să nu se supună, îi poruncea să nu treacă nepăsător pe alături. Mașinal, el scoase și ultima piatră și plăti datoria fetei, eliberând-o.

Apoi, merse mai departe îngândurat. Abia acum își dădea seama că cheltuise tot darul lui Iisus. La fiecare pas simțea cum sufletul îi se copleșea de întristare.

Și cugeta el în sine:

— O viață întreagă am căutat pe Iisus, cheltuind darul său pentru alții, iar acum, când el se află în grea nenorocire, nu am măcar una din pietrele scumpe pregătite pentru Dânsul.

Așa se tânguia Artaban. În acest timp, Iisus, pe cruce la Golgota, și-a dat duhul. Pământul s'a cutremurat. Dintr'o clădire s'a desprins o piatră, care lovi pe Artaban.

Iar, în ultimele clipe ale vieții Artaban avu o vedenie: îi s'a arătat Iisus cel mult căutat, înconjurat de lumină și slavă și-i zise:

— Adevăr zic ție, oricâte ai făcut unuia din frații cei mai mici ai mei, mie ai făcut (Matei 25, 40).

Astfel a murit Artaban, fericit că a văzut și el pe Mântuitorul și că darurile sale au ajuns la Dânsul.

Iubite frate, cetitor al acestor rânduri, noi toți — creștini fiind — suntem în viața aceasta, asemeni lui Artaban, niște călători în căutarea lui Iisus. În această călătorie căț!

semeni de-ai noștri căzuți în nenorocire nu întâlnim ! Mai ales astăzi : orfani, goi și desculți, de pe urma războiului crâncen, copiii din Moldova smulși de foamete dela sânul mamei, fete ce alunecă de mizerie în prăpastia dureroasă a desfrâului ! Și câți încă alții ! Nu trece nepăsător pe lângă dânșii. Dă-le toată dragostea ta și tot darul tău.

Și atunci, în ultimele tale clipe, ți se va arăta și ție blândul Iisus în slavă și-ți va zice :

— Oricâte ai făcut pentru acești frați mai mici ai mei, mie ai făcut (Mat. 25, 40).

Preot ȘTEFAN ORLEANU
Trestioare-Prahova

Nu era loc pentru El...

Pătimirea lui Iisus începe dela naștere ; din zori nu dela apusul vieții sale omenеști, care, și aceasta, se încheie cu minunea Invierii și Înălțării la cer.

Iisus se naște într'un staul ; într'un staul sărăcăcios, în inima iernii. Nu se poate întreba dacă a fost voința Sa să-și aleagă ieslea vitelor și nu palatul măreț, bogat și frumos ; și nici a afla ce primire i-au făcut oamenii *Celui mult așteptat*, lui Mesia, *Mântuitorului*.

Chiar în timpul în care Prea Curata Fecioară trebuia să dea lumii pe *Dumnezeul-om*, Impăratul roman Cezar August dăduse un edict pentru a face recensământul întregului Imperiu.

Iosif și Maria erau obligați să se supuie acestui edict și trebuiau să se ducă să-și înscrie numele în orașul lor, Betleem.

Cezar, primul dintre Farisei, se întreba : *Cine e Acesta ?* Și dacă *Acesta* n'ar fi fost lumina lumii, pământul, făptura toată n'ar fi simțit fiorul tainei care sguduia până și ființa și planurile lui Cezar.

Se observă o presimțire sigură a *Aceluia* care avea să aducă o redeșteptare în spiritul omeniei și o schimbare, din temelii, în stările Imperiului.

Pe tot drumul dela Nazaret la Betleem, Fecioara nu fu primită în nicio casă, deși bătrânul Iosif bătuse la toate porțile.

Nu era loc pentru cei doi călători. Fecioara ducea cu sine pe Iisus și fusese îndepărtată de toți, *Ea pentru El*.

Tristă privești a sufletelor și a ființelor omenesti... Omenirea, pierdută în amorțeala și amețeala plăcerilor cărnii, nu înțelegea minunea ce avea să se petreacă în mijlocul ei. În noaptea aceea.

Oricare din casele sătenilor, meseriașilor, comercianților sau marilor bogătași putea să găzduiască pe Iisus ce avea să se nască; puteau să fie primul Templu sau prima piatră a Templului de piatră, primul cort sfânt, primul adăpost al lui Iisus, dar nu voiră.

Ferecaseră porțile cu lanțuri și lacăte ruginite, pentruca în casa lor să nu intre lumina Adevărului și a Dreptății; să nu intre Ingerii lui Dumnezeu cari veniau să aducă *vestea cea bună* omenirii inecată în păcate și afundată în sclavie.

Noaptea... în frig... fără adăpost... Ceasuri de durere pentru Maica Domnului.

Iată însă: într'un staul umil, fără ușă, deschis ca o peșteră, intră lumina în timp ce un bou de mult obișnuit cu greutatea aspră a jugului și un asin supus, în umilința lor curată, fără pată, primiră pe Iisus, Impăratul Cerului.

Dar omenirea încă n'a înțeles lecția aceasta...

Azi, cași atunci, lumea — cu alt nume — cu alte haine, benchetuiește la masa păcatului, veacuri de-arândul, în timp ce slugile ei alungă pe Iisus: „Nu e loc pentru Tine, pleacă de-aici!...”

Traducere din limba Italiană
de
Pr. ȘTEFAN COTEANU
Tângăru Vlaşca

Schitul Sf. Pantelimon din Techirghiol-Sat (Jud. Constanța)

Puțini știu că în *sanatoriul* patriarhiei ortodoxe române din Techirghiol-Sat se află un *schit de maici*, dar și mai puțini sunt acei ce cunosc împrejurările în care s'a înființat acest schit. Rândurile de mai jos au menirea de a lămurii acest lucru și anume:

Ridicându-se un sanatoriu în Techirghiol-Sat, prin subscripția personalului clerical din arhiepiscopia Bucureștilor

— fiindcă sanatoriul acesta se înființase din inițiativa și prin râvna fericitului întru pomenire patriarhului Miron Cristea, s'a crezut de cuviință ca să poarte numele prea fericitului patriarh decedat: „*Sanatoriul preoțesc Miron Patriarhul*“.

La început a fost numit ca îngrijitor al sanatoriului un călugăr, anume Neofit Zlatan, actualmente cu metania la schitul Ciocanul (Muscel), hirotonit preot la 13 Ianuarie 1946, pe seama aceluși schit, din Muscel, unde slujește și astăzi.

După câțiva ani, răposatul patriarh a socotit că ar fi nemerit ca, chiar în încăperile sanatoriului să se improvizeze un *paraclis*, pentru preoții ce veneau în sanatoriu pe timpul verii, cari, pe lângă tămăduirea suferințelor trupești, să nu fie lipsiți nici de mângâierile sufletești, cu alte cuvinte să fie o „oază de învioreare trupească și sufletească“. În acest scop dispune ca, în două camere ale sanatoriului, mai potrivite, să se amenajeze un mic *paraclis*, în care să se săvârșească diferitele servicii religioase, de către preoții ce vor veni la băi, sau vor fi în trecere pe acolo și s'ar opri la cămin.

Mai târziu, chibzuind asupra lucrului și cunoscând din experiența sa îndelungată, că maicile păstrează curățenia mai cu îngrijire ca călugării, dispune ca *paraclisul* proiectat să fie ridicat la rangul de *schit* și anume un schit de călugărițe, mai ales că lipsea cu totul prin acele locuri.

Pentru ridicarea la rangul de *schit* s'a obținut aprobarea Sf. Sinod, conform normelor canonice, având și încuviințarea ca schitul să fie *stavroplighie* a patriarhiei române căreia îi aparține și sanatoriul.

Îndeplinindu-se și aceste forme legale și canonice, pe când Patriarhul — ca președinte al Consiliului de Miniștri — avea puterea și rolul de a înzestra mănăstirile cu păduri și terenuri de cultură a pus și pe seama acestui schit o suprafață de *circa 100 ha. pădure*, situate alături de pădurea arhiepiscopiei Bucureștilor dela Gruiu-Mărgineni (Prahova).

După înzestrare se dau dispozițiuni și de organizarea schitului, sub denumirea de: *Schitul de Călugărițe din Techirghiol-Sat*.

Supraveghetoarea sanatorului era pe atunci monahia *Magdalena Pencu*, detașată dela Sf. mănăstire *Pasărea* Jud.

Ilfov, care este orânduită stareță, având sub dânsa și o soră de ascultare.

În acelaș timp se dau dispoziții, ca să se amenajeze două camere din Sanatoriu, potrivite, în scopul de a fi întrebuințate pentru slujbele bisericesti. Se înzestrează cu toate cele necesare cultului, ca: o masă, iconostas, icoane în tâmplă, o cădelniță, cărți de ritual și altele, care se aduc dela București. În sfârșit se dobândesc toate cele ce trebuiesc unui locaș sfânt, până la *clopot și toacă*.

Toate fiind gata, în luna lui Iulie 1937, într'o Duminică din ajunul sărbătoarei sf. marelui mucenic Pantelimon, vindecătorul de boale, a sosit dela București P. S. Arhieru Dr. *Veniamin-Pocitan*, vicarul sf. Patriarhii și scriitorul acestor rânduri — cu delegație de a face *sfințirea schitului*. S'a făcut slujba vecerniei de către prea sfinția sa, având la strană pe supraveghetoarea Magdalena Pencu, care, ca o bună cântăreață, a dat răspunsurile, săvârșind slujba și a doua zi la Utrenie, când făcându-se sfințirea apei, s'au stropit camerele cu aghiazmă la tot sanatoriul, luând parte la slujbă un însemnat număr de credincioși din diferite părți ale țării, cari veniseră la băi și stau la sanatoriile din împrejurimi. După sfințire, s'a lăsat în îngrijirea stareței Schitul ca și Sanatoriul, dându-i-se binecuvântarea de a putea săvârși și diferite citiri, pentru cei bolnavi, cari, aflând despre înființarea schitului, veneau și de prin satele din împrejurimi.

Maica Magdalena a stat la Sanatoriu până pe la 1939, când s'a cerut să se întoarcă la mănăstirea Pasărea, metania sa, unde este astăzi stareță a mănăstirii.

Dela 1939 și până astăzi, ca stareță a Schitului și supraveghetoare a Sanatoriului se află cuvioasa monahie *Nectaria Antonescu*, dela sf. mănăstire Suzana Jud. Prahova, și dânsa bună cântăreață.

Adaog că lumea creștină a înzestrat schitul cu multe odoare frumoase; iar maica *Nectaria* a stăruit în toate părțile, obținând o sumă importantă și dela ministerul cultelor, pentru terminarea lucrărilor de împodobire a catapetesmei, Cuvioșia sa ținând ca paraclisul din Sanatoriu să devină o bisericuță, în care să se poată săvârși toate slujbele bisericesti, adică și sf. Liturghie.

L'am vizitat pentru ultima dată acum un an. Deși era

seara, am constatat că este întreținut într'o perfectă curățenie, aducând mult folos bolnavilor și creștinilor din satele de prinprejur, care țin mult la slujl ele care se fac în mănăstiri și schituri. Astfel s'a înființat în sanatoriul patriarhiei din Techirghiol-Sat schitul de maici cu hramul *Sf. marele mucenic Pantelimon*, vindecătorul de boale, care este într'adevăr, o adevărată „oază de învioreare trupească și sufletească.

† VENIAMIN. Vicar patriarhal

Rugăciunea ¹.

Vorbirile mele de aici au țintit mereu, ca în cea mai mare măsură. ele să aducă un strop de lumină din marea învățătură a *Acelula*, care-i *Domn* și *Stăpân* al vieții noastre, Pentru astăzi. În scurte cuvinte, am să vă pomenesc ceva despre o minune a sufletului omenesc, minune pe care ficare dintre noi o poate avea din belșug și oricând. Dar înainte de a o pomeni, să vă spun despre un fapt simplu dar destul de lămurit în legătură cu aceasta. Mai dăunăzi, cineva mi se plângea că telefonul lui nu mai funcționează. S'a trudit omul, s'a zbatut dar n'a putut obține numărul care-i trebuia. Și atunci, oarecum necăjit, s'a dus la un vecin și dela telefonul acestuia a făcut numărul reclamațiilor și ceru socoteală celor de acolo, să-i răspundă, pentruce telefonul lui nu mai funcționează? Dela Centrală i se răspunse, că i s'a scos fișa fiindcă n'a plătit abonamentul și *Socletatea de telefoane* nu-i mai putea pune la dispoziție mijlocul de a se pune în legătură cu cunoscuții săi. Era vorba de abonament, deci o obligație pe care și-o luase față de *Socletate* și pe care nu și-o împlinise. Ii venea acum omului foarte greu fără această legătură. Toate lucrurile îi stăteau baltă și cu fiecare ceas, el se simțea mai stingherit, că nu-și putea îndeplini obligațiile pe care le avea și care erau însuși vieața lui. Iată, eu văd în asta o mare asemănare cu minunea de care vorbeam mai sus. Fiindcă și noi avem un telefon al sufletului nostru, unde prin firul ne-

1. Cuvânt ținut la Atellerele Grivița C. F. R.

văzut intrăm în legătură cu *Centrala* cea dătătoare de viață. Și pentru acest telefon trebuie să plătim neapărat abonamentul ostenelelor noastre. Ați înțeles desigur că-i vorba de ceace în chip obișnuit se numește rugăciune. Asta-i minunea sufletului omenesc. Și dacă nu ținem cont de participarea ei, atunci ni se scoate fișa de abonat și odată cu ea rămân baltă toate strădaniile noastre omenești. De aceea cred că nu-i de prisos dacă vă fac un apel călduros să vă plătiți abonamentul față de *Centrala*, dela care așteptăm „*toată darea cea bună și tot darul desăvârșit*”. Știu că la acest apel mi se va răspunde imediat: „Cine mai are timp și de asta și apoi la ce mai folosește?” E drept că vieața noastră de astăzi ne răpește aproape toată vremea spre a ne câștiga pâinea cea de toate zilele. Dar nu se poate spune că nu ne mai rămân câteva clipe pe fie ce zi spre a ne plăti abonamentul cu care suntem datori *Celui* ce ne-a poruncit *să muncim și să ne rugăm*. La ce mai folosește și asta? — Alci e chestiunea cea mai mare. E foarte adevărat că noi facem tot ce-i omenește posibil spre a ne îmbunătăți vieața. Cei mai mari ai lumii se trudesc până la slăbirea forțelor lor, spre a da lumii o cale dreaptă și sigură, pe care să apuce. Se trudesc atâtea suflete spre a ne ușura vieața noastră a tuturor oamenilor din lume. Toți suntem de părere că trebuie să alungăm răul din suflete și ca între oameni să se așeze iubirea frățască. Dar în tot sbuciumul acesta omenesc apare o figură blândă și luminoasă care domină totul. Și azi ca și acum aproape două mii de ani ni se spune: „*Fără de Mine nu veți putea face nimic*”. E nevoie deci neapărat de ajutorul Lui. Iar acest ajutor îl dobândim prin firul nevăzut de care pomeneam mai sus. Trebuie deci negreșit de achitat abonamentul rugăciunii. Mai ales, că-i cel mai ieftin abonament din lume. Știința omenească face și ea cât poate întru ușurarea unor asprimi la vieață. Dar iată de pildă împotriva secetei acesteia, care usucă totul în cale ei nu poate face *absolut nimic*. Știu că unii râd de noi când le spunem că prin plata abonamentului la rugăciune norii se pot aduna spre răcorirea pământului întru îmbelșugarea rodurilor. Ei râd de noi fiindcă pun seceta pe seama întâmplării deși această prea faimoasă întâmplare n'a creiat nimie până'n ceasul de acum. Dar râsul lor nu ne stingherește cu nimic. Noi știm una, bună și sigură. Deasupra noastră este *Cineva*, care dirigește totul. *Cineva*, care-și cere însă abonamentul în virtutea

dreptului ce-l are de *Părinte* al nostru și care „*plouă și peste drept și peste nedrept*”. Acest *Părinte drept și sfânt* nu așteaptă numai de cât să fie rugat ca să ne vină în ajutor, căci dacă ar fi fost pe asta, vieța ni se isprăvea de mult. Dar abonamentului i se cade în virtutea dreptului Lui de *Tată milostiv* al tuturor, căruia i se plătește de obicei stând în genunchi câteva clipe, în fața atotputerniciei Lui. Ce minune mai mare de cât asta poate fi ca tu mic și așa de neînsemnat să te știi totuși fiu al *Celui Prea Înalt*? E singura rațiune pentru care mâinele se împreună în rugă, fișa fiind deci la locul ei, spre a face o convorbire plină de taine și din care marele folos îl tragi tu rugătorul. Iată de ce trebuie să fim abonați conștiincioși și să nu lăsăm să ne întrerupă telefonul. Iar dacă s'ar fi întâmplat, ferească Dumnezeu cumva, să vi se fi scos fișa, faceți imediat numărul reclamațiilor. Adresați-vă Casei de rugă, care-i sfânta noastră Biserică. Cereți ca Ea să va trimită negreșit tehnicienii Ei spre a vă restabili legătura. Numai așa veți fi niște abonați prețuiți ai *Centralei* celei mari de sus! Iar dacă n'aveți telefon, instalați-l cât mai curând posibil. Trăim în secolul al XX-lea, secolul ruinelor dar și al mariilor nădejdi, și fără telefon nu se mai poate trăi. Stabiliți deci toate legăturile rugăciunii și atunci ajutorul neprecupețit va veni. Altfel orbocăim în întunec înșelându-ne pe noi înșine cu frânturi de zile amare duse departe de *Acela*, care a poruncit cu temei de veacuri: „*Priveghiați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită*”. Și nu uitați că îngâmfarea prostiei omenești e una din aceste ispite, care a făcut din unii oameni cioburi vrednice de lada de gunoi.

În timp ce atingerea genunchiului de lepedea rugii a făcut din „*pescari apostoli și din păgân muчениci*”.

„*Cine are urechi de auzit, să audă*”.

Preotul IOAN GH. CHIRVASIE.

Pedeapsa lui Dumnezeu îndeamnă spre pocăință.

«Veniți să ne întoarcem către Domnul, căci numai el după ce ne-a rănit ne tămăduiește, iar după ce ne-a bătut ne leagă ranile noastre.

Osie VI, 1-3.

Amintește-ți de moarte.

Indemnul acesta să nu te înspăimânte — iubite cetitor. — Teama ți-ar putea ucide voința de a face din el un îndreptar de viață. Mărturisești că dinpotrivă îi privești cu nepăsare? Înțeleg atunci că nu te-au frământat niciodată marile probleme ale vieții, că prin urmare n'ai încercat nici când să fii mai bun, mai drept, cu un cuvânt să păstrezi neumbrite chipul și asemănarea lui Dumnezeu în tine. Pe fața ta citesc nedumerirea, dar dacă vezi în mine un prieten care te sfătuește ca să se desăvârșească și pe el însuși, înțelesul acestui îndemn îl vom lămuri cu ușurință.

Desigur, nu pot trece sub tăcere faptul că tu iubești statornic podoaba casei Dumnezeului nostru, că mângâi — plângând — ofilitul obraz al durerii, că dăruiești oridecâteori sărăcia îți întinde mâna. Acestea sunt fără îndoială faptele demne ale adevăratei tale credințe.

Totuși nu toate faptele tale prind rădăcini în pământ sfintei Evanghelii. Mi-ai spus într'o zi că ai nenumărați dușmani care ți-au închis uneori drumul vieții și s'au dat atunci între tine și ei bătălii de moarte. — Sfârșind cuvântul, ai făcut un gest care îți amenința încă și te bucurai de însăși amintirea biruinței tale. E la mijloc o greșită înțelegere a sfintei Evanghelii. — Adevărat este că însuși Mântuitorul a avut dușmani, dar fii atent, nu și i-a făcut însuși lovindu-i sau batjocorindu-i, ci răutatea acestora L-a lovit, L-a batjocorit. Îți amintești cum a răspuns El la toate acestea?... «Părinte, iartă-le lor că nu știu ce fac».

În sfârșit, să admitem că tu cunoști toate acestea dar ceva nelămurit te oprește să arunci, între tine și dușmanii tăi, puntea înțelegerii. Atunci, amintește-ți de moarte. Amintește-ți că mâine, tu și ei vor fi sărmane oase cari vor purta povara călcării sfintei porunci: «binecuvântați pe vrășmașii voștri». Amintește-ți de moarte și vezi că trăim aci prea puțin în raport cu veșnicia care se așteaptă, trăim prea puțin ca să mai facem și din puținul acesta o noapte, în care viforul patimilor suflă năprasnic, când ar trebui să ne bucurăm de ziua pe care a făcut-o Domnul.

Dar... ce zic eu de dușmanii tăi, când ar trebui să mă opresc o clipă la poarta casei tale! În ograda ta aud uneori vorbe neucetate, cari pornesc din mânie și casa însăși e de cele mai multe ori o peșteră în care răsună sgomotos cuvintele gălcevei.

Ce bine ar fi să te gândești atunci la moarte—să gândești că soția și copiii tăi ar putea fi mâine țărână, că poimaine ar putea fi niște biete hârci, pentru care ai da întreg pământul numai să-i vezi întorși la viață. Ai vrea poate să spui că te străduiești din răputeri să păstrezi pacea căminului tău și buna înțelegere între oameni, dar e prea mare neomenia aproapelui tău și el te silește să fi de cele mai multe ori un altul! Tocmai aci răsare virtutea adevăratului creștin; să poți răspunde răutății cu cea mai senină bunătate, iată taina omeniei noastre. Ți-e străină taina? Amintește-ți atunci de moarte, gândește-te că mâine tu și el veți fi niște hârci urâte pe care alții le vor privi cu milă și că e mărturia celei mai mari slăbiciuni faptul de a-ți pierde sufletul pentru nesocotința unuia sau a altuia. Căci gândindu-se la sufletul lumii, a zis Mântuitorul: «de-ți va da cineva o palmă pe obrazul drept, întoarce și pe celălalt».

Mă certasem — îmi spunea un prieten — cu cel mai bun dintre vecinii mei. Cauza?... Minciunile lumii. Eu le-am luat drept adevăr, și într'una din zile, pentru că el nu căuta să se desvinovățească, roșu de mâine, l-am oprit în drum. Căutam în el omul care să țină piept mâniei mele, dar era atât de liniștit încât mi s'a părut că vrea să râdă de mine. L-am lovit cu furie, pregătindu-mă de apărare, însă el a întors cu aceeași liniște și obrazul celălalt. L-am isbit și de data aceasta. A întors obrazul palmuit mai înainte și m'a privit cu îndurerata lui blândețe, pe când din ochii săi câteva lacrimi se furișaseră, înodându-se în barbă. M'am simțit atât de mic încât aș fi dorit să mă înghită pământul, să dispar din fața ochilor cari îndreptau spre mine scânteii de lacrimi. El a văzut situațiunea grea în care mă aflam; mi-a luat mâinile într'ale sale, grăind: când vei avea nevoie de un prieten, gândește-te la mine. Și a plecat. Privindu-l, mi se părea că se ridică deasupra micimilor lumii ca un munte. Întâlnindu-l, l-am întrebat care este taina sfintei lui răbdări. Și mi-a răspuns: «îmi aduc mereu aminte de moarte și ea mă învață să fac din viața aceasta lumina care să mă călăuzească pe drumul viitoarei veșnicii».

Ai înțeles — iubite cetitor — că gândindu-te la moarte, ai sfânta posibilitate de a rămâne mereu bun, chiar și atunci când uraganele lumii vor încerca să te smulgă din pământul Sfintei Evanghelii.

Pr. A. D. ENE

Vizita la Moscova a I. P. S. Patriarh Nicodim

După cum am anunțat în numărul trecut al revistei noastre, I. P. S. Patriarh Nicodim însoțit de reprezentanți ai înaltei Ierarhii și ai preoțimei române, precum și ai Guvernului Român, a făcut o vizită amicală I. P. S. Patriarh Alexei al Rusiei, la Moscova.

După cum reese clar din notele presei Sovietice și Române, această vizită s'a bucurat de o deosebită atenție și simpatie, atât din partea Bisericii ruse cât și a guvernului și popoarelor Sovietice. S'au cimentat cu această ocazie vechile și trainicile legături de prietenie între cele două neamuri ortodoxe și creștine. Pretutindeni I. P. S. Patriarh Nicodim și delegația Bisericii Române, s'a bucurat de o primire caldă și entuziastă.

În ziua de Vineri 1 Nov. I. P. S. Patriarh Nicodim și delegația Bisericii Ortodoxe Române, au părăsit Moscova, îndreptându-se spre țară. La părăsirea teritoriului U. R. S. S., I. P. S. Patriarh Nicodim a trimis I. P. S. Patriarh al ^{Moldovei} o călduroasă telegramă, la care I. P. S. Patriarh Nicodim a primit următoarea telegramă răspuns:».

Sanctității Sale Patriarhului NICODIM

«Mulțumesc Sanctității Voastre pentru cordiala Voastră telegramă. Am fost fericit să vă am pe D-voastră și pe însoțitorii D-voastre ca oaspeți ai mei. Voi păstra cele mai frumoase amintiri despre întâlnirea noastră. Fie aceasta comuniune a noastră o chezășie a celei mai strânse legături între bisericile noastre.

În duhul dragostei întru Hristos.

Patriarh ALEXEI

În legătură cu această vizită și cu urmările binefăcătoare pentru ambele popoare, I. P. S. Patriarh Nicodim al României a făcut următoarea declarație:

«Legăturile dintre Biserica Rusă și cea Română au fost bune în trecut, iar azi, după o întrerupere de câteva decenii, ace-

I. I. P. P. S. S. LOR Patriarhii Alexei al Rusiei și Nicodim al României, la Moscova.

ste legături au fost reluate prin vizita noastră la Moscova, sub cele mai fericite auspicii.

Am constatat în călătoria aceasta că în U. R. S. S. libertatea este garantată pentru toate cultele. Iar în ce privește biserica ortodoxă — căreia îi aparține majoritatea poporului — ea se bucură de o deosebită atențiune și sollicitudine din partea autorității de stat.

Faptul se datorește în bună parte și conduitei clerului bisericii ortodoxe de acolo, care a înțeles să se încadreze în organizația statală.

I. P. S. Patriarh întâmplinat de membrii Guvernului în gara Mogoșoala, la însoțirea dela Moscova.

Vizita delegației bisericii ortodoxe române în U. R. S. S. a produs în toate cercurile bisericești și laice, foarte bune impresii. La diferitele recepții unde am luat parte și unde au fost prezenți, pe lângă clerul înalt, reprezentanți ai guvernului sovietic și ai autorităților civile, am desprins din cuvântările ce s'au rostit și din convorbirile particulare, precum și din toată atitudinea extrem de prietenoasă a tuturor, o vie înțelegere a sentimentelor noastre de prietenie și de trainică reînnoire a firului tradițional a celor mai strânse raporturi de aleasă frăție și bună vecinătate.

Nu ne îndoim, că vizita noastră a contribuit într'o largă măsură la apropierea nu numai a bisericilor noastre, ci și la o temeinică înfrățire a popoarelor noastre.

Întâlnirea cu I. P. S. Patriarh Alexei, cu Mitropolitul Ni-

culae al Moscovei și cu ceilalți Chiriachi ai bisericii Ruse, a fost extrem de cordială. Parcă s'au revăzut frații după o lungă și nerăbdătoare așteptare. Țin să menționez gingășia și dragostea sinceră cu care am fost întâmpinat în chip deosebit de ales și generos.

În ce privește impresiile culese în timpul șederii noastre la Moscova și la Kiev, ele au fost consemnate într'o declarație specială semnată de toți membrii delegației și înfățișată agențiilor de presă sovietice, spre publicitate.

Au fost impresii de admirație și de deosebită înălțare sufletească pentru tot ce am văzut ca progres al culturii și civilizației sovietice, în grandioasa Capitală a lumii dela răsărit.

Am avut o călătorie splendidă și cu izbândă. Acolo am fost primit cu toată dragostea dar și cu oarecare simpatie ceia ce ne-a bucurat mult.

G. N. S.

Vizita Membrilor Guvernului la I. P. S. Patriarh.

În ziua de 16 Noembrie a. c., I. P. S. Patriarh Nicodim al României a primit la reședința Sa din Capitală, vizita D-lui Prim Ministru Petru Groza și a D-lor Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicațiilor și lucrărilor publice, Teohari Georgescu, ministrul afacerilor interne, Petru Bejan, ministrul Industriei și comerțului, amiralul Bărbuneanu Petru ministru subsecretar de stat al marinei și P. C. Pr. dr. Ion Vasca secretar gl. la Culte.

Cu acest prilej, membrii Guvernului au întors vizita făcută de către I. P. S. Patriarh Nicodim, la Președinția Consiliului de Miniștri, înainte de a pleca la Moscova.

I. P. S. Patriarh a primit pe distinșii oapeți în sala sinodală și apoi a rostit o inimoasă cuvântare, amintind despre călătoria Sa la Moscova.

Între altele conducătorul duhovnicesc a grăit:

«Am fost la dv. cu câteva zile înainte de a pleca în drumul meu spre Moscova și am fost îmbucurat de primirea ce mi-ați făcut-o în Consiliul de miniștri de atunci. Primire călduroasă

care m'a încurajat să fac lunga mea călătorie încununată de tot succesul dorit.

Acolo la Moscova și la Kiev, m'am bucurat de primiri cu adevărat voevodale. În toate părțile și în toată calea, am constatat dragostea și frăția, care mi-a umplut sufletul de căldură. Ministrul cultelor, Patriarhul Moscovei și toți Chiriarii care m'au întâmpinat, m'au primit cu frățeasca lor dragoste. În ce privește poporul de acolo la Moscova și în toate părțile, am văzut multă lume care-și înconjoară chiriarii și păstorii lor sufletești, iar bisericile erau pline de norodul setos de credință și de isvorul ortodoxiei noastre.

Cu prilejul slujbelor dela catedrala din Moscova, am grăit poporului, rostind o predică. Am vorbit românește, deși puteam grăi și rusește, dar n'am vrut să mă fălesc cu știința asta, fiindcă doream ca poporul credincios de acolo să știe că le vorbește un Ierarh străin. La Moscova mi-am manifestat dorința de a-l vedea pe Generalisimul Stalin, dar d-sa era plecat în Caucaz și ne-a îngăduit să vizităm Kremlinul.

În toasturile dela opețele ce s'au dat, am amintit celor de față acolo, că eu le-am adus dragostea noastră, a Bisericii, dragostea poporului și frățeasca prietenie a vecinilor. Iar cuvântătorii care mi-au răspuns, au avut cuvinte de caldă elogiere pentru M. S. Regele Mihai I, pentru guvernul țării noastre în frunte cu d. prim ministru dr. Petru Groza și pentru poporul nostru românesc.

Eu vă mulțumesc pentru vizita pe care mi-ați făcut-o și vă încredințez de toată dragostea mea părintească. Dumnezeu să ne aibă în paza Sa».

După cuvântarea I. P. S. Patriarh Nicodim, a răspuns d. prim ministru Petru Groza, care în numele Guvernului a declarat că I. P. S. Patriarh a reprezentat Biserica Ortodoxă Română, în chip deosebit de demn și strălucit, felicitându-L pentru rezultatele fericite ale călătoriei la Moscova, călătorie care a cimentat temeinic frăția dintre cele două mari ortodoxii surori.

Grigore Spiru

Pioasă amintire.

Am primit la redacție câteva pagini cu interesante note despre una dintre figurile proeminente ale vieții religioase românești contemporane: **Iorgu Dumitrescu-Răcari**, semnate de Pr. N. Dumitrescu. Regretăm că spațiul redus al revistei nu ne permite a le reda în întregime, căci am face-o cu plăcere. Ne rezumăm însă a reda în câteva cuvinte operele neprețuite ale celui ce a fost Iorgu Dumitrescu, ca un pios omagiu adus marelui misionar și filantrop.

Iorgu Dumitrescu nu este prea cunoscut azi. Operele sale vor vorbi însă istoriei bisericii române din primul sfert al veacului XX și vor așeza pe acesta alături de marii ierarhi și dascăli ai bisericii române Grigore IV Dascălul, Veniamin Costache, Andrei Șaguna. în cinstirea și pomenirea generațiilor viitoare.

Acesta a cheltuit o avere imensă (peste 20.000.000 lei-aur) cu tipărituri religioase și răspândirea lor în țară și la românii de peste hotare, până în America. Modestia sa nemaipomenită îl face ca să tipărească în sute de mii de exemplare, cărți de valoare, cu cheltuila sa și să le împartă gratuit poporului credincios atribuind această jertfă «unui smerit anonim» — «tipărite de un pios creștin» sau — «de un creștin ortodox» — cum scrie pe coperta tuturor cărților tipărite de el.

«Primiți iubiți creștini și frați români, aceste cărți folosite de suflet și citiți-le cu luare aminte, cu credință și evlavie. căci acestea ne luminează mintea spre bine și ne îmbărbătează inima spre a lupta cu valorile primejdioase ale acestei vieți vremelnice. Alungați din casele voastre și smulgeți din mâinile copiilor voștri cărțile vătămătoare de suflet, care de la o vreme foarte mult s'au înmulțit și se răspândesc de vrăjmașii neamului românesc, căci prin astfel de cărți dușmanii sapă la temelia Patriei și a Bisericii noastre naționale».

Cu aceste gânduri tipărește și răspândește: **Viețile Sfinților**, **Povățuitor la împărăția cerurilor**, **Rugăciuni la vreme de războiu**, **Urmarea lui Iisus Hristos**, **Mântuirea păcătoșilor**, **Oglinda inimii omului**, **Carte de rugăciuni**, **Catehismul creștin ortodox**, și alte multe.

Pe lângă acestea zidește, restaurează, repară și inzestrează multe sfinte biserici, unele știute și multe neștiute.

Oare mai există și azi între noi astfel de creștini ? ?

Știri și fapte.

Noul titular la Ministerul Cultelor, a fost numit de curând în persoana Domnului Radu Roșculeț. La instalarea D-Sale acesta a declarat că înțelege să respecte drepturile tuturor cultelor din țară, ținând seama în mod deosebit de biserica ortodoxă, care este a majorității covârșitoare a poporului român. Domnul Ministru Roșculeț este o personalitate politică ce a mai ocupat până acum diferite demnități de răspundere de care s'a achitat cu demnitate. Suntem convingși că și de data aceasta va onora înaltul post și va avea o activitate rodnică și folositoare pentru biserică și neamul nostru.

•

Biserica și Statul. Locul Bisericii în noua ordine de stat în țara noastră a dat loc la multe discuții și interpretări. În ultima vreme, declarații categorice ale reprezentanților autorizați ai tuturor partidelor ce alcăluiesc Guvernul, dela Dl. Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri, la Dl. Gheorghe Gheorghiu-Dej, toți au accentuat că Biserica Ortodoxă, căreia aparține majoritatea sdrbitoare a poporulul nostru, se va bucura și în viitor de toată atenția pentru a-și putea îndeplini înaltul rol național ce a avut și în trecut.

•

Sărbătorirea zilei de 6 Decembrie, Sf. Nicolae, este o zi de deosebit de prețioasă de copil din toată țara, Moș Nicolae aducând de obicei daruri celor mici. În București, la Biserica din cartierul Belvedere C. A. M., sărbătorirea acestui prasnici s'a făcut cu un fast deosebit. Copiii celor 9 școli din parohie, în număr de peste 2000, în frunte cu profesorii lor, au luat parte la Sf. Liturghie, dând răspunsurile. La ora 12 a sosit și P. S. Episcop Antim Nica, aducând copiilor binecuvântările I. P. S. Patriarh Nicodim.

A urmat un frumos program artistic-religios dat de elevii prezenți, constând din cântece religioase și stihiri din viața Sfântului Nicolae. La sfârșit P. C. Paroh Petre Șerpe, a mulțumit I. P. S. Patriarh și P. S. Antim pentru atenția acordată parohiei și copiilor pentru dragostea ce au arătat bisericii și patronului lor. S'au împărțit apoi flecăruia câte un biscuit și o iconiță a Sf. Nicolae, ca dar din partea parohiei.